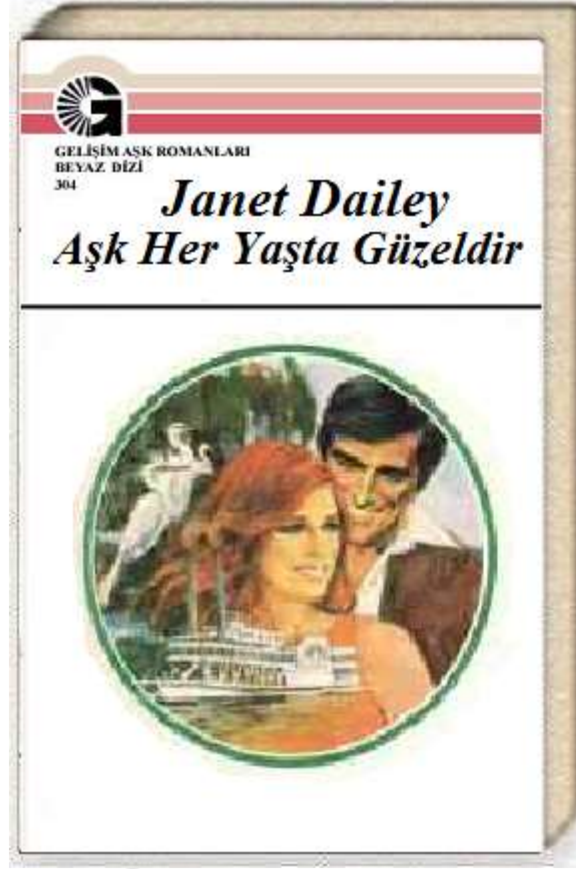
Janet Dailey - Aşk Her Yaşta Güzeldir

Orta yaşlı ve sevimli Miss Julia Barkley'in önünde onu mutluluğa götürecek olan on bir günlük bir yolculuk vardı. Evleneceği adamla buluşmak üzere, Delta Kraliçesi adında yandan çarklı bir nehir gemisiyle Mississipi üzerinde bir geziye çıkıyordu.
Kendisine arkadaşlık etmesi için Selena'yı davet etmiş, genç kız da bu daveti sevinçle kabul etmişti.

Ama Miss Barkley'in yeğeni Chance'in de geziye katılacağını öğrenince, sevinci sona erdi. Chance halasını bu evlilikten vazgeçirmek için her şeyi yapıyordu. Kötü sonuçlanan bu ilk karşılaşmalarından sonra, Selena'nın birlikte olmak isteyeceği en son insandı. Ama Selena Miss Julia'yı nasıl yüzüstü bırakabilirdi.

Selena Merrick bir elini başının üzerindeki balkonu tutan parmaklığa dayamış, dar, parke taşlı sokağı seyrediyordu. New Orleans'ın Fransız kesimi, Vieux Carre'deydi.

Selena iki gündür gezmesine karşın, bu yörenin güzelliklerine hala do-yamamıştı. Bu tatili yıllardır düşlüyordu. Aslında yakın arkadaşı Robin Michels'la birlikte geleceklerdi, ama son anda patlak veren bir aile sorunu yüzünden kızcağız gezisini iptal etmek zorunda kalmıştı.

Selena kız arkadaşı gelemedi diye tatilini ertelemediğine sevindi. Sokağın bir tabloyu andıran görünümüne bakarken yüzüne mutlu bir gülümseme yayıldı. Bencilce bir şeydi ama. Bir bakıma yalnız geldiğine de memnundu. Hiç kimseye bağımlı olmadan, istediği saatte çıkabiliyor, istediği yeri gönlünce gezebiliyordu.

Sokağın karşısındaki evin beyaz balkon demirlerine, batan güneşin kızıl ışıkları vurmuştu. Hızla geçen zamanın bu sessiz tanığı, Selena'yı harekete geçirdi. Hiç durmadan akan turist kalabalığını yararak karşı kaldırıma geçti, otele doğru yürümeye başladı.

Güneş, boyundan askılı yazlık elbisesinin açık bıraktığı omuzlarını ısıtıyordu. Selena neredeyse nisan sonlarında değil de, yazın ortalarında olduğuna inanacaktı. Sıcak ve nemli havada kızıl saçlarının doğal dalgaları daha da sıklaşarak kabarmış, teni yapış yapış olmuştu. Akşam yemeğinden önce duş yapması gerektiğini düşündü.

Yöreye özgü bir kahvenin kaldırıma taşmış masaları yaya trafiğini aksatıyordu. Karşıdan gelen birisinin kendisine çarpmasıyla, Selena neredeyse, demir iskemlede oturan bir adamın üstüne düşüyordu.

Özür dilerim. dedi Selena iskemlede oturan adama.

Adam küçük bir baş hareketiyle karşılık verdiği sırada, simsiyah dalgalı saçları Selena'nın gözüne çarptı. Selena toparlanarak masaların kenarından yürümeye devam etti.

Az ilerdeki masada, yüksek sesli konuşmaları ve kahkahaları yolun gürültüsüne karışan gruba dikkat etmemişti. Ama bakır rengi pırıltılar saçan saçları, çıplak omuzları ile Selena onların gözünden kaçmamıştı.

Masalarının yanına gelince, adamlardan biri kalktı, önüne geçti. Hareketin amaçlı olduğunu anlayamayan Selena, adamın yolundan çekilmesi için kısa bir süre durdu.

Bizimle bir içki içmez miydin, kızıl saçlım?

Adamın hafifçe peltekleşmiş dilinden, içkiyi biraz fazla kaçırdığı belli oluyordu.

Bir an şaşıran Selena masada oturanlara göz attı. Yakalarındaki delege kartlarından, bir toplantı için oraya gelmiş, kendi çevrelerinde tanımadıkları bir kadını, açıkça masalarına davet etme cesaretini gösteremeyecek, bir grup işadamı olduklarını anladı.

Adamların hali Selena'ya çok gülünç gelmişti. Gözlerinde, güç tuttuğu bir kahkahanın pırıltıları uçuştu.

Teşekkürler, ama size katılamam, dedi. Davranışlarını bir kabalık olarak alamamıştı.

Bir başka ses araya girdi. Hadi güzelim, otursana bizimle. Bir yandan da boş bir iskemleyi gösteriyordu.

Selena gülümseyerek önerilerini tekrar geri çevirdi. Teşekkür ederim, ama nazik davetinizi kabul edemeyeceğim. Gözlerinde hala aynı çocuksu, alaycı ışık parlıyordu.

Durumu kendisi için tehlikeli görmemişti. Hava henüz kararmamıştı, üstelik ortalık insan kaynıyordu. O sırada, ilk konuşan adam gizli bir şey söyler gibi kulağına eğildi. Ama sesini alçaltma zahmetine katlanmadı.

Belki bizim çocuklar için öteki arkadaşlarını da çağırırsın, eğleniriz, ha?

Selena şaşırdı. Arkadaşlarım mı? Sonra anladı. Adam kendisinin bir turist olduğunu anlamamış, New Orleans'ın yerlisi sanmıştı.

Üçüncü biri, herkesin duyabileceği kadar yüksek bir sesle söze karıştı. Anlarsın ya, öteki mesai arkadaşların, gece kuşları. Aklında olsun, ben sarışınlardan hoşlanırım.

İlk şok geçtikten sonra Selena'yı bir gülme aldı, kendini güçlükle tutabildi. Başına hiç böyle bir şey gelmemişti. Durum öylesine komikti ki, içinden kızmak gelmiyordu. Bu adamlara gerçeği söylese, ona inanmayacaklarını biliyordu. Hele bir de rahip kızı olduğunu açıklaması, yalnızca, kafalarında canlandırdıkları düşmüş kadın öyküsünü daha da acıklı bulmalarına yarardı.

Cevabını sabırsızlıkla bekleyen adamlara baktığında, karşısında bir grup büyüyememiş çocuk görüyordu. Oldukça şık giyinmişlerdi, ama Selena takım elbiselerinin ucuz kumaştan yapılmış olduğunu hemen fark etti. Bir konfeksiyonda çalıştığı dört yıl boyunca kumaşın iyisini kötüsünden ayırabilecek kadar deneyim kazanmıştı.

Kusura bakmayın. Tüm çabasına karşın zor tuttuğu kahkahaların sesine yansımasına engel olamamıştı. Durumdan kolaylıkla kurtulmanın tek yolu vardı, Selena da onu seçti. Zararsız bir oyun oynayacaktı onlara. Sizi kırmak istemem, ama fiyatımı karşılayabileceğinizi hiç sanmıyorum.

Önünde duranın dışında tümü de düş kırıklığıyla arkalarına yaslandılar. Yolunu kesen ötekinin yüzünde karşı konmaz bir merak okunuyordu.

Ne kadar? diye fısıldadı, soluğunu tutarak.

Selena alçak sesle, ilk aklına gelen parayı söyledi. Adamın ağzı birkaç kez açılıp kapandı, ama sesi çıkmadı. Selena gülmemek için dudaklarını ısırıyordu.

Hoşça kalın! diyerek döndü.

Birden kendisini donuk bakışlarla süzen bir çift siyah gözle karşılaştı. Bunlar, az önce çarptığı, tek başına yan masada oturan adama aitti. Selena birkaç dakika önce gözünü alan abanoz rengi, gür saçlı adamı hemen tanımıştı. Hafifçe kalkmış kaşları, üzerine dikilmiş gözlerine araştıran bir ifade veriyor, bakışlarında alayla karışık merak, değişik bir ilgi okunuyordu.

Tam o anda hala önünde dikilip duran adamın şaşkınlıktan tutulmuş dili çözüldü.

Ne kadarmış? diye soran arkadaşlarına cevap verdi. Beş bin!

Tek başına oturan adamın kaşları, bunu duyunca biraz daha kalktı. Birden Selena, midesinin kasıldığını hissetti. İnsan kalabalığına karışmak üzere adımını attığında yüzüne ateş basmıştı. Eğlence arayan bir grup orta yaşlı adama, düşlerini kurdukları kadın rolü yapmak, ona zararsız bir oyun gibi gelmişti, ama bu adamın da onu öyle görmesi nedense hoşuna gitmemişti.

Çok geçmeden az ötedeki oteline vardı. Yolda, tatil dönüşü arkadaşlarına anlatacağı bu komik olayın, onu rahatsız eden tatsız yanını unutmaya çalışmıştı.

Odasına girince, aynanın önünde durup kendisini gözden geçirdi. Adamların ona böyle bir mesleği yakıştırmalarının nedeni ne olabilirdi? Neden, pırıl pırıl parlayan kızıl saçları mıydı?

Bir yandan dalgalarını sıklaştırıp kıvırcıklaştıran nemli hava, bir yandan dolaştığı dar sokaklarda esen rüzgar, omuzlarına dökülen saçlarını göz alıcı bir biçimde kabartıp dağıtmış, çekiciliğini artırmıştı.

Derin bir soluk aldı. Belki de neden, saçlarından çok, yeşil hareli gözlerinde hiç eksik olmayan çarpıcı, cesur pırıltılardı. Ama o ışık her zaman gür kirpiklerinin arasından parlardı, yeni bir şey değildi ki!

Babası, rahip Andrew James Merrick, her zaman onu, yaşama dört elle, aşırı coşkuyla sarıldığını söyleyerek eleştirirdi. Aslında babasını kaygılandıran, Selena'nın korkusuzluğu, çoğu kişinin çekineceği durumları göğüslemeye hazır kişiliğiydi.

Ama kişiliğinin bu yanı, karşı cinsle ilişkilerinde etkisini yitiriverirdi. Başka birisinin, bir arkadaşının iyiliği için, yapmayacağı şey yoktu, ama iş kendisine, kendi duygularına, eğilimlerine geldiğinde, son derece dikkatli ve çekingendi.

Adamların onu bir sokak kadını sanmalarının nedenini bulmak için görüntüsünü incelemeyi sürdürdü. Belki de neden, bir arkadaşının 'dolgun ve tahrik edici' diye tanımladığı dudaklarıydı. O zaman bu sözlere önem bile vermemişti, ama şimdi yeni bir gözle bakınca, ağzının gerçekten güzel ve çekici olduğunu düşündü.

Yine de bunların hiçbiri gerçek bir neden sayılmazdı. Sıkıntıyla başını sallayarak bir adım geri çekildi. Şimdi aynada kendisini baştan aşağı görebiliyordu.

Gözlerinde parlayan korkusuz ifade, çekici, dolgun dudakları, göz alıcı saçlarıyla bütünleşen bir güzellik yansıyordu aynaya. Bu görünümde bayağı olan hiçbir yan yoktu. Selena sonunda, adamların gözünde uyandırdığı izlenimin çekici ve güzel olan her kadına yakıştırılabileceğini anladı. Sorun, erkeğin, karşısındaki kadında neyi aradığı, kafasında nasıl bir kişilik canlandırdığında yatıyordu.

Rahatlamıştı. Evet, çarpıcıydı, yuvarlak çizgilerle biçimlenen vücudu gerçekten çekiciydi, ama ahlak düşkünlüğünü çağrıştıracak hiçbir özelliği yoktu.

Kendi kendine gülerek aynanın önünden çekildi, elbisesinin askılarını çözdü. Robin olanları duysa, işi kendisi gibi eğlenceli yanından almaz, dehşete düşerdi. Belki de kız arkadaşının onunla gelmemesi iyi olmuştu. Onsuz daha çok eğleneceğe benziyordu.

Akşam yemeği için giyindiğinde tersini düşünmeye başladı. Robin'in gelmemesi daha kötü olmuştu. Bu çağda insanlar çok değişmiş, tutucu görüşler büyük ölçüde tarihe karışmıştı, ama hala bir kadının tek başına bir gece kulübüne ya da içkili bir yere gitmesi dikkatleri çekiyor, bakışlar anında değişiveri-yordu. Restoranda tek başına masasında otururken bir sürü meraklı göz üstünde toplanacaktı.

New Orleans hareketli gece yaşamıyla ünlü bir kentti. Bazı kulüplerin müşterilerine sunduğu programlar Selena için çekici değildi, ama daha ağırbaşlı olanların programlarını izlemeyi gerçekten isterdi.

Son hazırlıklarını tamamladıktan sonra, saçlarındaki alev rengi pırıltıları daha da belirginleştiren kırmızı elbisesine uygun, üçgen şalını omuzlarına aldı, uçlarını gevşek bir biçimde göğsünde bağladı.

Anahtarının çantasında olup olmadığını son bir kez kontrol edip odasından çıktı, kapıyı kapadı. Henüz bir iki adım atmıştı ki, koridorun öteki ucundan bir başka kapı açıldı ve dışarı bir adam çıktı.

Selena onu bir yerden hatırlıyordu. Evet, o grupla karşılaştığı kahvede, tek başına oturan, Selena'nın çarptığı siyah saçlı adamdı bu. Üstelik adam da onu tanımıştı.

Aklına gelen ilk düşünceyle yüreği sıkıştı. Neden sanki o akşam için bu çarpıcı renkli elbiseyi seçmişti? Bir an odasına dönmek istedi, ama sonra bu davranışın saçma olacağını düşünerek, koridor boyunca yürümeye başladı. Bir yandan da adamın kendisini görmezlikten gelmesi için dua ediyordu.

Tam tersi oldu. Adam kapısının önünde durarak Selena'yı beklemeye başladı. Siyah gözleriyle onu süzüyordu.

Merhaba, kızıl saçlı! Derinden gelen kalın sesinde, Selena'nın daha önce gözlerinde gördüğü o alaycı ilgi vardı.

Onu görmezlikten gelmenin bir yararı olmayacaktı. Zaten kapının önündeki kısa duraksaması, onu tanıdığını açıkça belli etmişti. 'İşte şimdi belayı başına sardın,' diye düşündü kendi kendine.

Sesine ilgisiz bir hava vermeye çalışarak, Merhaba, dedi.

Adam anahtarını cebine koyarak ona doğru bir adım attı. Selena ne yapması gerektiğine karar veremiyordu.

Parlak siyah gözleriyle ilk karşılaştığında fark etmemişti ama önünde duran adam kendisinden epeyce uzun boylu, geniş omuzluydu. Adaleli vücuduna tam oturan bej takım elbisesi ve ona uygun yeleği, zenginliğin açık izlerini taşıyordu. Sert çizgili yüzünde ilk bakışta göze çarpan bir çekicilik vardı.

Çıkıyor musun, yoksa dönüyor musun? diye sordu. Selena'nın meydan okuyan bakışlarını aynı ifadeyle karşılarken, dudakları alaylı bir gülümsemeyle kıvrılmıştı.

Siyah gözlerinde yanıp sönen pırıltılardan, Selena onun sorusundaki gizli anlamı kavradı. Otele doğru yürürken karşılaştıktan sonra, şimdi de odalardan birinden çıkarken görmüştü kendisini. Bakışlarındaki sessiz anlatım, odada neler geçtiğini kafasında canlandırdığını gösteriyordu.

Selena öfkeden kanın beynine sıçradığını hissetti, ama soğukkanlılığını korumayı başardı. Suç bu adamda değil, kendisindeydi. Bu sonucu kendisi hazırlamıştı.

Adamın geniş omuzları Selena'nın yoluna devam etmesini engelliyordu. Çaresiz, tam önünde durdu.

Çıkıyorum, diye adamın sorusunu cevapladı ve yolundan çekileceği umuduyla yanından geçmek için davrandı. Oysa öteki hiç kıpırdamadı.

Nereye?

Babası her zaman gerçeği söylemenin en iyisi olduğunu savunurdu. Selena da, doğruyu söylerken babasının haklı çıkması için, içinden dua ediyordu. Yemeğe.

Farkında olmadan, gerilim içinde, çantasını sımsıkı kavramıştı. Adamın gözlerinin ellerine çevrildiğini görünce, aklından neler geçtiğini anladı. Sunduğu hizmete karşılık aldığı parayı korumaya çalıştığını sanmıştı. Selena kendini dört bir yandan köşeye sıkıştırılmış hissetti.

Anlaşılan iştahın açılmış!

Bu sözlerdeki iğneleyici anlam o kadar açıktı ki, Selena bu kez öfkesini saklamadı. Yeşil gözleri ateş püskürüyordu. Kabalık ediyorsunuz! Şimdi lütfen bırakın da geçeyim.

Adamın iri eli, Selena'nın çıplak kolunu kavradı. Haklısın, kabalık ettim. Senin gibi bir hanımefendiye öyle söylememeliydim, özür dilerim.

Eğer o 'hanımefendi' sözcüğü olmasaydı, Selena adamın içtenlikle özür dilediğine inanabilirdi. Oysa alay ettiği apaçıktı.

Yine de, bir an önce kurtulmak için anlamamış gibi davranarak, soğuk bir sesle. Tamam, bırakın öyleyse, dedi.

Adamın simsiyah gözleri Selena'nın yüzünde dolaştı. Bakışlarında anlaşılmaz bir ifade vardı. Yalnız mı yemek yiyeceksin?

Onu tutmak için fazladan bir çaba harcamıyordu, ama yine de, Selena ne hareket edebiliyor, ne de güneşten esmerleşmiş elinin yumuşak dokunuşundan kolunu

kurtarabiliyordu. Adamın vücudunun kendisininkine yakınlığı Selena'nın tüm kaslarını alabildiğine germişti.

Herhalde, diye belirsiz bir cevap verdi.

Rastlantıya bak, ben de yalnız yiyecektim. Selena'nın cevabını yalnız çıkacağı anlamına almıştı. Ceketinin önü açıktı, bir eli cebinde, son derece rahat bir tavırla sordu. Benimle birlikte yer miydin?

Gözlerinin koyu renk derinliklerinde, kafasından geçenleri gizleyen, ama Selena'yı, böyle bir çağrıyı kabul etmenin tehlikelerine karşı uyaran pırıltılar vardı.

Hayır, teşekkürler, dedi Selena soğuk bir sesle.

Ne var ki, Selena'nın bu tavrı, adamın ona olan merak ve ilgisini daha da körükledi. Ağzının kenarlarındaki çizgiler derinleşmişti.

Neden?

Çünkü kiminle yemek yiyeceğimi ben seçerim!

Tıpkı kiminle yatacağını seçtiğin gibi mi? diye sordu adam, alçak, ama yeterince kırıcı bir sesle.

Evet, aynen öyle! Sözcükler Selena'nın ağzından denetleyemediği bir öfkeyle çıkmıştı.

Bir yandan da kafasının gerilerinde bütün bunların çocukça bir oyundan çıktığını anlatsa inandırıcı olup olmayacağını düşünüyor, aynı anda öfkeyle, ona hiçbir açıklamada bulunmak zorunda olmadığını kendi kendine tekrarlayıp duruyordu.

Adamın yüzünde küçümseyici bir gülümseme belirmişti. Bana ayıracağın zamanının bir ücreti olduğunu biliyorum, kızıl saçlım ve ödemeye de hazırım.

Sağ elini pantolonunun cebinden çıkardı, bir tomar parayı alıp Selena'nın göğsüne sıkıştırıverdi. Selena çıplak tenine sürtünen elin dokunuşuyla kendine geldi.

Başını önüne eğip, kağıt paralara baktı. Ansızın bir aşağılanmışlık duygusuyla ezildi. Yavaşça parayı çıkardı, gözlerini adamınkilere dikti. Hala ağzından suçlamayı yalanlayıcı bir sözcük çıkmıyordu.

Beni şaşırttınız. dedi sonunda. Sesi kendi kulaklarına bile yabancı geliyordu. Böyle bir şeyi parayla satın alacak birine benzetmemiştim sizi.

Adam başını hafifçe yana eğdi, Selena'yı baştan aşağı süzdü. Galiba vereceğin bu pahalı zevkin nasıl bir şey olduğunu merak ettim.

Sesi, bakışı, ya da yalnızca varlığıyla yarattığı çekici güç, Selena'ya, ne kadar tehlikeli bir oyun oynadığını hatırlattı. Yüreği birden deli gibi çarpmaya başladı.

Aceleyle. Şu anda çalışmıyorum, dedi. Bir yandan parayı adamın eline tutuşturmaya çalışırken, bir yandan da onu itip yoluna devam etmeye davrandı.

Adamın bir eli, Selena'nın parayı tutan parmakları üzerinde kenetlendi, öbürü de onu dirseğinden yakaladı. Burası tartışmaya uygun bir yer değil.

Onu kolundan tutmuş, yürümeye zorluyordu. Selena önce kendisini birlikte yemeğe çıkmaya zorluyor sandı, ağzı itiraz etmek için açıldı, gözleri irileşti. Ama sandığının tersine, önlerinde bir kapı açıldı. Belli ki burası onun odasıydı.

Burada daha rahat ederiz, dedi adam. Gözlerinde aynı alaycı parıltı vardı.

Selena panik içinde haykırdı. Hayır! Lütfen beni dinleyin! Ama çoktan kendini odanın ortasında bulmuş, kapı da arkasından kapanmıştı.

Kapıya koştu, ama adam kapının önünde durmuş, kaçmasını olanaksız kılmıştı. Selena'nın sararmış, yüzünde dolaşan gözleri, hayretle karışık bir merak, artan bir ilgiyle

bakıyordu. Bu haliyle onu daha da çekici bulduğu belliydi. Selena hızlanan yürek atışlarını tüm vücudunda duyuyor, korkunç bir panik, düşünme yeteneğini alıp götürüyordu.

Bir anlaşmaya varabiliriz sanıyorum.

Adamın sesi yumuşak, hafifçe kısıktı. Yüz ifadesinden bu alanda oldukça deneyimli olduğu anlaşılıyordu.

Bakın, dedi Selena derin bir soluk alarak. Yutkundu. Bir yanlışlık oldu...

Paralar hala elindeydi. Adam hem paraları, hem de çantasını elinden çekip aldı. Çantasını açıp içine paraları koydu.

Selena korkuyla haykırdı. Çantam!

Adam çantayı Selena'nın arkasına doğru fırlattı. Selena döndü, çanta bir sehpanın üzerinde duruyordu. Gidip paraları içinden çıkarmak istedi, ama kollarını kavrayan güçlü eller hareket etmesine engel oluyordu.

Çantan orada güvencede, merak etme.

Ama Selena güvencede değildi. Adam şalına uzandı, gevşek bağlanmış uçları kolaylıkla çözdü. Selena'nın tutmasına fırsat kalmadan şal yere düştü.

Adam onu kollarından tutarak göğsüne çekti. Selena ellerini onun göğsüne dayamış, itmeye çalışıyordu. Ama ellerinin altındaki gövde taştan bir duvar gibiydi, tüm çabalarını boşa çıkarıyordu.

Yapmayın! Var gücüyle çırpınmaya başladı.

Adamın yanağı ile çenesi Selena'nın alnına değiyor, tıraş losyonunun kokusu burnuna doluyordu. Çıplak sırtını kavrayan parmakları, genç kızın vücudunu kendi vücuduna daha da sıkı bastırıyordu.

Rol yapmayı bırak, diye fısıldadı adam. Sıcak soluğu kulağını yaladı.

Rol yapmıyorum! diye umutsuzlukla haykırdı Selena. Adamın dudakları boynunun en duyarlı yerlerinde dolaşıyordu. Siz, kadınların her zaman istekli olamayacağını düşünmez misiniz? Bir yandan da dudaklarından kurtulmaya çalışıyordu.

Adam güldü. İstekli olmak senin mesleğin.

Hayır, ben... Cevap vermek için başını kaldırdığında, büyük bir hataya düştüğünü anladı. Birden, adamın ağzı dudaklarının üzerinde kenetlendi.

Selena birkaç saniye bu dudakların baskısı altında hiçbir şey yapamadı. Adamın öpüşünde kendinden emin bir ustalık, bir rahatlık vardı. Onu asıl çileden çıkaran, adamın kendinde bu hakkı bulmasıydı. Kızgınlığına bir de korku eklenince, hızla başını çekti. Gözlerinde öfke kıvılcımları çakıyordu.

Bu tepki karşısında adamın siyah kaşları alayla kalktı. Geniş eli Selena'nın belini kavrıyor ve bacaklarını kendi adaleli vücuduna bastırıyordu. Adamın, gür kirpiklerin arasından bakan ateşli, kendinden emin gözleri sanki onunla eğlenir gibiydi.

Lütfen beni bırakır mısın, diye yalvarırcasına fısıldadı Selena. Ellerini omuzlarına dayayarak, çelik gibi güçlü kollarından kurtulmak için bütün gücüyle itti. Bu hareketin hiçbir yararı olmamış, üstelik gövdesinin alt bölümünün onunkine daha sıkı yapışmasına yol açmıştı.

Adamın dudakları artan bir sabırsızlıkla gerildi. Bak, bu güç elde edilir kadın numarası daha yaşlı müşterilerine etkileyici gelebilir, ama benim hiç hoşuma gitmiyor.

Selena'nın çenesini parmaklarıyla sımsıkı kavrayarak başını hareketsiz bıraktı. Genç kızın dudaklarını kaçırması artık olanaksızdı. Kolları, birleşen vücutları arasında ezildi kaldı.

Çok geçmeden iliklerine işleyen uzun öpüşler, Selena'da etkisini göstermeye başladı, bir uyuşturucu gibi gergin kaslarını gevşetti, güçsüzleştirdi. Adamın eli Selena'nın yumuşak gövdesinin kıvrımlarında dolaşıyor, kendi gövdesine bastırarak ona adeta yeniden biçim veriyordu.

Çenesindeki parmaklar gevşeyince, Selena dudaklarını onunkilerden kurtarmak için tüm iradesini kullanmak zorunda kaldı. Adam onun dudaklarını çekmesine izin verdi. Ama bu kez de başını geriye iterek, dudaklarını boynunda gezdirmeye başladı.

Öpüşleri Selena'nın vücuduna bir sıcaklık yayıyor, elini kolunu uyuşturuyordu. O sırada sırtındaki fermuarın açıldığını, çıplak tenine bir serinliğin vurduğunu hissetti. Eğer hemen bir şeyler yapmazsa, onun için kurtuluş yolu kalmayacaktı.

Adamın gücünü bir kez denemiş ve karşı koymanın bir yararı olmadığını anlamıştı. O saldıran kendisi ise savunan durumunda kaldığı sürece umut yoktu. Tek şansı, tavrını değiştirmekti.

Cesaret toplamak için derin bir soluk aldı. Adamın bir eli omzundaydı. İnce askılardan birini yavaşça yana itti.

Eğer elbise yırtılırsa, fazladan para ödersin, dedi, sesine doğal bir hava vermeye çalışarak.

Adam dudaklarını Selena'nın boynuna bastırdı, bir süre hareketsiz durdu. Sonunda başını kaldırıp hafifçe geri çekildi.

Şimdi aralarında biraz mesafe vardı. Ama adamın elleri hala omuzların-daydı. Selena kendini gülümsemeye zorlayarak gözlerini yüzüne doğru kaldırdı. Adam yumuşak bir hareketle ince askılarını indirdi, elbise Selena'nın ayaklarının dibine düşüverdi.

Selena bir an için gözlerini yumdu. Duyduğu utancın dışa vuran tek belirtisi bu oldu. Oysa eli ayağı kesilmişti. İnsanüstü bir gayret göstererek, elleriyle askısız sutyenini örtme dürtüsünü engelleyebildi.

Yüzüne yerleştirdiği zoraki gülümsemeyi korumaya çalışarak, tutunmak için elini ona uzattı. Eli adamın geniş avucunun içinde kaybolmuştu. Ona tutunarak, ayaklarını elbiseden kurtardı. Ne yazık ki bu arada ayakkabısının teki de çıkmıştı.

Öteki teki de çıkararak, adamı kapıdan uzaklaştırdı, yatağın yanında durdu. Neyse ki, dantelli jüponu vücudunu biraz da olsa örtüyordu.

Selena adamın elini bırakarak ceketine uzandı. Soyunmana yardım edeyim mi? diye sordu. Adamın sandığının tersine, sesindeki boğukluk, korkudan ileri geliyordu.

Hayır, ben yaparım.

Selena içinden müthiş rahatlamasına karşılık, kayıtsız bir tavırla omuz silkmeyi başardı. Aynaya doğru yürüdü. Adam ceketini ve yeleğini çıkarırken siyah gözlerini ondan ayırmamıştı. Selena da aynadan onun hareketlerini izliyordu. Yelekten sonra sıra gömleğe geldi. Selena, adamın belden yukarısı çıplak, güneşte bronzlaşmış adaleli gövdesinin aynaya vuran görüntüsü karşısında ürperdiğini hissetti. Adamdan çevresine somut bir cinsellik yayılıyordu sanki.

Adam pantolonun belini açıp tek bacağını çıkardığında Selena fırladı. Elbisesi ile ayakkabılarını alacak vakti yoktu, yıldırım gibi çantasını kapıp kendini odadan dışarı attı.

Şansı ilk kez yaver gidiyordu. Koridorda kimse yoktu. Yarı çıplak bir durumda yalınayak odasına doğru koştuğunu kimse görmedi. Çantasında anahtarını aramak, ona birkaç korkulu saniye yaşattı. Anahtarları buldu, kilide sokup çevirdi.

Kapısını açıp odasına girerken son bir kez koridora baktı. Pantolonunu ilikleyerek odasından fırlayan üstü çıplak adamı gördü. Selena'nın tersi yöne, lobiye doğru bakıyordu. Selena çabucak geri çekilip, yavaşça kapıyı kapadı.

Dizlerinin bağı çözülmek üzereydi, soluk soluğa kapıya yaslandı. Bir yandan ağlarken, bir yandan da hıçkırıklarına kahkahaların karışmasına engel olamıyordu. Olay dehşet verici olduğu kadar, komikti de...

Güçlükle kendini toparlayarak dolaptan keten elbisesini çıkardı, çabucak giyindi. Kırmızı elbisesi en sevdiği giysilerinden biriydi. Ne yazık ki bir daha onu hiç giyemeyecekti.

Aniden duyduğu açlık, hala yemek yemediğini hatırlattı ona. Ama odasından çıkmayı göze alamazdı. Telefona gidip, oda servisinin numarasını çevirdi.

Odasında hapis kalmaya hiç niyeti olmayan Selena, ertesi sabah erkenden giyinip çıktı. Tanınmamak için, yüzünün neredeyse yarısını kaplayan koyu renk bir güneş gözlüğü ile saçlarını tümüyle içine alan geniş bir hasır şapka takmıştı.

Otelden dışarı adımını atıp, kendini güneşli bir ilkbahar sabahında bulunca, o adamla üçüncü kez karşılaşma korkusu bir anda kayboldu. Kahvaltı edeceği Fransız kahvesine doğru yürümeye başladı. Birbirinden güzel sokaklardan geçerek, St. Louis Katedrali'nin önüne çıktı. Bu eski katedralin, peri ma-sallarındakilere benzeyen zarif kulelerini büyülenmiş gibi seyretti.

Kahvaltı edeceği kahveye geldiğinde, ortalık iştahını açan mis gibi tost ve taze kahve kokuyordu. Boş bir masa bularak oturdu.

Kahvaltısını bitirdikten sonra sıcak kahvesini içerken, yandaki masada bir oğlan çocuğunun heyecanla annesinin koluna yapışıp, Birinden duydum 'Delta Kraliçesi' gelmiş! Ne olur, anne, gidip bakalım mı? dediğini duydu. Annesinin ne dediğini duyamamıştı, ama yüz ifadesinden, cevabının olumlu olduğu anlaşılıyordu. Aile kahveden çıkarken, Selena 'Delta Kraliçesi' adını nerede duyduğunu hatırlamaya çalışıyordu.

Merakını yenemeyerek o sırada yanından geçen garsonu durdurdu. Delta Kraliçesi'nden söz edildiğini duydum, bu bir geminin adı mı?

Bir nehir gemisi, efendim, diye cevapladı adam. Eski bir yandan çarklı. Mississippi üzerinde sefer yapan bu türdeki son nehir gemisidir.

Selena hatırlamıştı. Hani birkaç yıl önce, ahşap olduğu için seferden kaldırılan gemi değil mi

Dış kaplamaları ahşaptı, ama iskeleti çelik, diye düzeltti garson. Geçici olarak yeniden hizmete girmesi için özel izin çıkarıldı. Bir çeşit, infazın ertelenmesi diyebilirsiniz buna, diye gülerek ekledi.

Selena bu gemi konusundaki tartışmaları hatırladı. Nerede demirli?

Sanırım Poydras Rıhtımı'nda. Nasıl gideceğinizi biliyor musunuz?

Evet, teşekkürler.

Az sonra, Selena meraklı kalabalığın arasında, dört katlı, zarif yapısıyla gerçekten bir kraliçeyi andıran geminin bulunduğu rıhtıma varmıştı. Son üç katı çevreleyen pırıl pırıl ahşap parmaklıklarına, dev çarkına, kaptan köşkünün arkasında, tepesi parlak sarı metal kaplama, kocaman kara bacasına bakarken, içini gezmek için dayanılmaz bir istek duydu. Oysa iskele tahtası üzerine Ziyaret Yasaktır yazılı bir levha asılmıştı.

Boya ile kapatılmaya çalışılmış olan izler efsanevi 'Delta Kraliçesi'nin, bir zamanlar bu sessiz sularda sürdürdüğü görkemli saltanatın işaretleriydi.

Sanki geçmişin içinden çıkagelmiş bir düş gibi, değil mi?

Selena yanı başında söylenen bu sözlerle irkildi. Dönüp bakınca, yanında duran orta yaşlı kadını fark etti.

Evet, gerçekten öyle, diye cevapladı gülümseyerek. Adını duymuştum, ama bu kadar büyük olduğunu bilmiyordum.

Evet. Kadın gözlerini gemiden ayırmadan, dalgın konuşuyordu. Tam yüz doksan yolcu ve yetmiş beş tayfa taşıyacak kadar büyük.

Selena yanındaki kadına ilgiyle baktı. Uzun boylu, ona değişik, seçkin bir hava veren şakaklarındaki kır teller dışında koyu renk saçlı, çok hoş bir kadındı. Gözlerinin kenarlarındaki çizgilere karşın, cildi hemen hemen kırışıksızdı.

Ona böyle genç bir hava veren güçlü kemik yapısı olmalıydı, çünkü Selena onun en azından elli-elli beş yaşlarında olduğunu tahmin ediyordu. Son derece zarif, zevkli giysilerinden saç biçimine kadar, her halinden varlıklı ve kibar bir kadın olduğu belliydi. Konuşma biçiminde, tavırlarında ve bütün olarak görünümünde çekici bir hava vardı.

Selena onun gemi hakkında bir çırpıda verdiği bilgilere şaşırmıştı. Hakkında epeyce şey biliyorsunuz galiba, dedi.

Evet, diye kısaca cevapladı kadın. Sanki bir düş dünyasında gibi, kahverengi gözlerini gemiden ayıramıyordu.

Neden bilmiyordu, ama bu kadında Selena'nın merakını çeken, dış görünüşünün altında, daha derinlerde bu gemiyle ilgili kederli bir yaşam öyküsünün saklı olduğunu hissettiren bir şeyler vardı. Sorularını sürdürmekten kendini alamadı.

Hiç yolculuk ettiniz mi onunla?

Kadın kısa bir süre duraksadı. Evet... Birçok kez. Bu sözcüklerde ve sesinin titreyişinde derin bir hüzün seziliyordu. Selena dönüp ona baktığında, gözlerinde parlayan yaşları gördü.

Kadın titreyen parmaklarıyla beyaz, dantelli bir mendil çıkarıp, gözlerini sildi. Selena çeşitli nedenlerle acı çeken, bir teselli sözcüğüne umut bağlamış insanların babasına geldiklerinde, iç dünyalarında kopan fırtınaları bastırmak için nasıl çaba harcadıklarını birçok kez görmüştü. Bu kadın da onlardan biriydi. Selena ömrü boyunca bu insanlara yardım etmek, içlerinde bir umut ışığı yakmak için çırpınmış bir babanın kızıydı. İlgisiz kalamazdı.

Özür dilerim... Sizi üzen bir şey mi var? Farkında olmadan, yıllarca babasından duyduğu, yumuşak ses tonuyla konuşmuştu. Kadınla aralarında bir engel oluşturduğu düşüncesiyle, gözlerini gizleyen koyu renk güneş gözlüğünü çıkarıp eline aldı.

Hayır. Ağzından bu sözcük çıkar çıkmaz, kadın, Selena'nın gözlerinde sessizce parlayan içten, dostça bakışı fark edip irkildi. Yani... Önemli bir şey değil, diye ilk cevabını düzeltti.

Özel sorunlarınıza girip sizi rahatsız etmek istemem, ama bazen bir yabancıyla konuşmak insanı rahatlatabilir.

Kadın kederle gülümsedi. Sen çok ince, duygulu bir genç kızsın. Senin yaşındakiler genellikle tanımadıkları insanlarla ilgilenmek istemezler.

Herhalde bu, insanın büyüdüğü çevreye ve yetiştiriliş biçimine bağlı bir şey olsa gerek. Selena bu övgüden kendine pay çıkarmak istememişti. Babam rahiptir de...

Eminim nedeni budur. Kadın sinirli hareketlerle parmaklarının arasında buruşturduğu mendili düzeltmeye çalışıyordu.

Selena ona elini uzattı. Adım Selena Merrick.

Julia Barkley. diye kendini tanıttı kadın, Selena'nın elini sıkarak. Burada tatilini mi geçiliyorsun?

Evet. Tipik bir turistim. Bugün Delta Kraliçesi'nden söz edildiğini duyunca görmeye gelmiştim.

Nerede oturuyorsun?

Iowa'da. Siz New Orleans'ta mı yaşıyorsunuz?

Evimiz New Orleans'ın dışında. Tek başıma kalmak istediğim zamanlar sığınacak bir yerim olsun diye burada bir daire tuttum.

Selena bu sözlerden, kadının ailesiyle ilgili önemli sorunları olduğu sonucunu çıkardı. Tekrar ona baktığında, gözlerinin yine gemiye dikilmiş olduğunu gördü.

Delta Kraliçesi'nin anılarınızda özel bir yeri var galiba? diye yumuşak bir sesle sordu.

Kadının gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünde, geçmişte kalmış bir mutluluğun izleri seziliyordu. Dudakları hafif bir gülümsemeyle kıvrılmıştı.

Leslie'yi bu gemide tanıdım, dedi fısıldarcasına.

Kocanız mı?

Hayır. Julia Barkley yaşlarla parlayan gözlerini birkaç kez kırpıştırdı. Evli değilim. Senin anlayacağın, ailemin evlenmemiş yaşlı kızıyım. Bu kadar duygusal ve aptalca davranmamın nedeni de bu galiba Benim yaşımdaki bir kadının böyle davranması hoş karşılanmaz, değil mi

Affedersiniz, anlayamadım.

İlk görüşte aşka inanır mısın Selena? diye ansızın sordu Julia Barkley, Selena'nın gözlerinin içine bakarak. Sana Selena diyebilir miyim?

Elbette diyebilirsiniz. İlk sorunuza gelince... Bu konuda iyi bir danışman sayılmam. Çünkü hiç aşık olmadım. Belki hoşlandığım kişiler oldu, ama gerçek aşk değildi hiçbiri. İlk bakışta olabilir mi, bilmiyorum.

İnan bana canım, olabilir. Benim başıma geldi işte... Leslie'de... Gözleri tekrar gemiye çevrildi. O anda sanki çok uzaklarda, bir düş evrenindeydi.

Peki, sonra ne oldu?

Kendisiyle evlenmemi istedi. Yüz çizgileri acıyla karışık, düşünceli bir ifadeye bürünmüştü. Yeniden Selena'ya döndüğünde gülümsemeye çalışıyordu. Kiliseye gidiyordum. Sen de benimle gelir misin? Sonra da, başka bir programın yoksa benim dairemde yemek yeriz.

Selena hiç düşünmeden cevap verdi. Gelirim.

O anda Selena için, Julia Barkley, yitirilmiş bir aşkın anılarıyla yapayalnız kalmış bir kadındı. Üstelik Selena, insanları, orta yaşlı bir kadınla birkaç saatlik bir dostluktan sıkılmayacak kadar çok severdi. Yirmi üç yaşına gelmesine karşın, yabancılar konusunda dikkatli olmayı hala öğrenememişti.

O siyah saçlı adamla başına gelenleri hatırladı. İnsanlar hakkında öğreneceği çok şey olduğunu kabul etmeliydi.

Adamın hayalini kafasından kovmuştu, ama hiç ummadığı anda yine hatırlamak zorunda kaldı. Kilisede çantası düşünce, içinden, adamın koyduğu bir tomar para yere saçıldı.

Julia Barkley kaşlarını çatarak kulağına eğildi. Bu kadar çok parayı yanında taşımamalısın. Akıllıca bir şey değil.

Be... Benim değil, diye kekeledi Selena Emanet olarak saklıyorum. En kısa zamanda iade edeceğim.

Nasıl olacaktı bilmiyordu, ama Selena o parayı adama iade etmeye kararlıydı.

Neyse ki, Julia Barkley onun cevabıyla yetinip, konunun üzerinde fazla durmadı.

Kiliseden çıktıklarında, Julia'yı almak üzere bekleyen arabaya bindiler. Ancak Julia'nın evine gideceklerini sanırken araba büyük bir otelin önünde durunca Selena'nın kafası karıştı.

Otel, bazı dairelerini sürekli kiraya veriyor, diye açıkladı Julia, lobiye girerlerken.

Julia'nın lüks dairesi, bazıları değerli antikalar olan, çok güzel, eski eşyalarla döşenmişti. Çin porseleni tabaklarda yedikleri sade, ama çok lezzetli bir yemekten sonra, Selena sofrayı toplamaya yardım etmek için kalktı. Mutfağa giderken, yatak odasının aralık kapısından toplanmış valizleri gördü.

Bir yolculuğa mı çıkıyorsun. Julia? diye sordu. Hazırlanması gerekiyorsa, ona engel olmak istemezdi.

Tabakları mutfak tezgahının üzerine koyarken Julia'nın elleri hafifçe titredi. Biliyor musun. Bir türlü karar veremiyorum, dedikten sonra güldü. Gülüşü daha çok bir hıçkırığa benziyordu. Aptalca bir şey, değil mi? Selena'ya döndüğünde gözlerinde yine yaşlar vardı.

Bazı kararları verebilmek insana her yaşta güç gelebilir, dedi Selena. Sonra kadının kendisinden soru sormasını beklediğini sezdi. Ailenin yanına mı dönmek istiyorsun?

Hayır. Julia gözyaşlarını sildi, bir tutam kır saçı, diğerlerinin arasına gizledi. Delta. Kraliçesi'nde yarın için bir yer ayırttım... Leslie ile buluşmak için.

Leslie mi? Selena şaşkınlığını güçlükle gizleyebildi, çünkü nedense Leslie'nin ölmüş olduğunu sanmıştı.

Evet. Beni Natchez'de bekliyor... Evlenmek için.

Sahi mi? Bu kez şaşkınlığını gizleyemedi. Ama Julia'nın ellerinin sinirli bir hareketle birbirine kenetlendiğini görünce sormadan edemedi Gideceksin, değil mi?

Bilemiyorum, Julia derin bir soluk alıp devam etti. Bana ne oluyor, anlayamıyorum. Bir genç kız gibi gergin ve güvensizim.

Ama onu sevdiğini söyledin. Julia... Seni onunla evlenmekten alıkoyan bir şey mi var? Nedir bu?

Ailem. Erkek kardeşim bunun delilik olduğunu, Leslie'nin yalnızca ailenin parası ve ona bütün kapıları açacak olan adı ile ilgilendiğini söylüyor. Kız kardeşim ve ötekiler de aynı kanıda.

Onunla tanıştılar mı?

Tabii. Leslie ile geçen sene Delta Kraliçesi'nin sonbahar seferinde tanıştık, sonra da mektuplaşmaya başladık. Mektuplarının birinde bana evlenme teklif etti. Selena'nın gözlerinin önünde, zarif bir mavi kurdeleyle bağlanmış bir tomar mektup canlandı. Herhalde Julia onları gizli bir yerde saklıyor ve açıp tekrar tekrar okuyordu.

Mutluluktan uçuyordum, diye devam etti Julia. Kışın onu, ailemle tanışması için bize davet ettim. Geldi ve her şey... Sözlerini bitiremedi, sustu.

...bir felaketle sonuçlandı, diye tamamladı Selena.

Aynen öyle. Kardeşim Hamilton aramızda çok yaş farkı olduğunu söyledi.

Selena şaşırmıştı. Eğer adam Julia'dan on- on beş yaş büyükse, o zaman paranın ve statünün onun için ne önemi olabilirdi ki? Eğer yetmişlerinde bir erkek, ellilerinde bir kadınla evlenmek istemiş ve kadın da mutlulukla bunu kabul etmişse, bu, karşı çıkılacak değil, desteklenecek bir girişim olmalıydı.

Ailemin öbür bireyleri de aynı tutumu paylaştılar ve onunla ilişkimi bitirmemi istediler, diye devam etti Julia. Leslie'ye onunla evlenemeyeceğimi ve nedenlerini yazarak, artık

mektuplaşmamamız gerektiğini anlattım. Ama o yazmayı sürdürdü. Beni ne kadar çok sevdiğini, karısı olmamı ne kadar çok istediğini yazıyordu. Sonunda kaçıp evlenmemizi önerdi. Şimdi ise ailemi bir kalemde silip atmak güç geliyor... Ne yapacağımı bilemiyorum. Lütfen, Selena... Senden başka akıl danışacak kimsem yok, söyler misin, sen olsaydın ne yapardın?

Kendimi senin yerine koymam olanaksız, Julia, dedi Selena. Bir süre sustu. Babasının söylediği bir sözü hatırlayarak devam etti. Kendi yaşamınla ilgili kararları sen, kendin vermelisin. Vereceğin karar ne olursa olsun, sonuçlarını ailen değil, sen yaşayacaksın, Julia. Yaşamın tümüyle sana aittir.

Julia başını salladı. Sonra kendi kendine konuşur gibi mırıldandı. Yaşamda pişmanlık duyduğun şeyler, yapmadıklarındır. Selena'ya bakarak gülümsedi. Babası ne zaman uçarılıklarına kızıp ona söylev çekmeye kalksa, yeğenim böyle der.

Bu sözde gerçek payı var. Selena kendi kendine 'Anlaşılan Barkley'lerin arasında ailenin katı kurallarına boyun eğmeyenler de var,' diye düşündü.

Julia derin derin içini çekti. Evet. Eğer Leslie'yi görmeye gitmezsem, bundan hep pişmanlık duyacağım.

Selena gülümsedi. İşte kendi çözüm yolunu Kendin buldun bile.

Buldum mu? Julia şaşkınlıkla Selena'ya baktı.

Yolculuğa çıkıp Leslie'yi görmeye böylece karar vermiş oldun. Belki de onu gördüğünde içinde aynı duyguları bulamayacaksın. İstersen o zaman evlenmekten vazgeçebilirsin.

Haklısın! Öyle yapacağım. En sonunda bakışlarını gölgeleyen keder uçup gitmiş, ardında pırıl pırıl parlayan bir çift güzel, kahverengi göz bırakmıştı. Selena, sensiz ne yapardım? Eğer bugün sana rastlamasaydım...

Yine de bir karara varacaktın, diye sözünü kesti Selena. Kararın sorumluluğunu tümüyle kendi üstüne almak istemiyordu.

Senin de benimle gelmeni, Leslie'yi tanımanı öyle çok isterdim ki... Bu sözler ağzından çıkar çıkmaz, Julia'nın yüzü birden aydınlandı. Gelir miydin Selena?

Hiç beklemediği anda gelen bu soru Selena'yı çok şaşırtmıştı. Ben... Sözlerini tamamlayamadı, ne diyeceğini bilemiyordu.

İnanmayacaksın ama şimdiye kadar hiç yalnız yolculuk yapmadım. Selena'nın şaşırarak baktığını görünce, Julia gülümseyerek devam etti. Evet, hiç. Hep kuzinim Sophie ile birlikte gezdim. Aklından geçenleri tahmin ediyorum. Neden bu kez de onu yanıma almak istemediğimi soracaksın. Ama Sophie, Leslie'den nefret ediyor. Onunla tanıştığımız gezide beraberdik.
Sophie benden birkaç yaş küçük ve çok daha güzel olmasına karşın, gezide Leslie bir kez bile ona bakmadı. Sanırım, o da müthiş bir kıskançlığa kapıldı.

Gerçekten de onu yanına alman akıllıca olmazdı, diye kabul etmek zorunda kaldı Selena.

Ama eğer sen benimle gelirsen, ne kadar mutlu olurum bilemezsin, Selena. Yolculuktan çok hoşlanacaksın. Mississippi Nehri boyunca, Cincinnati'ye kadar tam on bir gün süren bir sefer. Gemi nehir üzerindeki limanlara da uğrayacak. Gerçekten çok zevk alacağın, tarihi kentleri gezeceğiz. Ayrıca, çeşitli eğlenceler de düzenlenir.

Doğrusunu söylemek gerekirse, tasarı Selena'ya çekici gelmişti. Burada kalırsa yalnızca New Orleans'ı görebilecek, üstelik uçakla döneceğinden, yolculuğu da pek yavan geçecekti.

Gerçekten ilginç bir gezi olurdu, dedi genç kız. Bir yandan da Julia'nın önerisini, kırıcı olmadan nasıl geri çevirebileceğini düşünüyordu. Ama...

Ah, ne kadar aptalım! diye birden atıldı Julia. Tabii tereddüt ediyorsun, seni düşündüren, yolculuğun ücreti, değil mi? Hayatım, hiç üzülme, benim konuğum olursun.

Yo, sorun para değil. Kendi masraflarımı karşılayabilirim, diye hemen karşı çıktı Selena.

Hay Allah! Burada oturmuş planlar kuruyorum. Oysa gemide yer olup olmadığını bile bilmiyorum. Yerler aylar öncesinden ayırtılır kimi zaman, diyerek telefona doğru yürüdü Julia. Telefon edip sorayım.

Ama bugün Pazar! Selena'nın ağzından çıkan tek itiraz sözü bu oldu. Kendisi de şaşıyordu bu işe, ama sanki iradesi dışında bir akıntıya kapılmış gidiyordu.

Julia ona bakıp göz kırptı. Böyle zamanlarda Barkley adı çok işe yarar.
Ve numarayı çevirmeye başladı.

O akşam odasında, Selena nasıl olup da kendini bu işin içinde bulduğunu düşünüyordu. Julia ne yapıp etmiş, onu kabul etmek zorunda bırakmıştı. Aslında itiraf etmeliydi ki, eski bir nehir gemisiyle yapacağı bu yolculuk onun için değişik ve çok ilginç bir şey olacaktı.

Dairesinden ayrılırken Julia'ya parasını kendisinin ödeyeceğini tekrar belirtmişti. Üstelik bu, New Orleans'ta kaldığı sürece harcayacağından daha büyük bir para değildi.

Yalnız, ertesi gün, öğleden sonra oradan ayrılmadan önce yapması gereken bir şey vardı. Çantasından, katlanmış halde duran para tomarını çıkardı, çekmeceden aldığı otel zarflarından birinin içine koydu. Parayı iade etmenin en tehlikesiz yolu, onu adamın kapısının altından atmaktı.

Zarfı kapayıp telefonun başına gitti, adamın oda numarasını çevirdi. Telefon dört kez çaldı, Selena tam kapatacakken, bir erkek sesi duyuldu. Evet? Selena suçluluk duygusuyla telefonun başında dondu kaldı. Adam, cevap alamayınca, bu kez daha sert, Kimsiniz? Nereyi arıyorsunuz? dedi.

Selena bu sesin, elinde tuttuğu paraların sahibine ait olduğundan emindi. Yavaşça alıcıyı yerine bıraktı. Zarfı kapısının altından atması için adamın odasında olmadığı bir zamanı beklemeliydi.

Ertesi gün öğleyin telefonla aradığında, adamın odası cevap vermedi. Selena zarfı alıp çıktı. Ancak, adamın odasının kapısı açıktı ve kat hizmetçisi temizlik yapıyordu.

Selena umutsuzlukla içini çekti. Birden, zarfı, kendisine verilmek üzere resepsiyona bırakabileceği aklına geldi.

Resepsiyondaki genç görevli, Yardım edebilir miyim? diye sordu.

Müşterilerinizden birine bir mesaj bırakabilir miyim acaba? dedi
Selena.

Elbette. Oda numarasını rica edeyim. Meraklı gözlerle Selena'ya bakıyordu. Selena oda numarasını söyledi. Genç görevli kayıtlara bakıp başını kaldırdı. Üzgünüm, o odamız boş, efendim.

Ama nasıl olur, orada bir müşteriniz kalıyordu.

Bu sabah ayrıldı, efendim.

Selena dudaklarını ısırdı. Birkaç saniye düşündükten sonra sordu. Bana adını ve adresini verebilir misiniz, zarfı postayla göndereyim.

Özür dilerim, efendim. Otelimiz bu tür bilgileri kesinlikle vermez.

Anlıyorum, diye mırıldandı Selena, gülümsemeye çalışarak. Teşekkürler.

Resepsiyondan ayrılırken parayı ne yapacağını düşünüyordu. Onu alıko-yamayacağı kesindi, geri de veremiyordu... Tek çözüm kalıyordu: Bir hayır ku-rumuna vermek.

En yakın telefon kulübesine gitti. Rehberden, ülke çapında etkinlik gösteren bir yardım kuruluşunun adresini bulup, paraları koyduğu zarfın üzerine yazdı. Pulladıktan sonra otelin posta kutusuna attı.

Bu işten de böylece kurtulmuş oluyordu.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Mim Delta Kraliçesi'ne bağlayan iskelenin üzerinde, Julia Barkley'in peşinden yürüyen Selena, içini garip bir heyecan kapladığını hissetti. Sanki gerilerde kalmış bir çağa adım atıyor gibiydi. Yolcuları üst güverteye çıkaran merdivenin cilalı tahtaları pırıl pırıl parlıyordu. Julia çevresine bakma fırsatı vermeden, onu doğruca gemi müdürünün bürosuna götürdü.

İçerde, uzun boylu, üniformalı bir adam beyazlar giymiş bir görevliyle konuşuyordu. Julia'yı görünce, yüzü sevecen bir gülümsemeyle aydınlandı. Görevliye söyleyeceklerini tamamladıktan sonra onlara doğru ilerleyerek elini uzattı.

Miss Julia, sizi yeniden aramızda görmek ne güzel! Ayrıca, anladığım kadarıyla sizi kutlamam da gerekiyor.

Selena, Julia'nın pembeleşip gençleşen yüzüne sevgiyle baktı. Öylesine mutlu bir hali vardı ki!

Evet, öyle, teşekkürler, Douglas. Yeniden Delta Kraliçesi'nde olduğum için ben de mutluyum. Baban nasıl?

İyi, Miss Julia, çok iyi. Adamın mavi gözleri Selena'ya çevrildi. Yeğeniniz Miss Sophie nerede, sizinle gelmedi mi?

Bu kez yolculuğa Miss Merrick, yani Selena ile birlikte çıktık. Julia, Selena'ya döndü. Selena, bu bay, gemi müdürü Douglas Spencer.

Sizi aramızda görmek bizi sevindirdi, Miss Merrick, dedi müdür, Selena'nın elini sıkarken.

Selena bu sözlerin yalnızca nezaket gereği söylenmediğini, içten bir ilgiyi yansıttığını adamın bakışlarından, ses tonundan sezmişti. Ayrıca, kırk yaşlarında gösteren bu kahverengi saçlı, mavi gözlü, uzun boylu adam, öyle her gördüğü güzel kıza ilgi gösterecek türden birine de benzemiyordu. Gemi müdürü, her haliyle Selena'nın hoşuna gitmişti.

Yolculuğun çok zevkli geçeceğinden eminim, diye gülümsedi genç kız.

Ben ve gemi personeli, hoşnut kalmanız için elimizden geleni yapacağız, dedi Douglas Spencer. Sonra ikisine de gülümseyerek devam etti. Eminim kamaralarınızı görmek isteyeceksiniz. Yanındaki görevliye döndü. Kevin, lütfen Miss Julia ile Miss Merrick'i kamaralarına götürür müsün?

Tabii, efendim.

Görevli, iki kadını alarak, kamaraların bulunduğu koridora götürdü. 109 numaralı kapının önünde durup Julia'ya döndü. Her zamanki kamaranız, Miss Julia. diyerek kapıyı açtı, anahtarı Julia'ya verdi.

Julia kamarasına girerken, On beş, yirmi dakika sonra arka salonda buluşuruz Selena, dedi.

Selena ile görevli yollarına devam ettiler.

Sizinki, Texas Güvertesi'nde, 237 numaralı kamara. Miss Merrick.

Selena merakını yenememişti. Güverteye neden bu ad verilmiş? Nehir gemilerinde, en büyük güverteye en büyük eyaletin adının verilmesi eski bir gelenek. Texas, Delta Kraliçesi yapıldığı zaman en büyük eyaletmiş, diye açıkladı görevli. Salonlar da adlarını eyaletlerden alırlar. Kentucky Salonu, Vermont Salonu gibi...

Çok ilginç.

Yukarı çıkarlarken adam bir yandan da geminin bölümlerine verilen adları, iç düzenini, özel gemicilik terimlerini açıklıyordu.

Tek numaralı kamaralar geminin iskele tarafındadır. Yüzünüzü pruva yönüne, yani ön tarafa çevirdiğinizde, iskele tarafı solda, sancak tarafı sağda kalır.

Anlatılanların pek azının aklında kalacağını bilmesine karşın, Selena yine de her şeyi öğrenmek istiyordu.

Konuşa konuşa yürürlerken, görevli 237 numaralı kapının önünde durdu. İşte kamaranız, Miss Merrick, diyerek kapıyı açıp anahtarı verdi.

Çok teşekkürler, verdiğiniz bilgiler için de...

Benim için zevkti.

Kamarasında, karşılıklı iki kanepe, bir komodin vardı. Banyoya açılan kapıda bir boy aynası göze çarpıyordu. Kamara çok güzel düzenlenmişti ve çok rahattı.

Eşyaları daha önce kamarasına getirilmişti. Selena yalnızca buruşacak giysilerini çıkarıp, saçını fırçaladıktan sonra rujunu tazeledi ve anahtarı alıp çıktı. Görevliyle geçtikleri yolu izleyip Julia'nın kamarasını buldu. Julia da o sırada çıkmak üzereydi.

Selena, gel de bak. Girdiğimde içerde beni ne bekliyordu! Gözleri mutlulukla ışıl ışıldı.

İçeri girdiğinde, Selena dolabın üzerindeki kristal vazonun içinde, bir düzine kadar uzun saplı, kırmızı gülü gördü.

Julia, ne kadar güzel!

Leslie'den. Bu adı söylerken sesinde, sözcüklerle anlatılması güç bir sıcaklık, bir sevgi çınlıyordu. Bak, bana çiçeklerle birlikte bu kartı göndermiş.

Julia küçük bir zarfı açıp, içindeki kartı Selena'ya uzattı. Kartın üzerindeki sözcükler çok yalın, ama gerçekten etkileyiciydi: Seni seviyorum, Julia.
Daima, sonsuza kadar senin Leslie'n olarak kalacağım.

Genç kız tek bir sözcük söylemeden kartı Julia'ya uzattı. Aklına gelen tüm sözler, bu karttakilerin yanında yavan kalıyordu.

Julia zarfına koymadan, kartı bir kez daha okudu, içini çekti. İşte böyle anlarda içimi kemiren tüm kuşkular saçma geliyor. Sonra, düşüncelerinden kurtulmak ister gibi gülümseyerek Selena'ya döndü. Hadi gel, Texas Salonu'na gidelim. Birer şeri içer, biraz dinleniriz.

Texas Salonu'na çıkan görkemli merdivenin başına geldiklerinde, Selena hayranlıkla durdu.

Soluk kesici, değil mi? diye sordu Julia.

Gerçekten öyle.

Merdivenlerin iki yanında pırıl pırıl ahşap parmaklıklar, basamakların altın gibi parlayan pirinç kaplama kenarları, dantel gibi işlenmiş tırabzanlar göz alıcıydı. Tavanda çok güzel bir avize asılıydı.

Bana eski zamanların görkemli yaşam biçimini hatırlatıyor, dedi Julia, hayranlık dolu gözlerle çevresine bakınırken. Delta Kraliçesi o dönemde lüks yaşamın bir simgesiymiş. Tüm

ahşap kısımlar ceviz ve maun ağacından. Ama şimdi çoğu, ateşe dayanıklı bir boyayla boyanmış durumda.

Ne yazık!

Selena kendini bambaşka bir dünyada hissediyordu. Merdivenleri çıkıp da at nalı biçimindeki, duvarları çepeçevre camla kaplı Texas Salonu’na girince, bu duygusu daha da güçlendi.

Burada ahşap eşyalar boyanmamıştı, doğal renginde pınl pırıl parlıyordu. Yerdeki halılar bu güzel görünümü tamamlamaktaydı.

Selena ile Julia barın önüne geldiklerinde, barmen tezgahın üzerinden eğildi. Merhaba, Miss Julie! Sizin de geziye katıldığınızı duydum.

Julia kısa bir süre duraksadıktan sonra, yüzü sevinçle aydınlandı. Greg! Burada ne arıyorsun? Okulu bitirmek için ayrılacağını sanıyordum.

Ayrılacağım. Greg tezgahın altındaki küçük kapıdan çıkarak yanlarına geldi. Ama yaz boyunca çalışıp para biriktirmeye karar verdim.

Barmenin bal rengi gözleri ilgiyle Selena'ya çevrildi. Gür, kahverengi bıyığına karşın, Selena onun kendisiyle yaşıt olduğunu tahmin etmişti. Oldukça yakışıklı, etkileyici bir havası vardı. Üstelik tavrından kendisinin de bunun farkında olduğu belliydi.

Genç hanım yeğeniniz mi, Miss Julie? Hala gözlerini Selena'dan ayır-mamıştı.

Hayır, Miss Merrick arkadaşım. Bu, Greg Simpson, Selena. Aklı beş karış havada, ama sevimli bir genç. Üstelik hiç hoşlanmamama karşın, adımı kısaltılmış biçimiyle kullanma cesaretini gösteren tek kişi!

Yo, Miss Julie, bundan hoşlanmadığınız doğru değil. diye güldü genç adam. Selena, Julia'nın genellikle sert yüz çizgilerindeki mutlu ifadeden, adamın haklı olduğunu anladı.

Barmen bu kez Selena'ya döndü. Nasılsınız, Miss Merrick? Delta Kraliçesi'ne hoş geldiniz.

Teşekkür ederim, dedi Selena, başıyla onu selamlayarak.

Greg, Julia'ya döndü, Gemi müdürü kendi adına size birer içki ikram etmemi emretmişti. Ne içersiniz?

Şeri lütfen.

Bu kez Selena'ya dönüp sordu. Ya siz?

Ben de öyle.

Adım Greg'dir. Önümüzdeki on gün boyunca birlikte olacağımıza göre, birbirimize adımızla hitap etmeliyiz, değil mi?

Pekala, Greg. Selena her zamanki temiz, insancıl tavrıyla, sevimli barmenin önerisini kabul etti.

Ama ben senin ilk adını unuttum, diye gülümsedi Greg.

Çünkü ben söylememiştim, diye araya girdi Julia.

Selena gülerek cevap verdi. Adım Selena.

Adını sevdim. İki şeri hemen geliyor.

Dış güverteye çıkıp demir koltuklara oturdular. Selena mutlulukla, yüzünü ılık akşam güneşine verdi, Mississippi'yi seyre daldı.

Greg içkilerini masalarına koyarken gözleri Selena'nın güneşte alev alev yanan parlak saçlarına takıldı. Bir isteğiniz olursa beni çağırın.

Selena tekrar Mississippi'nin olağanüstü hareketli görünümünü seyretmeye koyuldu. Önlerinden büyük bir tanker geçiyordu. Başka birçok tekne de rıhtım boyunca demirlemişti. Arkalarındaki mavnaları çeken sayısız römorkör, nehir üzerinde hareket halindeydi.

Selena dalmış bakarken Julia'nın küçük bir çığlık attığını duydu. Dönüp de kadının altüst olmuş yüzünü görünce şaşırdı.

Julia! Ne oldu?

Yeğenim! Burada! Gözleri Selena'nın arkasında bir yere takılmış, telaşla alt dudağını kemiriyordu. Erkek kardeşimin, beni vazgeçirmek için oğlunu buraya yollayacağını düşünmeliydim.

Selena kendini bir aile kavgasının içinde bulmak istemiyordu. Ben kalkayım da, siz baş başa konuşun. Selena tam doğrulurken, Julia onu durdurdu.

Lütfen kal. Sana ihtiyacım olacak.

Bunları öyle bir ses tonuyla söylemişti ki, Selena kendisine gösterdiği bunca yakınlıktan sonra onu kıramayacağını anladı. Ne olursa olsun, tartışmaya katılmama kararıyla arkasına yaslandı.

Merhaba Julia. Bu kalın erkek sesini duyunca, Selena boğazını buz gibi bir çift el sıkıyormuş gibi oldu.

İçinden, 'Hayır, o adam olamaz!' diye haykırıyor, sırtından aşağı soğuk terler boşanıyordu.

Adamı selamlarken Julia'nın sesi hafifçe titredi. Seni burada görmek ne büyük sürpriz. Chance!

Selena gözlerini, masalarının önünde duran adama doğru güçlükle kal-dırabildi. Adamın Selena'ya kısa bakışı, onu hemen tanıdığını belli etmiş, genç kızın yüreğine bir bıçak saplanmıştı sanki. Adamın gözleri tekrar Julia'ya çevrildiğinde, Selena hayretle bu bakışlardaki sevecenliği gördü.

Gerçekten de senin için sürpriz mi oldu, Julia? Şakacı tavrında Julia'ya karşı duyduğu içten bir sevgi vardı.

Beni nasıl buldun?

Dairene gittim. Resepsiyondaki kız, bir yolculuğa çıkmak üzere oradan ayrıldığını söyleyince, burada olduğunu hemen anladım.

Selena oradan kaçıp gitme isteğine karşın, sanki koltuğa çivilenmiş gibi hareketsiz kalmış, görmeyen gözlerini kadehine dikmişti. Adamın aklından kendisi hakkında neler geçtiğini ezbere biliyordu. Bir dizi tersliğin kurbanı olduğunu, aslında olanlardan kendisinin sorumlu tutulamayacağını düşünmeye çalışıyor, ama bu bile onu rahatlatmıyordu.

Seni Hamilton gönderdi, değil mi? diye sordu Julia.

Chance başıyla onayladı. Seni bu işten vazgeçirebileceğimi umuyor.

O kendi işine baksın. Sert görünmeye çalışmasına karşın, Julia'nın sesi titriyordu.

Hamilton senin kardeşin. Seninle, geleceğinle ilgilenmesi çok doğal, dedi Chance yumuşak bir sesle. Selena, Chance'in sözcükleri dikkatle seçtiğini, kendisinin önünde aile sorunlarına fazla girmek istemediğini sezmişti.

Ama bu benim yaşamım. Gerçekten istediğim bir şeyi yapmak benim hakkım!

O senin üzülmeni istemiyor. Hiçbirimiz istemiyoruz. Bu yaptığın akıllıca bir iş değil, bir sürü sorun çıkaracaksın başına. Gel, birlikte eve dönelim. Sesinde olağanüstü bir ikna edici güç vardı. Bunu Selena bile içinde hissetmişti.

Chance! Leslie'ye karşı duygularımı biliyorsun. Lütfen bırak, istediğim şekilde hareket edeyim. Beni anlamaya çalış ve vazgeçirmek için çaba harcama.

Selena sezdirmemeye çalışarak Chance'in bu rica karşısındaki tepkisini izlemeye başladı, ilk başta sert çizgilerle biçimlenen çenesi, öfkeli bir ifadeyle kasılmıştı. Simsiyah gözleri dik dik bakıyordu. Sonra birden, köşelerinde çizgiler beliren gözleri bir gülümsemeyle aydınlandı. İlginçti, ama gerçekten gülen, hareketsiz duran dudakları değil, yalnızca gözleriydi.

Pekala. Üzerime düşeni yaptım. Aileme karşı görevimi yerine getirdim. Geriye yalnızca, sana ve bu genç hanıma iyi yolculuklar dilemek kalıyor.

Selena'ya çevrildiğinde, o simsiyah gözlerdeki gülümseme silinmiş, geriye ifadesiz bir bakış kalmıştı.

Aman Tanrım, yaptığım kabalığa bak! diye bir çığlık attı Julia. Nasıl oldu da tanıştırmadım. Selena, bu benim yeğenim Chance Barkley. Chance, bu genç hanım da, arkadaşım Selena Merrick.

Nasılsınız, Mr. Barkley? Sesi Selena'nın kendi kulaklarına bile yabancı gelmişti.

Miss Merrick, diye selamladı onu Chance, yalnızca Selena'nın anlayacağı alaylı bir ifadeyle hafifçe eğildi. Selena'nın altüst olmuş yüzüne diktiği ba-
kışları çetin ve deliciydi.

Boş bir sandalyeyi masaya çekerek yanlarına oturduktan sonra tekrar halasına döndü. Galiba yeni tanıştınız, yanında hiç görmemiştim de...

Ah, evet. Bu hafta sonu tanıştık, dedi Julia.

Chance'in yukarı doğru kalkan tek kaşı, 'Yaa... Biz de öyle,' der gibiydi. Selena oturduğu koltukta neredeyse kıvranmaya başlayacaktı. Chance onun tedirginliğini fark etmiş, ürkek haliyle eğlenir gibiydi.

İnsanlarla çok çabuk dost olma yeteneğiniz var, anlaşılan, dedi Selena'ya. Genç kız bu sözlerdeki gizli anlamı kolayca anlamıştı.

İnsanları severim, Mr. Barkley.

Bana Chance deyin, olur mu? Yüzünde, ancak Selena'nın sezebileceği gizli bir alay vardı. Daha şimdiden, sizi daha önce tanıyormuşum gibi yakın hissettim kendime.

Selena'nın yeşil hareli tedirgin gözleri, karşısındaki adamın dudaklarına kaydı. Bu sert çizgili, erkeksi bir çekiciliğe sahip dudaklar, ansızın ona, o etkileyici öpücükleri hatırlattı. Selena telaşla kadehini sımsıkı kavrayıp dudaklarına götürdü.

Chance'in için için gülen bakışları, barmen Greg'in gelmesiyle başka yöne çevrildi.

Bir şey içmek ister miydiniz, efendim?

Skoç viski lütfen. Chance arkasına yaslandı. Gevşek, rahat tavrını, aslında gerginliğini gizlemek için özellikle takındığını Selena hissediyordu. Gerçekte onun da en az kendisi kadar tetikte olduğunu sezmişti.

Barmen bu kez Julia'ya döndü. Ya siz Miss Julie, bir şeri daha alır mıydınız?

Bir kadehten fazla içmem, bilirsin, Greg.

Greg'in açık bir beğeni ile bakan bal rengi gözleri şimdi, çapkınca pırıltılarla Selena'ya dikilmişti. Ya sen, Selena?

Çapkın tavrı, Chance'in gözünden kaçmamıştı, dikkatle Greg'i süzüyordu.

Teşekkürler Greg, istemem, dedi Selena gergin bir sesle.

Greg gittikten sonra Chance tekrar halasına döndü. Doğrusu ilgimi çekti, nerede tanıştınız?

Burada, diye cevapladı Julia. Chance'in ısrarlı, soran bakışları karşısında güldü. Rıhtımda karşılaştık. İkimiz de Delta Kraliçesi'ni görmeye gelmiştik. Konuşmaya başladık, laf lafı açtı. Ben birlikte kiliseye gitmeyi, sonra da dairemde yemek yemeyi önerdim.

Kiliseye mi?

Eğer kahkahalarla gülseydi, Selena'ya çevrili bakışlarındaki alay bundan daha açık ifade edilemezdi.

Julia her şeyden habersiz cevap verdi. Evet. Selena bir rahibin kızı.

Sahi mi? Hiç aklıma gelmezdi. Sesi ifadesizdi, ama Selena'nın içine işleyen bakışlarında onur kırıcı bir küçümseme vardı. Selena öylesine çaresizdi ki, tüm vücudunun öfkeyle alev alev yandığını hissediyor, kendini savunacak tek bir söz bulamıyordu.

Dün birlikte çok güzel vakit geçirdik. diye devam etti Julia. En sonunda, dün yola çıkmaya karar verince de...

Bu yolculuğa çıkmaya dün mü karar verdin? diye sertçe sözünü kesti Chance, halasının gözlerinin içine bakarak.

Şey... Daha önce biraz kuşkuluydum...

Julia duraksadı, telaşla Selena'ya baktıktan sonra, Ama bu karar tümüyle bana ait, diye ekledi.

Julia'nın sesinde, hiç de inandırıcı olmayan bir güvensizlik vardı ve Selena, sinirli bir biçimde açılıp kapanan burun kanatlarından, bunu Chance'in de sezdiğini anladı.

Aslında... diye devam etti Julia, önceki sözlerini unutturmak ister gibi, ...gitmeye karar verdikten sonra Selena'yı da benimle gelmesi için ikna ettim. Tek başıma yolculuk yapmaktan nasıl nefret ettiğimi bilirsin, Chance.

Chance, Selena'ya bakarak, İstediğiniz zaman bırakıp tatile çıkabileceğiniz bir işinizin olması ne kadar güzel, diye gülümsedi. Bu sözlerdeki acı veren iğneleme Selena'yı derinden yaraladı.

Zaten tatildeydim. diyebildi güçlükle.

Herkesin arasıra tatile ihtiyacı vardır. Chance'in gözlerindeki o küçültücü pırıltı hala yanıp sönüyordu. Mesleği ne olursa olsun.

Selena gerçek işini söylemek için ağzını açmıştı ki, Greg'in Chance'in içkisini getirmesi ona kısa bir düşünme süresi tanıdı. Greg gittiğinde, ne derse desin, Chance'in ona inanmayacağını, Julia'nın kendisine güvenmesi için uydurulmuş bir yalan olduğunu düşüneceğini anladı.

Chance içkisinden bir yudum alarak tekrar Selena'ya döndü. Bu gezintiyi sıkıcı bulmayacak mısın, Selena?

Tersine, ilginç bulacağımı sanıyorum. Neden sıkıcı olsun?

Yol arkadaşlarının büyük bir çoğunluğu halamın kuşağından da.

Bu, geziden zevk almama bir engel değil, Mr. Barkley.

Chance, diye düzeltti genç adam.

Chance. Adı, Selena'nın kenetlenmiş dişlerinin arasından bir tıslama gibi çıkmıştı.

Chance'in bakışında öylesine buz gibi bir ifade vardı ki, Selena'nın içine bir korku düştü. Bu adamın gereğinde çok acımasız olabileceğini anlamıştı.

Selena'nın kendisini aldatıp, parasını alarak kaçtığını düşünüyordu. Bunu cezasız bırakmak istemeyeceği de belliydi. Selena parayı postalamakta acele ettiğine çok pişman olmuştu.

Az sonra, kaptan bir uzun, iki kısa düdük çalarak, kalkış vaktinin geldiğini haber verdi. Chance doğrularak, halasına döndü. Seni benimle eve gelmeye ikna edebilmek için yapabileceğim hiçbir şey yok mu gerçekten?

Hayır, diye cevapladı Julia, başını iki yana sallayarak. Lütfen bana kızma, Chance.

Sıcak, sevgi dolu bir gülümseme Chance'in sert yüz çizgilerini bir anda yumuşattı. Sana hiçbir zaman kızamam, Julia. Bunu bilmen gerekirdi.

Yine de, senden duymak beni mutlu ediyor.

Chance eğilerek halasının yanağını öptü, sonra doğrulup Selena'yı başıyla kısaca selamladı ve salonun iç kısmında kayboldu.

Selena, Chance'in davranışı karşısında şaşırmıştı. Aralarında geçenleri halasına rahatlıkla anlatıp, gemi kalkmadan onu Julia'dan ayırabilirdi. Bu, kuşkusuz Selena için çok onur kırıcı bir şey olurdu. Ama öyle yapmamıştı.

Julia yarı kederli, yarı gururlu bir tavırla mırıldandı. Chance'in oğlumdan farkı yoktur, küçükken bana hep 'ikinci annem' derdi.

Evet, seni çok sevdiği belli oluyor.

Her zaman annesi ile benden başka, hayatta hiçbir kadına sürekli olarak ihtiyaç duymadığını söyler. Hamilton, paraları hariç tüm işleri ona devretti. Ama Chance masa başında yöneticilik yapmakla yetinecek insan değildir. O tehlikeleri göze almayı seven, gerçek bir girişimcidir.

Selena dakikalar süren gerginlikten sonra birden pelte gibi olmuştu. Her an bir bombanın patlamasını bekler gibi diken üstünde oturmuş, tehlike geçtikten sonra da bir türlü kendisini toparlayamamıştı.

Julia anlatmayı sürdürüyordu. Chance sahip olduğu şeyi bir eliyle sımsıkı tutarken, öteki eliyle de ulaşmak istediği şeye uzanır. Ama hiçbir şeyin karşılıksız olmadığını da bilir, istediği şeyin bedelini ödemeye de hazırdır. Kaybettiği zamanda daha önce bunu göze aldığı için kendini üzmez. Ama eğer aldatılmışsa ona oyun oynanmışsa, o zaman iş değişir.

Ve Chance, Selena'nın onu aldattığına, parasını alıp kaçtığına inanıyordu. Birden, Selena midesine bir ağrının girdiğini hissetti.

Julia, Selena, üst güvertede bir karşılama partisi veriyorlar, gitmek ister miydin? diye sordu. Konuşmasıyla onu sıkmaktan korkmuştu.

Doğrusunu istersen, diye gülümsemeye çalıştı Selena, kamarama gidip, yemekten önce bir duş almak ve valizlerimi açıp eşyalarımı yerleştirmek istiyorum.

Tabii, canım. Gönlünce hareket et. Yemek Orleans Salonu’nda, saat yedide. Masamızın numarası 40, unutma.

Selena onun yanından ayrılıp, pruvayı dolaşarak kendi kamarasının bulunduğu güverteye geçti. İçeri girmeden önce parmaklıklara dayanıp rıhtımda gemiye bakan kalabalığı seyretmeye başladı. Birden, ellerini pantolon ceplerine sokmuş, bir görevliyle konuşan Chance Barkley’i gördü. Uzun boyu geniş omuzlarıyla kalabalığın arasında hemen dikkat çekiyordu. Sanki aralarında gizli bir titreşim varmış gibi başını yavaş yavaş Selena'ya doğru çevirdi ve göz göze geldiler. Selena tüm vücuduna bir sıcaklığın yayıldığını hissetti.

Az sonra Chance tekrar görevliyle konuşmaya başlayınca. Selena bir büyüden kurtulmuş gibi oldu. Oradan ayrılarak kamarasına gitti. Anahtarı kilide sokarken parmakları titriyordu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Banyodan çıktığında, duşun canlandırıcı etkisi kendini göstermiş, Selena üzerindeki gerginliği atmıştı. Temiz iç çamaşırlarının üzerine sarı sabahlığını giyip aynanın karşısına oturdu. Saçlarını fırçalarken makinelerin derinden gelen homurtusunu dinledi. Uzaklardan gelen bu ses olmasaydı, geminin yol aldığı anlaşılamazdı. Öylesine kayar gibi gidiyordu durgun sularda.

Birden kapısının vurulduğunu duyarak irkildi. Kim o?

Kapının ardından zor işitilir bir ses geldi. Kamarot.

Selena kamarotun ne için geldiğini merak ederek kapıya yürüdü, kilidi açtı. Tam aralayacakken kapı birden hızla itildi, Selena geriye doğru sendeledi. İçeri giren yapılı vücudu tanımış, gözleri iri iri açılmıştı. Chance kapıyı kapayıp kilitledi.

Sen ha!

Chance Barkley'in simsiyah gözleri tehlikeli bir biçimde parlıyordu. Yarım kalmış bir işimiz var seninle.

Benden uzak dur! Selena geri çekilerek, yatağın yanındaki sehpada duran sigara tablasını kaptığı gibi Chance'e doğru fırlattı.

Chance eğildi, sigara tablası kapıya çarparak kırıldı, parçaları yere saçıldı. Selena'nın kalbi deli gibi çarpıyor, soluğu tıkanacak gibi oluyordu. Öteki sehpanın üzerindeki tablaya uzanırken uzun, güçlü parmaklar bileğini kavradı. Kurtulmak için çırpınırken öteki bileği de yakalanmıştı. Chance onu göğsüne çekerek bileklerini arkasında birleştirdi, tek eliyle sıkıca tuttu.

Annen sana insanların kafasına eşya atmamayı öğretmedi mi, kızıl saçlı? diye yumuşak, alaylı bir sesle sordu.

Beni hemen bırak, yoksa bağırırım!

Selena adamın bu tehdide aldırmadığını görünce de, bağırmak için ağzını açtı. Ama Chance serbest olan öteki eliyle onu ensesinden tutup aralık duran dudaklarını ağzıyla kapadı. Selena çırpınıyor, ama çığlıkları ve aklına gelen tüm hakaret sözcükleri adamın ağzının içinde kayboluyordu. Chance onu ayaklarını yerden kesercesine sürükleyerek yatağa götürmeye başladı. Selena birden, sabahlığının düğmelerinin birer birer çözüldüğünü fark etti.

Chance dizini yatağa dayayarak onu sırtüstü yatırdı, o sırada bileklerini bırakmak zorunda kalmıştı. Selena fırsattan yararlanarak, üzerine abanan vücudu engellemek için onu göğsünden itmeye çalıştı. Chance bu tepkiye karşı koymadı, genç kızın yanına uzanmakla yetinmiş görünüyordu. Selena yana dönerek, yataktan kalkmaya çalıştı, ama Chance eliyle kalçasını tutarak onu tekrar yatağa bastırdı. Bir yandan da sabahlığının düğmelerini çözüyordu.

Selena panik içinde haykırdı. Hayır, yapma!

Bu ne utangaçlık, kızıl saçlım? Chance düğmeleri çözmüş, sabahlığının önünü tümüyle açmıştı.

Selena'nın kafasından yıldırım hızıyla bin bir düşünce geçiyor, yine de söyleyecek bir şey bulamıyordu. Aklına gelen ilk derli toplu düşünce, Chance'in yola çıkan gemide ne aradığıydı.

Geminin kalktığını bilmiyor musun, burada ne işin var?

Selena vücudunda dolaşan ellerden kurtulmak için çırpınıyor, Chance'in dudakları, değdiği her yeri tüm direnmesine karşın önüne geçemediği bir hazla ürpertiyordu. Selena'nın

sorusu üzerine Chance başını kaldırdı, gözleri Selena'nın boynunda hızlı hızlı atan damara dikilmişti.

Son anda kaçak olarak bindim, dedikten sonra başını tekrar eğerek dudaklarını Selena'nın boynuna uzattı. Selena iki elini çenesinin altına dayayarak var gücüyle itti. Bir ölçüde başarılı olmuş, Chance'in başını boynundan uzaklaştırabilmişti. O sırada Selena'nın elleri çenesinden kayarak Chance'in saçları arasına gömüldü. Parmaklarının arasında hissettiği siyah saçların ipek-si teması genç kızın içinde garip, tanımlayamadığı bir heyecan uyandırmıştı.

Şimdi, beni saklamak zorundasın, dedi Chance. Bu kez dudakları yüzünde, ince birer yay çizen kaşlarında, gözkapaklarında dolaşıyordu.

Bunu asla yapmayacağım. Doğruca kaptana gidip, yaptığını anlatacağım! diye öfkeyle fısıldadı Selena.

Chance başını hafifçe kaldırarak, alaycı pırıltıların uçuştuğu simsiyah gözlerini Selena'nın yüzünde, öfkeden kıvılcımlar saçan yeşil gözlerinde dolaştırdı. Eliyle Selena'nın boynunu kavramış, başparmağıyla çenesini hafif hafif okşuyordu. Bu harekette gizli bir tehdit saklıydı sanki. Başparmağı, en ufak bir karşı koymada gırtlağını sıkmaya hazır gibiydi. Selena, onun sert, keskin hatlı dudaklarında yansıyan tehlikeyi sezdi, çenesinde dolaşan parmağın dokunuşları altında hareketsiz durdu.

Kaptana benim gemide olduğumu söylemeye kalkarsan, ben de ona seni ve paramı nasıl çaldığını anlatırım.

Selena yutkunarak güçlükle cevap verdi. Senin paranı çalmadım. Konuşurken dudakları, Chance'in başparmağına değiyor, içinde, istemediği duygular uyandırıyordu.

Chance'in bakışları Selena'nın ağzında gezindi. Aynı anda başparmağıyla alt dudağını hafif hafif okşuyordu. Selena kalp atışlarının hızlandığını hissetti.

Ortada bir gerçek var. Parayı verdim, sen de aldın. Ama ben paramın karşılığını alamadım. Chance'in sesi ürkütücü derecede yumuşak ve sakindi.
Ben aldatılmaktan hoşlanmam yavrum. Kimse beni atlatamaz.

Paranı almak istememiştim. Selena, Chance'in tek kaşının alayla kalktığını görünce telaşla üsteledi. Doğru söylüyorum, almak istememiştim. Çantamı kaptığımda asıl amacım içindeki oda anahtarımdı. Parayı çantama koyduğunu unutmuştum bile.

Oda anahtarın mı? Sen otelde mi kalıyordun?

Evet.

Müşterilerin için ne rahatlık!

Benim müşterim falan yok, dedi Selena yalvarırcasına. Hepsi bir şakaydı.

Şaka mı? O zaman ben niye gülmüyorum?

Bak. Lütfen dinle beni. Her şeyi yanlış anladın. Ben...

Cümlesini Chance tamamladı. ...bir rahibin kızısın.

...Iowa'dan, diye ekledi Selena, düşünmeden. Sanki ek bilginin bir yararı olacakmış gibi.

Iowa'dan ha? Chance başını arkaya atarak uzun uzun, içten kahkahalarla güldü. Iowa'dan olman, doğru söylediğinin bir kanıtı mı yani?

Tekrar güldü. Selena'nın saflıkla, yaşadığı yeri de söyleyerek onu inandırmaya çalışması, besbelli ona çok eğlenceli gelmişti.

Selena çaresizlikle derin bir soluk aldı. Neden bana inanmıyorsun, o parayı sana geri vermeye çalıştım.

Öyle mi?

Evet, zarfa koyup, odanda olmadığın bir sırada kapının altından atacaktım. Telefonunun çaldığını, açtığın zaman karşıdan cevap alamadığını hatırlasana. O bendim! En azından odana telefon edildiğini bilmem bile, seni arayanın ben olduğunu kanıtlar.

Belki de elbiseni ve ayakkabılarını almak için fırsat kolluyordun, dedi Chance aynı alaycı ifadeyle. Selena'nın öfkesi, çaresizliği onu eğlendiriyor, hoşuna gidiyor gibiydi.

Hayır! Amacım o değildi! Bu sabah da zarfı resepsiyona bırakmak istedim, ama otelden ayrıldığını söylediler.

Neden doğrudan bana vermedin de, böyle dolambaçlı yolları seçtin? Açıklamaları yeterli bulmadığı belli oluyordu.

Sen deli misin? Kendimi şimdi içinde bulunduğum durumda, yani seninle yatakta bulma tehlikesini göze mi alsaydım? Selena doğrulmaya çalıştı, ama Chance onu omuzlarından tutup tekrar yatağa bastırdı. Odandan işte buna engel olmak için kaçtım! diye öfkeyle ekledi genç kız.

Chance'in gözleri kısıldı, Selena'nın sözlerindeki gerçek payını ölçmek ister gibiydi. Pekala, dedi sonunda. Paramı geri ver, her şeyi unutayım.

Selena birden öfkesini unutarak sarardı. Veremem, çünkü... Sözünün sonunu güçlükle getirebildi. ...yok.

Chance'in yüzü yine değişti. Yok mu?

Resepsiyondaki görevli adını ve adresini vermeyince, yapacak tek şey kalmıştı. Ben de onu yaptım ve zarfı bir yardım kurumuna postaladım. Selena yardım kurumunun adını ve adresini de verdi.

Chance'in dudakları alaycı bir gülümsemeyle kıvrıldı. Buna inanmamı beklemiyorsun herhalde.

Doğruyu söylüyorum, yemin ederim!

Bana öyle geliyor ki... Chance bir süre susup, gözleriyle, Selena'nın boynunda dolaştırdığı parmağının hareketini izledi, ...başladığımız yere geri döndük. Para verilmiş, ama karşılığı hala ödenmemiş durumda.

Yeter artık! diye bağırdı Selena. Chance'in dudaklarının ağzına doğru yaklaştığını görünce hızla başını kaçırdı. Yapma!

Oysa Chance saçlarını parmaklarına dolayarak başını sımsıkı tuttu. Büyük bir rahatlıkla eğildi, ağzını Selena'nın dudaklarına bastırdı. Midesinin üzerinde dolaşan eli, değdiği yerde ürpertiler uyandırıyor, genç kızın yabancısı olduğu bir heyecanı tutuşturuyordu. Baştan çıkarıcı, ustaca hareketleri karşısında Selena tümüyle deneysiz ve hazırlıksızdı. Chance onun vücudunun titremeye başladığını, uyarılarına, elinde olmadan karşılık verdiğini görünce, dudaklarını boynuna doğru indirdi. Selena birden sutyeninin askısının omzundan kaydığını ve Chance'in parmaklarının açıkta kalan göğüslerine uzandığını hissedince, panik içinde elini tuttu. Ne olur bunu bana yapma! diye titrek bir sesle yalvardı. Ben o türden bir kız değilim, inan!

Chance'in dudakları boynundan kulağına doğru yükseldi. Sıcak nefesinde karşı konmaz bir güç vardı. O kahvede konuşmalarını duydum. Şimdi de beni, sahip olduğun güzellikleri para karşılığında erkeklere sunmadığına mı inandırmaya çalışıyorsun?

İnan bana, böyle bir şey yapmıyorum, lütfen! diye soluk soluğa yalvardı Selena. Adamlar beni o türden bir kadın sanınca, zararsız bir oyun oynamak istedim. Yalnızca bir şakaydı. Seni tekrar otelde görünce ne yapacağımı şaşırdım. Olay denetimimden çıkmıştı artık.

Chance tekrar eğildi, ağzı yumuşak hareketlerle Selena'nın dudaklarında dolaşıyor, genç kızda cevap verme isteği uyandırıyordu. Sonra en beklemediği anda başını kaldırdı, hafifçe doğrulup dirseğine yaslandı. Gözleri Selena'nın kızarmış, altüst olmuş yüzünde gezindi.

Diyelim ki, o türden bir kız olmadığına inandım, ne olacak?

Bana inanıyor musun? Selena'nın yeşil hareli gözleri, merakla Chance'in anlaşılmaz yüz çizgilerinde dolaştı.

Öykünün bir bölümüne inanıyorum. Ama paramın başına gelenler kolay inanılır gibi değil.

Ama doğru! İnanmıyorsan çantama bak. Seyahat çeklerinin dışında çok az nakit para var.

Bu hiçbir şeyi kanıtlamaz ki. O parayı bu gezi için harcamış olabilirsin, dedi Chance. Sonra gözlerini kısarak ekledi. Tabii eğer paranı halam ödeme-diyse.

Hayır, paramı kendim ödedim!

Belki de benim paramla ödedin. Malum ya, kaz gelecek yerden tavuk esirgenmez.

Ne demek istiyorsun?

Gemide bir sürü zengin adam var.

Ben koca aramıyorum! Selena'nın gözleri ateş püskürüyordu.

Bir de halam var. Seni seven, sana güvenen, kolay aldatılabilecek, iyi kalpli bir kadın. Öyle değil mi?

İma ettiğin şey iğrenç!

Bence de öyle. Ama eğer ondan para sızdırmayı planlıyorsan, bundan vazgeç. Çünkü gözüm her an üstünde olacak.

Midemi bulandırıyorsun! diye haykırdı Selena. Çabuk kamaramdan çık!

Selena doğrulduğunda, Chance sırtüstü döndü, kolunu başının altına koydu. Sanki evindeymiş gibi rahattı. İyi ki hatırlattın. Bir sorun var, nerede kalacağım?

Burada kalmayacağın kesin!

Chance yapısından umulmayan bir çeviklikle ayağa kalktı, elinde bir anahtar vardı. Kamaramın anahtarı, diye açıkladı sakin bir sesle. Seni Julia
ile otururken gördüğümde hemen kendim için de bir yer ayırttım.

Julia biliyor mu?

Henüz değil. İlk önce senin ne gibi bir oyun peşinde olduğunu öğrenmek istedim.

Bu geziye, işlerini bir yana bırakıp benim için katıldığını hiç sanmıyorum. Bir süre durdu, düşündü. Asıl amacın halanın Leslie ile evlenmesine engel olmak, değil mi?

Bu, ailemizi ilgilendiren, özel bir sorun. Seni ilgilendirmez, dedi Chance soğuk bir sesle.

Öyleyse haklıyım. Gerçekten de niyetin ona engel olmak. Nasıl bu kadar acımasız olabilirsin? Julia kendi kararlarını kendi verecek yaşta. Onu mutlu kılacak bir şeye engel olmaya ailenin hakkı yok! .

Bu sorunu seninle tartışmak istemiyorum. Ayrıca, konunun dışında kalırsan memnun olurum. Chance bir süre onu süzdü, sanki Selena'nın düşüncesinde inatla ayak diremesi hoşuna gitmiş gibi, gözlerinde gizli bir gülümseme vardı. Haydi, üzerine bir şeyler giy. Tabi eğer yemeğe böyle gitmek istemiyorsan.

Giyineceğim, dedi Selena, dudakları öfkeyle kısılmıştı. Sen kamaramdan çıkınca.

Soyunuk halini gördüğüme göre, yalnızca üzerine elbise giymek kalıyor, bundan mı utanıyorsun? Chance'in gözleri yine için için gülüyordu. Bunu mu giyecektin? diye öteki kanepenin üzerinde duran pembe çiçekli elbiseyi gösterdi.

Evet, dedi Selena suratını asarak.

Çok güzel. Chance elbiseyi eline aldı, kumaşın üzerinde parmaklarını gezdirdi. Ama kırmızı elbise kadar seksi değil. Elbiseyi Selena'ya uzattı.

Giy.

Selena karşı koymanın yararsızlığını biliyordu. Çaresiz, sabahlığının önünü sıkı sıkı kapadı. Elbiseyi de önünde tutarak yataktan kalktı, banyoya yürüdü.

Giyinmiş, makyajını yapmış olarak çıktığında, Chance pencerenin önünde duruyordu. Döndü, Selena'yı baştan aşağı süzdü. Selena ayakkabılarını giyerken dikkatle onu izledi.

Gidelim mi? dedi, küçük el çantasını ona uzatırken.

Selena, 'Evet, sen git, hem de cehennemin dibine,' diyecekti, ama dilini tutmak zorundaydı. Elini kapıya uzattı, Chance ondan önce davranarak anahtarı çevirdi, kapıyı açtı. Selena o küçücük yerde Chance ile yalnız kalma tehlikesinden bir an önce kurtulmak istiyordu. Bu yüzden, aceleyle adımını koridora attı. Ama o sırada kapının önünden geçen bir başka çifte çarpıyordu, Chance onu omzundan tutarak geriye çekti. Selena bu elin dokunuşuyla tüm vücudunun gerildiğini hissetti.

Kapının önünden geçen adam, bir Selena'ya, bir Chance'e, bir de arkalarından kapanan kapıya baktı. Evli olmadıklarını bilemezdi, ama yine de Selena yanaklarına ateş basmasına engel olamadı. Çok büyük bir gemi değildi bu, evli olmadıklarını eninde sonunda öğreneceklerdi.

Çift merdivenden inerken, Chance, Selena'nın yanına geçti. Selena başını hızla ters yöne çevirdi, ama yüzünü Chance'in dikkatli bakışlarından kurtara-mamıştı. Öne geçmek için adımlarını sıklaştırdı, ama Chance'in eli dirseğinden tutarak onu geriye doğru çekti.

Kızardın mı sen? diye sordu Chance. Daha yakından bakmak için yüzünü ona doğru yaklaştırmıştı.

Evet, diye mırıldandı Selena yavaşça.

Neden?

Senin, benim kamaramdan çıktığını görmelerini istemezdim. Akıllarına başka şeyler gelecek.

Senin benimle birlikte olduğuna inandıkları sürece, ne düşündükleri umurumda değil.

Selena parladı. Ben seninle birlikte değilim ki!

Bu gezi boyunca herkes öyle olduğunu düşünecek, çünkü gözümü bir dakika bile senden ayırmayacağım.

Eğer bu bir tehditse, beni korkutamayacaksın.

Selena merdivenlere doğru yürüdü, Chance'in de arkasından geldiğini biliyordu. Keşke bunu engellemek elinde olabilseydi.

Merdivenlerin sonuna geldiklerinde, Selena yemek salonunun nerede olduğunu bilmediğini hatırladı. Çevresine bakındı, yemeğe giden birkaç yolcu görebilseydi, peşlerine takılırdı, ama ne yazık ki kimseler yoktu. En istemediği şeyi yapmak. Chance'e sormak zorundaydı.

Orleans Salonu nerede, biliyor musun?

Chance'in ağzının iki yanındaki çizgiler derinleşti. Belli ki gülmemek için kendini zor tutuyordu. Kendisinden yardım istemenin Selena'ya ne kadar zor geldiğini çok iyi biliyor ve o anın tadını çıkarıyordu sanki.

Sanırım biliyorum, diyerek onu çay salonuna yöneltti.

Salona girdiklerinde, Julia, Chance'in önünde yürüyen Selena'yı gördü önce. Seni merak etmeye başlamıştım, neredeyse kamarana geliyordum, dedi. Hemen sonra Chance'i görünce birden yüzü mutlulukla aydınlandı. Chance! Burada ne arıyorsun? Güvertede onunla tartışırken yüzünü geren ifadeden eser yoktu şimdi.

Seninle birlikte geziye katılmaya karar verdim, diye kısaca cevapladı Chance. Yemeğe gelirken Selena'ya rastladım. Yolunu kaybetmişti, ben de aldım buraya getirdim.

Julia neşeyle güldü. Düğünümde ailemden birisinin de olmasını o kadar çok istiyordum ki! İşte sen geldin!

Evet, geldim. Chance'in sesi donuktu.

Selena düğünden söz edince Chance'in yüzünün aldığı ifadeyi görmüştü. Ne olursa olsun buna engel olmaya karar vermiş gibi bir hali vardı.

Yemek salonunun kapısında, siyah giysili şef garson onları karşıladı. Her zamanki gibi 40 numaralı masa sizin için ayrıldı, Miss Julia, dedikten sonra Chance'e döndü. Sizin, efendim?

Chance cebinden numaralı bir marka çıkardı. 83 numaralı masa, diyerek uzattı.

Selena, Chance'e bir göz attı. Bakışıyla, yemekte birlikte olmayacaklarını öğrenmenin onu ne kadar memnun ettiğini çok açık bir biçimde anlatmıştı.

Şef garson, Masanız sancak tarafında, efendim, dedi Chance'e. Garsonunuz size gösterecektir.

Yemek salonu öylesine geniş ve ferahtı ki, masalarda yemeklerini yiyen yolcu kalabalığı hissedilmiyordu. Açık sarı duvarlar insana huzur veriyor, yeşil çerçeveli pencerelerin arasındaki apliklerin romantik ışığı duvarları aydınlatıyordu. Tavanda ise göz alıcı kristal bir avize asılıydı. Bir köşede kocaman bir piyano duruyor, piyanist hafif bir yemek müziği çalıyordu.

Yemekten sonra, kahvelerini içerken birden, geminin bir kez uzun bir düdük çaldığı duyuldu. Uzaklardan, bir başka geminin düdüğü iki kez çalarak ona cevap verdi. Selena kulak kesilmiş, sanki bir şey olacakmış gibi heyecanla beklemeye başlamıştı. Julia onun yüz ifadesini görünce sevgiyle gülümsedi.

Kaptanımız karşıdan gelen bir başka tekneye kendisinin iskele tarafından geçeceğini haber verdi, diye açıkladı. Öteki tekne, büyük bir olasılıkla bir römorkör, düdüğünü iki kez öttürerek kendisinin sancak tarafından geçeceğini belirtti.

Selena için tüm bunlar çok yeni ve çok ilginçti.

Selena'nın ilgisini fark eden Julia, Römorkör birazdan geçecek. İstersen seyredelim, dedi.

Birlikte pencereye gittiler. New Orleans Limanı'nda mavna çeken çok römorkör görmüştü, ama hareket halindeki bir nehir gemisinin içinden görünüm çok farklıydı. İki tekne ağır ağır bir noktada buluştuktan sonra birbirlerini geçtiler.

Selena pencereden çekilmek üzere arkasını döndüğünde, karşısında Chance'i buldu.

Yakında alışırsın, dedi genç adam. Selena'nın yüzündeki çocuksu, mutlu ifadeyi görmüştü. Çok geçmeden, düdükleri duyunca pencereden bakma isteğini bile duymayacaksın.

Selena cevap vermedi. O sırada Julia atıldı. Chance, Orleans Salonu'ndaki gösteri saat kaçtaydı?

Saat dokuz on beşte sanırım.

Gideceksin, değil mi?

Evet, gitmeyi düşünüyorum.

Julia, Selena'ya döndü. Çok güzel bir eğlence programı var, Selena. Eminim çok hoşlanacaksın.

Ben katılamayacağım, dedi Selena, Chance'in gideceğini duyar duymaz kararını vermişti.

Ama bu senin ilk gecen, diye itiraz etti Julia. Aynı anda Chance, Selena'nın gelmemesinin nedenini çok iyi bildiğini gösteren bir tavırla gülümsüyordu.

Evet, ama kendimi yorgun hissediyorum. Annemle babama yazıp, tatil programımdaki değişikliği bildirmeliyim. Selena, her ikisine de iyi geceler dileyerek kamarasına çekildi.

Bir saat sonra anne ve babasına, bir de arkadaşı Robin'e yazdığı mektupları bitirmişti. Henüz uykusu yoktu, bir süre düşündükten sonra, üzerine beyaz şalını alıp kamarasından çıktı. Güverteye adım atar atmaz büyüleyici bir geceyle karşılaştı. Her şey derin bir sessizliğe gömülmüştü. Yalnızca, çarkın çıkardığı su sesi ve makinelerin derinden gelen homurtusu duyuluyordu. Parmaklığa yaslanarak New Orleans'ın ışıklarına bakmaya başladı. Karanlık gökyüzünde dolunay parlıyordu.

Yüksek sesle, Ne kadar güzel, diye mırıldanmaktan kendini alamadı.

Arkasındaki gölgelerin arasından bir ses onu onayladı. Gerçekten öyle.

Selena arkasına döndüğünde, Chance'in gölgeler arasından çıkarak yanına doğru geldiğini gördü. Öfkeyle yüzünü tekrar nehre döndürdü.

Güvertede romantik bir geziye çıkacağından söz etmemiştin, dedi Chance.

Yatmadan önce biraz hava almak istedim.

Selena içinden, ona açıklama yaptığı için kendi kendine kızdı. Senin burada ne işin var. Hani gösteriyi izleyeceğini söylemiştin? Yan gözle Chance'e baktığında, dirseğini parmaklığa dayayarak, kendisini profilden seyrettiğini gördü.

Biraz hava almak istedim, diyerek, alaycı bir tavırla Selena'nın kendisine verdiği cevabı tekrarladı genç adam.

Selena ona döndüğünde, birbirlerine değecek kadar yakındılar. Ayın donuk ışığı Chance'in yüzünün bir bölümünü aydınlatıyor, karanlıkta kalan yüz çizgileri ona anlaşılması güç bir ifade, derin bir anlam veriyordu. Gözleri Selena'nın dudaklarına takılmıştı. Genç kız o anda her şeyin, yüreğinin, soluğunun ve düşüncelerinin durduğunu sandı.

Chance ellerini yavaşça onun omuzlarına koyup, başını yüzüne doğru ağır ağır yaklaştırdı. Selena bu hareketin ardından neyin geleceğini çok iyi biliyordu. Ama Chance onu birçok kez öpmüştü ve artık bu Selena'ya doğal gelmeye başlamıştı. Dudaklarının ilk sıcak dokunuşunda Selena da ona, ilk önce çekingen, sonra giderek daha doğal ve içten bir biçimde karşılık vermeye başladı. Chance'in ellerinin, vücudunun yumuşak kıvrımlarında dolaşmasına da tepki göstermedi, kendini onun güçlü gövdesine bıraktı.

Chance'in dudaklarının baskısı hafiflemiş, şimdi ağzında dolaşan yumuşak dokunuşlara dönüşmüştü. Solukları birbirine karışıyordu. Seni istiyorum, kızıl saçlım, otelde ilk gördüğüm andan beri!

Chance'in yine o eski takma adı kullanması Selena'yı birden kendine getirdi. Bu, zannettiği gibi, masum, romantik bir öpücük olamazdı, çünkü karşısındaki Chance Barkley'di...

Selena silkinerek onun kollarından kurtuldu. Yine aynı yanılgıya düşüyorsun, diye acıyla fısıldadı.

Öyle mi dersin?

Evet! Selena zayıf davranarak ona bu fırsatı verdiği için büyük bir utanç ve pişmanlık duyuyordu, arkasını döndüğünde Chance ona engel olmadı. Kamarama gidiyorum, dedi genç kız, arkasından da sözcüklerin üzerine basa basa ekledi. Ve yalnız olarak!

Chance güldü. Bir centilmenin bir hanımefendiyi kapısına kadar götürmesi gerekir.

Sen centilmen falan değilsin!

Chance'in alayla gülümseyen gözleri, 'Sen de hanımefendi değilsin,' der gibiydi. Bu arada Selena'nın kamarasına gelmişlerdi. Selena anahtarını kilide sokarken onun varlığını görmezden gelmeye çalıştı. Tam kapıyı açarken, Chance elini dayayıp açmasına engel oldu.

Kamaranda istenmeyen ziyaretçiler olup olmadığına bakmamı istemez miydin?

Senin gibi mi? diye cevap verdi Selena, zoraki bir gülümsemeyle. Gözleri öfkeden kıvılcımlar saçıyordu.

Kapıyı kaparken, dışarıda Chance'in güldüğünü duydu.

Sabah kalktığında kendini çok daha güçlü ve kararlı hissetti. Chance'in kendisini etkilemesine, duygularının tutsağı olmaya izin vermeyecekti.

Üzerine enine siyah çizgili bol bir kazak ve keten bir pantolon giydi, saçlarını renkli bir eşarpla ensesinde bağladı.

Kahvaltı için Orleans salonuna girer girmez donup kaldı. Masasında Chance oturuyor, rahat rahat kahvesini yudumluyordu! Chance onun kapıda öylece kalakaldığını görünce, abartılmış, alaylı bir nezaketle kalktı, yanındaki iskemleyi çekti.

Selena masaya doğru yürüdü. Sen ne arıyorsun burada?

Chance ayakta duruyor, Selena'nın oturmasını bekliyordu. Kaptan, halamla birlikte yemek yeme isteğimi anlayışla karşıladı ve masamı değiştirdi. Bunları sakin bir sesle söylerken gözleri şeytanca parlıyordu.

Selena dönüp salondan çıkmayı isterdi, ama böyle yaparak onu daha çok memnun edeceğini düşünerek vazgeçti. Chance'in onun için çektiği iskemleye değil, karşısındakine oturdu.

Garson geldiğinde, Chance komple bir kahvaltı, Selena ise portakal suyu ile çörek ısmarladı.

Garson uzaklaştıktan sonra Chance, Selena' ya döndü. Iowa'lı bir genç kızın daha iştahlı olacağını sanırdım, dedi..

Öyle mi? Selena gözlerini kaldırdı, buz gibi bir bakışla onu süzdü. Oysa ben de, hala gerçek kimliğim hakkında bir karara varamadığını sanmıştım.

Chance cevap vermedi, gözleri hafifçe kısıldı, uzun uzun Selena'yı süzdü.

Doğal olarak kahvaltısını Önce Selena bitirdi ve iyi günler dileyerek masadan kalktı.

Daha sonra ona güvertede rastladı. Chance yanına gelmedi, ama Selena gözlerinin hep üstünde olduğunu hissediyordu. Çok geçmeden. Selena, Mississippi kıyılarının sürekli değişen görünümüne kendini kaptırdı ve Chance'in rahatsız edici varlığını unuttu.

Delta Kraliçesi nehirde gezintiye çıkmış soylu bir hanım gibi ağır ağır yol alıyordu. Kıvrıla kıvrıla uzanan nehrin iki yanında, taşkın zamanlarında su baskınını önlemek için yapılan setler uzanıyordu. Bunların üzerinde yemyeşil otlar vardı.

Kıyılar çeşitli ağaçlarla kaplıydı. Ağaçların ötesinde uçsuz bucaksız pamuk ve şeker kamışı tarlaları yer alıyordu.

Suya devrilmiş bir ağaç kütüğünün üzerine üç tane balıkçıl tünemişti; ağaçların arasında koşan bir geyik, bir görünüp bir kayboluyordu. İlk bakışta Mississippi'nin görünümü, Mark Twain'in onu romanlarında çizdiği zamandan bu yana pek fazla değişmemiş gibiydi.

Oysa hiçbir şey değişmeden kalamazdı. Nitekim kıyılarda sık sık endüstri çağının dev kanıtları, fabrikalar, bacalar, rafineriler göze çarpıyordu.

Bu değişimin en açık kanıtı Baton Rouge'du. Gökdelenlerle kaplı bölge, kentin merkeziydi. Limanında da açık denizlere çıkacak büyük gemiler demirlemişti. Kimi yük boşaltıyor, kimi yük alıyordu.

Selena daha yakından bakmak için, şezlongdan kalkarak parmaklıklara yürüdü.

Baton Rouge, Amerika'nın en büyük iç limanıdır. Chance birden yanında belirivermişti.

Selena manzaradan, onun varlığına tepki duymayacak kadar etkilenmişti. Hiç bu kadar çok gemiyi bir arada görmemiştim. Neden tümü de Amerikan bayrağı taşıyor?

Limanında bulunduğu ülkenin bayrağını taşımak geleneksel bir saygı gösterisidir. Kendi bayrakları arka tarafta bulunur.

Anlıyorum. diye başını salladı Selena. Örneğin şu, bir Hollanda gemisi.

Arkasındaki de bir İskoç gemisi, Glasgow'dan. Yani Delta Kraliçe'sinin yapıldığı yerden.

Selena şaşırarak döndü. Delta Kraliçesi, İskoçya'da mı yapıldı?

Evet. Onun ve Delta Kralı'nın çelik iskeleti. Glasgow'da, Queen Mary'nin inşa edildiği tersanede yapıldı. Sonra parçalanarak Kaliforniya'ya getirildi. Orada tekrar monte edildi ve ince işleri tamamlandı.

Ne kadar ilginç! Ne zaman yapılmış?

Sanırım 1920'lerde. Önceleri Sacramento nehrinde yolcu taşıyormuş.

Selena'nın gözleri tekrar ilgiyle İskoç gemisine çevrildi. O sırada rüzgar bir tutam saçını eşarptan kurtarmış, yüzüne düşürmüştü. Tam düzeltecekti ki, Chance'in eli uzandı. Güneşte kızıl pırıltılar saçan saçları alarak, kulağının arkasına attı. Bu küçücük hareket Selena'nın tüm dikkatini Chance'in üzerine çekmiş, birden onun etkileyici, çekici varlığının bilincine varmasına neden olmuştu.

Rüzgarda dalgalanan, üzerine yapışıp adaleli vücudunun biçimini daha da belirginleştiren ipek gömleğiyle, çarpıcı bir görünümü vardı. Yüz çizgileri keskin ve sert, bakışları insanda, içinde kaybolacağı duygusunu uyandıracak kadar derindi.

Ona yalnızca bakmak bile Selena’yı sarsmaya yetiyordu. Kendi duygularına karşı, müthiş bir öfkeye kapıldı. Chance Barkley yakışıklı bir şeytan, kapkara saçlı bir cehennem zebanisiydi!

Selena gözlerini güçlükle ondan ayırdı. Bu sessizlik öylesine sinir bozucuydu ki, mutlaka bir şeyler söylemeli, bu gergin havayı bozmalıydı. Delta Kraliçesi’nin çok ilginç bir geçmişi var değil mi?

Evet, öyle.

Az sonra bir başka çift yanlarına geldi, Chance'le konuşmaya başladılar. Selena bunu fırsat bilip şezlonguna geri döndü.

Çok geçmeden Julia göründü. Günaydın, Selena! On birde, on bir kez yürüyüşüne katılıyor musun?

Selena gözlerini kırpıştırarak baktı. Anlayamadım?

Julia tatlı tatlı güldü. Saat on birde, orkestranın çaldığı marş eşliğinde, en üst güvertenin çevresinde tam on bir kez dönerek yapılan geleneksel bir yürüyüş, hayatım. Tam bir buçuk kilometrelik bir yürüyüş yapılmış oluyor.

Selena gülümseyerek özür diledi. Julia, üzerimde öyle bir uyuşukluk var ki, değil yürüyüş yapmak, parmağımı bile kıpırdatmak istemiyorum. O sırada konuşmayı duyan Chance'in alaycı bir gülümsemeyle kendisine baktığını hissetti. Sanki tıpkı kahvaltıdaki tavrıyla Iowa'lı bir kızdan daha enerjik olmasını beklediğini söyler gibiydi. Selena görmezlikten gelerek tekrar Julia'ya döndü. Sen katılıyor musun?

Tabii. Kendimi öyle canlı hissediyorum ki, bu enerjiyi mutlaka bir yerlere sarf etmeliyim! diyerek merdivenlere doğru yürüdü. Öğle yemeğinde görüşürüz.

Selena onun arkasından bakarken, yüzündeki canlı, mutlu ifadenin yalnızca enerjiden ileri gelmediğini düşündü. Ertesi gün Natchez'de Leslie ile buluşacağı için böylesine heyecan dolu gözleri böylesine ışıl ışıldı.

Selena birden ona imrendiğini hissetti. Acaba bu orta yaşlı kadının yüreğini dolduran duyguları günün birinde kendisi de duyabilecek miydi? Elinde olmadan bakışları Chance'e kaydı. Onun da kendisine baktığını görünce, damarlarındaki kanın hızlandığını, tüm vücuduna bir sıcaklığın yayıldığını hissetti.

Selena öğleden sonra Delta Kraliçesi'nin tarihçesiyle ilgili bir konferansa katıldı. Julia da, Chance de konuyu çok iyi bildiklerinden, gelmemişlerdi. Konuşmacı geminin 1920'lerde, o zaman bir nehir gemisi için olağanüstü sayılan bir para olan bir milyon dolara yapıldığını, daha sonra İkinci Dünya Savaşı'nda açık deniz gemilerine asker taşımada kullanıldığını anlattı. Seferden alınması için alınan kararın itirazlar üzerine nasıl ertelendiğini açıkladı. Son olarak da, geminin, Mississippi Kraliçesi adında modern bir eşinin yapıldığını söyledi.

Konferanstan sonra Selena'nın gemiye olan ilgisi daha da artmıştı.

Akşam yemeğinde konuşmalar dönüp dolaşıp ertesi sabah varacakları Natchez'e geliyordu. Daha doğrusu, Julia ile Selena konuşuyorlardı. Julia, Leslie ile olan anılarını anlatıyor, onları yeniden yaşıyordu sanki. Chance ise suskundu. Selena onun bu konuya tepki duyduğunu hissediyordu. Ona göre Chance'in davranışı duyarsızlığın ve saygısızlığın ta kendisiydi.

Natchez'de düğün için kendime bir elbise almaya karar verdim, dedi Julia, mutlu bir gülümsemeyle. Ama rengi konusunda kararsızım. Bence, ilk evliliğim olsa da, bu yaşta beyaz giymem görgüsüzlük olur. Krem, bej ya da sarıyı düşünüyorum. Leslie sarının bana çok yakıştığını söylerdi.

Selena cevap vermek için ağzını açtığında, Chance sertçe söze karıştı.
Julia, düğün konusundaki bu saçmalıklarla Selena'yı sıktığını düşünmüyor musun?

Selena birden parladı. Asıl saçmalık, senin yaptığın! Düğün üzerine konuşmaktan hiçbir kadın sıkılmaz. Ayrıca aşkın, gençler kadar Julia yaşındaki insanların da hakkı olduğuna inanıyorum

Selena, Julia'yı böylesine kararlı bir biçimde savunması karşısında Chance'in yüz çizgilerinin öfkeyle gerildiğini görüp, tekrar ilgi dolu bir yüzle Julia'ya döndü. Julia, açık gri bir elbise saçlarındaki gümüş tellere çok yakışır bence.

Julia yeğenine bakıp bir süre duraksadıktan sonra, yeniden Selena ile sohbete devam etti. Chance'in suskunluğuna aldırmadan uzun uzun konuştular. Ama yine de gergin hava kendini yemeğin sonuna kadar duyurdu. Yemekten sonra New Orleans salonundaki konseri izlediler.

Konserden sonra, Julia ertesi gün için o gece erkenden yatması gerektiğini söyleyerek ayrıldı. Orkestra hafif bir dans müziği çalmaya başlamıştı. Selena gemide tanıştığı çiftlerden biriyle konuşurken Chance'in uzaklaştığını ve salonun öbür ucunda gemi müdürüyle konuştuğunu gördü.

Genç kız, sıcak sütlü kakaosunu yudumlarken, bir yandan da dans eden orta yaşlı çiftleri seyre daldı. Sütlü kakaosu bitince kalkıp merdivenlere yürüdü. Adımını ilk basamağa attığında yanı başında Chance belirdi.

Seni kamarana götüreyim.

Gerek yok, diye cevap verdi Selena.

Her zamanki kendini beğenmiş tavrıyla Chance, Selena'nın sözlerine aldırmadan elini beline koydu, hiç konuşmadan merdivenleri birlikte çıktılar. Koridorlardan geçip güverteye çıktıklarında, doyumsuz güzellikte bir geceyle karşılaştılar. Gökyüzünde yanıp yanıp sönen yıldızlar her zamankinden daha
iri, daha parlak gibiydiler. Öylesine yakın görünüyorlardı ki. Selena elini uzatsa onlara dokunacağını sandı.

Bu oyunun fazla uzadığını düşünmüyor musun? Chance'in soğuk, sert bir sesle sorduğu bu soruyla gecenin yumuşak güzelliği bir anda uçup gitti.

Selena'nın gözleri iri iri açılmıştı. Yoksa yine eski tartışmayı mı açmak istiyordu?

Ne demek istiyorsun?

Julia ile alay edip durmandan söz ediyorum.

Alay etmek mi? Selena kulaklarına inanamamıştı. Onunla alay etmiyorum! Sevdiği insanla buluşacağı, mutlu olacağı için seviniyorum. Onun mutluluğunu bozmaya çalışacağın yerde, senin de sevinmen gerek. Julia çok tatlı, eşsiz bir insan. Sizinki gibi bir aile ona layık değil.

Chance'in delici bakışları karşısında gerilemedi, gözünü kırpmadan, meydan okurcasına ona bakmaya devam etti.

Chance gözlerini kısıp, sözlerinin içtenliğini ölçmek ister gibi, araştıran bakışlarla uzun uzun Selena'yı süzdü. Sonra kendini savunmak için tek bir sözcük söylemeden, Selena'yı sessizce kamarasına götürdü.

Kapıda soğuk bir sesle, İyi geceler, dedi. Selena cevap vermeden kamarasına girip kapıyı kapadı.

Işığı söndürdükten sonra penceresinden, onun durup bir sigara yaktığını gördü. Birkaç saniye için, çakmağın alevi düşünceli yüzünü aydınlattı. Sonra her şey tekrar karanlığa gömüldü.

Yatağına girdiğinde, açık penceresinden içeri dolan hafif bir rüzgar, Chance'in sigarasının kokusunu Selena'ya kadar getiriyordu.

ALTINCI BÖLÜM

Selena ertesi sabah oldukça erken uyandı. Güverteye çıktığında, nehrin üzerine yoğun bir sisin çöktüğünü gördü. Sanki tüm dünya beyazlara bürünmüş, gökyüzünün parlak mavisi soluk bir griye dönüşmüştü. Güneş bile doğuda, beyaz bir ışık yumağı halinde parlıyordu. Nemli, serin hava Selena'nın içine işlemiş, ürpertmişti; fazla oyalanmadan aşağı indi.

Salonda ilk karşılaştığı kişi, pencerenin önünde durmuş, kıpırdamadan dışarısını seyreden Chance'ti. Onun varlığını sezmiş gibi döndü, Selena'ya baktı. Yüzünde, sanki tüm

duygularını, düşüncelerini gizleyen bir maske takmış gibi, anlaşılmaz, derinliklerine ulaşılmaz bir ifade vardı.

Selena gözlerini çevirince, sandalyelerden birinde oturan Julia'yı gördü. Yüzü çökmüş, dudakları sımsıkı kenetlenmişti. Selena onu üzenin Chance olduğundan emindi, mutlaka kadını incitecek bir şey yapmış olmalıydı. Chance'in açtığı yarayı onarmak amacıyla hemen Julia'ya doğru yürüdü. Günaydın, Julia. dedi yavaşça.

Julia daldığı uykudan uyanmış gibi irkildi. Selena'ya baktı, sonra kendini toparlayarak cevap verdi. Günaydın, Selena. Ama yine de düşüncelerinin çok uzaklarda olduğu belliydi.

Bir şey mi oldu, Julia? diye yumuşak bir sesle sordu Selena.

Julia içini çekti. Az önce şu mesajı aldım. Kamarot getirdi.

Selena, Julia'nın elindeki kağıt parçasını gördü. Leslie'den mi?

Evet. Natchez'de buluşamayacağız. Acı ve düş kırıklığı yüzünü gölgelemişti.

Yoo, olamaz! Selena çok sarsılmıştı. Gözleri, karşısındaki kadın için duyduğu üzüntüyle iri iri açıldı.

Beni ancak Vicksburg'da karşılayabileceğini bildirmiş. Julia gülümsemeye çalışıyor, ama bunca heyecanla beklediği buluşmanın ertelenmesinin yarattığı düş kırıklığını gizleyemiyordu.

Peki neden? Ne olmuş?

Arabası bozulmuş. Sanırım önemli bir şey. Çünkü ancak iki günde onarılabileceğini bildirmiş.

İnan bana, çok üzüldüm. Selena bunun ne kadar yetersiz bir teselli sözü olduğunu biliyor, ama söyleyecek başka şey bulamıyordu.

Neyse ki yarın Vicksburg'da olacağız, ertesi gün de Leslie gelecek. Fazla beklemiş olmayacağım. Ben daha çok senin için üzülüyorum. Julia özür diler-cesine Selena'ya bakıyordu.

Benim için mi? Ama neden?

Sevgili Selena, Natchez'deki gezi için, Leslie gelecek diye yer ayırtmadığını biliyorum. Güzel bir gezi programını benim yüzümden kaçırdın.

Selena kadıncağızı rahatlatmak için içtenlikle gülümsedi. Julia, inan bana, önemli değil!

Önemli olmaz olur mu? diye üsteledi Julia. Sen bir tatile çıktın. Değişik yerler görmen, ilginç şeyler yapmak senin hakkın. Oysa ben sürekli kendi sorunlarımla seni üzüyor, gezip eğlenmene engel oluyorum.

Selena'nın kaşları çatıldı, sesi sertleşti. Julia, beni üzdüğün, bana engel olduğun doğru değil. Bence sen Chance'in etkisi altında kalıyorsun. Öfkeyle dönüp Chance'e baktı. Seninle birlikte olmaktan mutluluk duyuyorum. Üstelik evliliğinizle ilgili her şey beni en az senin kadar heyecanlandırıyor. Chance sana ne söylerse söylesin, ona aldırış etme.

Ne kadar iyi bir kızsın, Selena! Julia sevgiyle Selena'nın elini tutup sıktı. Beni gerçekten avutuyorsun.

İşte buna çok sevindim. Gerçekten de Selena'nın bu iyi kalpli kadına karşı duyduğu sevgi her geçen gün artıyordu.

Sen gelmeden önce kendimi öyle kötü hissediyordum ki! Julia rahatlamış bir yüzle gülümsedi. Oysa şimdi kendimde kahvaltı edecek gücü bile bulabiliyorum. Bana katılır mısın?

Selena bir süre duraksadı. Şimdi değil. Daha önce yapması gereken bir şey vardı. Sen yemek salonuna geç ben de birazdan geliyorum.

Julia, Peki öyleyse, beni fazla bekletme, diyerek yerinden kalktı.

Selena, Julia'nın salondan çıkmasını bekledikten sonra Chance'e doğru yürüdü.

Chance'in Selena'ya bakışı ve sesi oldukça kayıtsızdı. Günaydın.

Salonda başka yolcular da vardı. Selena cevap vermeye gerek duymadan hemen konuya girdi. Benimle dışarı çıkar mısın? Konuşmak istediğim bir konu var.

Dışarı çıktıklarında, Selena gözlerinden öfkeli kıvılcımlar saçarak Chance'e döndü. Sen mi yaptın?

Chance başını yana doğru eğerek gözlerini Selena'ya dikti. Neden söz ettiğini anlayamadım?

Pekala anladın! Julia'ya gelen mesajdan söz ediyorum.

Haa, şu mesaj! Chance ağır ağır başını salladı. Evet, haberim var. Ama benimle ne ilgisi olduğunu anlayamadım.

Ben de bunu merak ediyorum zaten! Bunu nasıl becerdin?

Hatırladığım kadarıyla, mesajda Leslie'nin arabasının bozulduğu yazılıydı. Chance insanı çileden çıkaracak kadar sakindi. New Orleans'tan beri gemiden ayrılmadığıma göre Leslie'nin arabasını gidip benim bozduğumu düşünmüyorsun herhalde.

Tabii mesajın gerçekten Leslie'den geldiği doğruysa!

Chance'in bakışları sertleşti. Yani o mesajı benim gönderdiğimi mi söylemek istiyorsun?

Olabilir. Seni dün gemi müdürüyle konuşurken gördüm. Para vererek onun böyle bir mesaj uydurmasını sağlamış olabilirsin. Bu evliliğe o kadar karşısın ki, her şeyi yapabileceğine inanıyorum.

Evet, böyle bir şey yapabilirdim, diye sakin bir sesle kabul etti Chance. Ama bir şeyi unutuyorsun.

Neymiş o? Selena merak etmekten kendini alamamıştı.

O mesajı göndermiş olsam bile, Leslie'nin limana, gemiyi karşılamaya gelmesini engelleyemem; tabii ona da Julia'nın ağzından, evlenmekten vazgeçtiğini belirten bir mesaj gönderebileceğimi düşünmüyorsan!

Selena bunu gerçekten düşünmemişti. Evet, böyle bir şey de yapabilirsin.

Belki. Ama yapmadım. Julia'nın bu sabah aldığı mesajı ben göndermedim. Galiba mesajın gerçekten Leslie'den geldiğini kabul etmekten başka çaren yok.

Chance gerçeği söylüyor gibiydi, ama Selena yine de ona inanıp inanmamakta kararsızdı Haklı olabilirsin, diye kabul etmek zorunda kaldı ister istemez. Ama eğer bana yalan söylediğini anlarsam, o zaman... Sözünün arkasını getiremedi. Aklına, tehdidini tamamlayacak uygun bir şey gelmiyordu.

Chance onun gözlerinin içine bakarak, alçak, sakin bir sesle sordu. Evet?

Selena öfkesinin hiçbir sonuç vermeyeceğini, boşa tehditlerin gereksizliğini anlamıştı. Hızla dönerek salondan çıktı. Kahvaltı etmek için Julia'nın yanına gittiğinde, kendini toparlamayı başarmıştı.

Bir iki saat sonra, geminin düdüğü üç kez çalarak Natchez'e vardıklarını haber verdi. Yolcuların pek çoğu gibi Selena da güverteye çıkıp parmaklıklara yaslanarak, geminin iskeleye yanaşmasını, halatların atılıp bağlanmasını seyre koyuldu. Çevreye bakındığında kente benzer bir yer göremedi. Çoğu ahşap birkaç yapı dikkati çekiyor, arkalarında dik bir

tepe yükseliyordu. Nehir kıyısında kilometrelerce uzanan yemyeşil bir çayırlık, manzaraya doğal bir güzellik katıyordu.

Natchez kasabası tepenin üzerinde kurulmuştu. Selena burasının iç savaş öncesine ait, sonradan eski özelliklerine uygun olarak restore edilmiş yüzden fazla tarihi evle ünlü olduğunu duymuştu. Natchez turunu kaçırdığı için üzülmekten kendini alamadı.

Kıyıda Delta Kraliçesi'nin gelişini izlemek için gelmiş insanlar vardı. Bir bölümü arabalarının içinde oturmuş, gemiyi seyrederken, bir bölümü de, özellikle çocuklu aileler, rıhtıma dizilmiş bakıyorlardı. Görünüşe göre, bir nehir gemisinin limana gelişi bu kasaba için hala bir olaydı.

Ama Selena bekleyen insanlar arasında, yolcular içinde tanıdık bir yüz arayan orta yaşlı bir adam göremedi. Leslie gelmemişti. Selena onu tanımıyordu, ama yine de orada olmadığından emindi. Rahatlayarak derin bir soluk aldı. Sonra da kendi kendine, Leslie gelmediği için neden rahatladığını merak etti. Yoksa Chance'in ona yalan söyleyip söylememesi kendisi için bu kadar önemli miydi? Yavaşça başını salladı. Yo, neden bu olamazdı. Daha doğrusu, Selena buna inanmak istemiyordu.

Geminin rıhtıma bağlanma işlemleri tamamlanınca Selena da kıyıya çık-
tı. Kıvrıla kıvrıla yukarı çıkan eski bir keçi yolunda yürümeye başladı. Yolun kıvrıldığı bir tepe üzerinde durdu, bir ağaca sırtını dayayarak, aşağıda, demirlemiş duran Delta Kraliçesi'ni düşünceli gözlerle seyretmeye başladı.

Ağacın alçak dallarından birinin yaprağı hafifçe yanağını okşuyordu, bilinçsiz bir hareketle yaprağı kopardı, parmaklarının arasında oynamaya başladı. Garip bir ruh hali içindeydi. Çeşitli düşünce ve duygunun kaynaştığı kafası boşalmış gibiydi.

Az sonra Chance'in ağır ağır kendisine doğru geldiğini gördü. Bir süre kararsızlık geçirdikten sonra bulunduğu yerde kalmaya karar verdi.

Öğle yemeği servisine başlandı, gelmiyor musun? dedi Chance, Selena'nın yanına geldiğinde.

Aç değilim.

Yoksa rejim mi yapıyorsun?

Hayır. Yalnızca, aç değilim, diyerek kayıtsız bir tavırla omuz silkti Selena. O anda elindeki yaprağı fark ederek bıraktı, döne döne toprağa düşüşünü seyretti.

Canını sıkan nedir, kızıl saçlı? Chance'in sesi bu kez daha ciddiydi.

Selena, Hiçbir şey. diyerek ellerini pantolonunun ceplerine soktu. Chance'in araştıran bakışlarına aldırmaz gibiydi.

Hayır, bir şey var, diye üsteledi Chance.

Selena birden onun bu ısrarına tepki duydu. Gözlerinin içine bakarak meydan okurcasına sordu. Canımı sıkan bir şeyin olup olmaması senin için gerçekten önemli mi?

Chance hiç cevap vermeden Selena'yı süzmeye devam etti. Bir süre sonra Selena gözlerini kaçırmak zorunda kaldı.

Chance tekrar konuşmaya başladığında, Kasabayı gezmeyi mi düşünüyordun? diye sordu.

Evet, niyetim oydu.

Tepeyi dolaşarak yürümeye kalkarsan epeyce uzun sürer. Ben bir taksi tuttum. İstersen benimle gelebilirsin. Yemek yer, sonra da biraz gezeriz. Sesi yumuşak, ama Selena'ya göre duygudan yoksundu.

Bu çağrı genç kızı şaşırtmış, öneriyi kuşkuyla karşılamıştı. Chance'in önerisinin altında başka bir nedenin yattığından emindi.

Bu fikir senin mi, yoksa Julia'nın mı? diye sordu.

Senin için fark eder mi?   Selena önce tereddüt etti, sonra da Chance'in kendi isteğiyle onu çağırıp çağırmamasının aslında önemli olmadığını düşündü. Bu, Selena açısından yalnızca Natchez'i görmek için bir fırsattı ve bu olanağı kullanmamak aptallık olacaktı.

Gidip çantamı alayım, dedi.

Araba rıhtımda, seni orada bekliyorum.

Selena ile Chance, Stanlon Hall'da yemek yedikten sonra iç savaş öncesinden kalma tarih evleri gezdiler. Bir bölümü turistlere açıktı. Selena bu eşsiz güzellikteki evlerin içlerini de görebildiği için çocuk gibi sevinçliydi.

Gemiye, hareket etmesinden yarım saat önce geldiler. İskelenin üzerinden geçerken Chance, Natchez'i sevdin mi? diye sordu.

Çok hoşuma gitti. Beni gezdirdiğin için teşekkürler, diye cevapladı Selena içtenlikle.

Şimdi kamarana mı gidiyorsun?

Selena 'evet' anlamına başını salladı. Yemekten önce bir duş yapıp üstümü değiştirmek istiyorum.

Birlikte merdivenleri çıktılar, Selena kamarasının bulunduğu güverteye çıkmak için döndüğünde, Chance onu durdurdu. Yarım saat sonra Texas Salonu'nda buluşalım, birer içki içeriz.

Olur. Selena öneriyi böyle çabucak kabul etmesine kendi de şaşırmıştı.

Yarım saat sonra kamarasından çıktığında, gemi limandan ayrılıyor, üst güvertede güzel bir veda parçası çalıyordu.

Chance salondaydı. Önünde içkisi, onu bekliyordu. Selena karşısına oturur oturmaz, ilk gün tanıştığı barmen Greg masalarının yanına geldi.

Ne içiyorsun, Selena? diye, resmilikten uzak, dostça bir yakınlıkla sordu.

Selena, Chance'in dikkatli, araştıran bakışlarına aldırmayarak Greg'e cevap verdi. Bir Margarita lütfen.

İyi bir seçim, diye göz kırptı Greg. Bu gemide verilen en güzel Margarita'yı senin için hazırlayacağım.

Greg yanlarından ayrıldıktan sonra Chance donuk bir sesle, Tanışıyor musunuz? diye sordu. Oysa bakışları, sesindeki ifadesiz tona hiç de uymuyordu.

Yolculuğun ilk gününde tanışmıştık, diye cevapladı Selena, bir savunma dürtüsüyle. Gemi personeli yolculara karşı çok nazik ve dostça davranıyor.

Özellikle senin gibi yolculara karşı, diye ekledi Chance, kuru bir sesle.

Selena bu sözlerde küçültücü bir anlam sezerek başını kaldırdı. Ne demek istiyorsun?

Senin çekici, güzel bir genç kadın olduğunu söylemek istiyorum. Bunu kendin de gayet iyi biliyorsun.

Selena bunun bir iltifat olmadığını biliyordu Chance gördüğü herhangi bir gerçeği söyler gibiydi. Bu sözlerde, söyleyiş tarzında hiçbir duygusal yan yoktu.

O sırada Greg, Selena'nın içkisini getirdi. Biliyor musun, Mississippi Kraliçesi ile karşılaşmamız bekleniyor. Delta Kraliçesi'nin modern eşinden söz ediyordu.

Selena'nın yüzü ilgiyle aydınlandı. Ne zaman?

Bu gece. Kaptan telsiz bağlantısı kuracak Karşılaşmadan önce anons edilip yolculara haber verilecek. Doğrusu, görülmeye değer bir olay.

Nereden geliyor?

Vicksburg'dan sanıyorum.

İyi ki hatırlattın. Yarın kaçta Vicksburg'da olacağız? diye sordu Selena.

Duymadın mı? Bu kez Vicksburg'da durmayacağız.

Ne? Selena'nın kaşları çatıldı. Julia ile Leslie, Vicksburg'da buluşacaklardı. Ama neden?

Bahar yağmurları nedeniyle nehrin su düzeyi epeyce yükseldi, bu da, akıntının şiddetlenmesi anlamına geliyor. Bu durumda geminin akıntıya ters yönde seyretmesi güçleşir. Oysa Louisville'deki buharlı gemi yarışını kaçırmayı kimse istemiyor.

Buharlı gemi yarışı mı? Selena çok şaşırmış ve sarsılmıştı. Julia ile Leslie ne olacaktı?

Evet. Delta Kraliçesi ile Louisville Güzeli arasındaki geleneksel yarış. Geçen yıl biz kazanmış ve altın boynuz armağanını almıştık. Bu yıl gecikme yüzünden hükmen yenik durumuna düşmeyi kimse istemez. O sırada yan masadan bir müşterinin kendisine seslenmesi üzerine, Greg özür dileyerek ayrıldı.

Selena suçlayıcı bakışlarla Chance'e döndü. Vicksburg'a uğramayacağımızı biliyor muydun?

Chance, Selena'nın öfkeli bakışlarını kayıtsız gözlerle karşıladı. Evvelki gün duydum

Ve Julia'ya hiçbir şey söylemedin, öyle mi? Leslie ile Vicksburg'da buluşacaklarını benim kadar sen de biliyorsun! Chance'in aldırmazlığı onu çileden çıkarmıştı.

Şimdiye kadar öğrenmediyse, çok yakında o da duyacak demektir.

Bu sabah Natchez'de buluşamayacaklarını öğrendiği zaman Vicksburg'da görüşeceklerini düşünerek kendini teselli etmeye çalışıyordu Bunu bile bile, onu uyarmak, kötü habere alıştırmak gereğini duymadın demek!

Hayır, duymadım. Chance'in tavrında en küçük bir pişmanlık belirtisi yoktu.

Sen tanıdığım en duygusuz insansın! Selena, içinden yükselen tepkiyi bastırabilmek için olağanüstü güç sarf ediyordu.

Chance bu sözlerden hiç de etkilenmişe benzemiyordu. Bardağından bir yudum aldıktan sonra sakin bir sesle konuştu. Bundan sonraki ilk durağımız Memphis olacak, herhalde Julia Leslie ile orada buluşur.

Tabii eğer sen onları engellemek için bir yol bulmazsan! Selena yerinden kalktı. Sen içkine devam et. Benim canım istemiyor.

Salondan çıkmak üzere kapıya yöneldiğinde Chance onu durdurmak için hiçbir şey yapmadı. Selena merdivenlere geldiğinde yolculardan birisinin alçak bir sesle, Tipik bir aşk kavgası, dediğini duydu. Bir de bunu duyunca, kendini dışarı zor attı genç kız. Akşam yemeğinde Selena, Chance'le konuşarak ya da ona bakmaktan özellikle kaçındı, duyarsızlığı, halasının duygularına karşı kayıtsızlığı, Selena'nın tüm keyfini kaçırmış, yediği güzel yemeklerden tat alamaz olmuştu. Julia, masada Vicksburg'a uğramayacaklarını bildiğine ilişkin hiçbir belirti göstermediği gibi, Leslie'den de hiç söz etmedi.

Selena yemekten sonra dış güverteye çıktı, parmaklıklara dayanarak çevreyi seyre daldı. Oldukça küçülen ay, bir bulutun içinden sıyrılmak üzereydi. Nehir kıyısı karanlıkla şekilsiz, kapkara bir gölge olarak görünüyordu. Selena kendini rahatsız eden düşüncelerden uzaklaşmaya yalnızlıktan zevk almaya çalışıyordu. Sekiz buçukta bir anons duyuldu. Mississippi Kraliçesi az sonra iskele tarafından geçecekti. Selena geminin sol tarafına geçti,

demir koltuklardan birine oturdu. Çok geçmeden güverte yolcularla dolmuştu, heyecan her geçen dakika artıyordu.

Az sonra birinin heyecanla bağırdığı duyuldu. İşte, tam önümüzde! Selena geminin ön tarafına doğru eğilip bakınca, karşıdan gelmekte olan, ışıklar içinde pırıl pırıl gemiyi görerek soluğunu tuttu. Işıkları söndürülmüş bir odada, mumlarla donatılmış bir doğum günü pastasını andırıyordu. Mississippi Kraliçesi.

Gecenin sessizliğinde Mississippi Kraliçesi'nin orgundan yükselen müzik sesi ve yolcuların hep bir ağızdan söylediği, 'Durgun Nehir Sularında' adlı eski bir halk şarkısı duyuluyordu.

Delta Kraliçesi'nin projektörü geminin önündeki suları taradı, düdüğü, iskele tarafından geçeceklerini belirtmek için bir kez çaldı. Mississippi Kraliçesi de, onay anlamında düdüğünü bir kez öttürdü.

Mississippi Kraliçesi ağır ağır onlara doğru yaklaşıyordu. Selena'nın yanında bir garson, öteki gemiye doğru tuttuğu el feneriyle işaret veriyordu. Karşı taraftan da cevap olarak bir ışık yanıp yanıp söndü.

Jeferson sevinçli bir yüzle Selena'ya dönüp gülümsedi. Bu işaretleştiğim, kardeşimdir. Mississippi Kraliçesi'nde çalışıyor. Birbirimizle ancak böyle haberleşebiliyoruz.

İki kardeş, geminin yolcuları güvertelere doluşmuşlar, yüksek sesle bağrışıp, el sallayarak birbirlerini selamlıyorlardı. Selena da bu bayram coşkusuna kendini kaptırıp el salladı, bağırdı.

Mississippi Kraliçesi, bu karşılaşma anını uzatmak için kocaman çarklarını durdurmuş, kendini akıntının doğal sürükleyişine bırakmıştı. Artık iki gemi yavaş yavaş birbirlerinden uzaklaşıyorlardı.

Öteki yolcular içeri girerken, Selena koltuğuna döndü, derin bir soluk alarak arkasına yaslandı. Her taraf yeniden eski, zifiri karanlığa gömülmüştü. Yıldızlar, ay ışığı, Mississippi Kraliçesi'nin göz alıcı parlaklığından sonra solgun, donuk kalıyordu.

Al. Selena'ya beyaz bir mendil uzatıldı.

Selena şaşırarak başını kaldırdı. Chance yanı başında ayakta duruyor, dudaklarında yumuşak bir gülümsemeyle Selena'ya bakıyordu Selena mendile ihtiyacı olmadığını söyleyecekti ki, az önceki güzel olaydan ne kadar etkilendiğini boğazına bir şeylerin düğümlendiğini ve daha da garibi, gözlerinden yaşların aktığını anladı.

Teşekkürler, diye mırıldandı. Gözlerini sildikten sonra gülerek, titrek bir sesle ekledi Bana ne oldu bilmiyorum.

Sende de buharlı nehir gemisi tutkusu başladı. Chance, Selena'nın geri verdiği mendili aldı, cebine koydu.

Galiba öyle, diye onayladı Selena, ayağa kalkarak Chance'le birlikte yürümeye başladı.

Chance elini yavaşça Selena'nın beline koydu. Aralarında anlamlı bir sessizlik, ardında sayısız sözcüğün gizli olduğu bir suskunluk oluşmuştu. Selena'nın kamarasının önüne geldiklerinde, sanki sessizce anlaşmışlar gibi ikisi de aynı anda durup parmaklıklara yaslanarak, çarktan dökülen suları seyre daldılar.

Güvertede gezintiye çıkan öteki yolcular onları selamlayarak yanlarından geçiyorlardı. Ama bunlardan biri, önlerinde durup gülümsedi.

Aranızdaki küçük anlaşmazlığın ortadan kalktığını görüyorum, diyerek ikisini de selamladı ve uzaklaştı. Selena adamı tanımıştı. Salondan çıkarken, Tipik bir aşk kavgası, diyen yolcuydu.

Selena, Chance'e dönüp ters ters baktı Neden doğruyu söylemedin?

Ne demek istediğini anlayamadım?

Adam bizi... Şey sandı, yani...

Sevgili mi? Chance, onun bu sözcüğü bir türlü söyleyemeyişine, kendini tutamayıp güldü.

Evet.

Bu çok doğal bir şey. İkimizi sürekli birada görünce başka ne düşünebilirlerdi?

Eğer sürekli beni izlemekten vazgeçersen, onlar da bu kanılarında yanıldıklarını anlarlar. Hem, lütfen geceleri kamaramın çevresinde dolaşmayı da bırak!

Kamaranın çevresinde mi?

Evet.

Bu bir rastlantıdan ibaret, çünkü ben yalnızca ve çok doğal olarak kendi kamaramın çevresinde dolaşıyorum

Senin kamaran mı? Nerede senin kamaran?

Seninkinin bitişiğinde, 239 numaralı kamara. Chance'in gözleri için için güler gibiydi.

Sana inanmıyorum!

Chance elini cebine attı. Anahtarımı görmek ister misin?

Hayır, gerekmez, inandım.

Hangi yatakta yatıyorsun? Girince sağ taraftakinde mi?

Bunun seni ilgilendirdiğini sanmıyorum ama evet, sağdakinde yatıyorum. Selena onun, hemen yanındaki kamarada kaldığını öğrenmenin verdiği şoktan hala kurtulamamıştı.

Demek ki seninle yan yana yatıyoruz, aramızda fazlalık olarak yalnızca bir duvar var. O engelin istendiği zaman kaldırılamaması çok kötü. Bir süre sustuktan sonra, alçak sesle ekledi. Yoksa otel odasında bana verdiğin sözü yerine getirebilirdik.

Selena, Sana hiçbir şey için söz vermiş değilim, diyerek silkindi, kendini Chance'in kolundan kurtardı. Sana anlatmaya çalışıyorum, ama dinlemiyorsun. O halde, bundan böyle benden uzak dur!

Hızla dönüp oradan uzaklaşacakken, Chance elinden tutup onu durdurdu. Nereye gidiyorsun?

Kamarama. Bileğini sert bir hareketle elinden kurtardıktan sonra fısıldadı. İyi geceler.

Chance, Selena, sana küçük bir uyarı, diyerek onu kamarasının önünde durdurdu. Sakın bundan sonra öteki yatakta yatmaya kalkma. Yoksa temizlikçi kuşkulanır ve kamarana başkasını aldığın sonucunu çıkarır. Bu tür dedikoduların gemide ne kadar çabuk yayıldığını bilirsin.

Selena içeri girip kapıyı hızla Chance'in yüzüne çarptı. Ama bu hareketle, sözlerinin etkisini silememişti. O gece, yine aynı yatakta yattı.

YEDİNCİ BÖLÜM

Selena o gece iyi uyuyamadı. Güneşin ilk ışıklarıyla kalktı, kamarasından çıktı. Chance'in kamarasının önünden ayaklarının ucuna basarak geçti. Gecenin serinliği hala geçmemişti. Güvertede içini ürperten serin bir rüzgar esiyordu. Ceketinin düğmelerini ilikleyip ellerini ceplerine soktu. Bir süre bomboş güvertede gezindikten sonra, erken kalkanlar için kahve

servisinin yapıldığı ön taraftaki çay salonuna indi. Kahvesini alıp dış güverteye çıktığında, en uçta, süet ceketli, başına eşarp bağlamış Julia'yı gördü. Ona doğru yürüdü.

Günaydın, Julia.

Julia döndü, gülümsedi. Ama yüz ifadesi, düşüncelerinin çok uzaklarda olduğunu anlatıyordu. Günaydın, Selena. Erken kalkmışsın.

Uyuyamadım.

Julia'nın gözleri uzaklarda bir yere dikilmişti. Delta Kraliçesi az sonra uzun bir köprünün altından geçecekti. İlerde, nehir kıyılarında, belirgin bir hareketlilik göze çarpıyordu. Julia'nın ilgisini çeken bu olmalıydı. Bir süre hiç konuşmadılar.

Julia, Selena'nın ilgiyle kendisini izlediğini hissetmiş gibi, yavaşça, Şu ilerde gördüğün yer, Vicksburg, dedi.

Selena kısa bir tereddütten sonra, kafasını kurcalayan soruyu sorabildi. Vicksburg'a uğramayacağımızı biliyorsun, değil mi?

Evet. Alçak sesle söylediği bu tek sözcükte Julia'nın tüm duygularının, boşa çıkan umutlarının gizli olduğu belliydi.

Tekrar bir sessizlik oldu. Gemi ağır ağır yol alıyordu. Güneş artık iyice yükselmiş, şafak kızıllığının yerini parlak, sarı bir aydınlık almıştı.

Leslie'ye Vicksburg'a uğramayacağımızı bildiren bir telgraf çektim, dedi Julia yavaşça Umarım almıştır.

Selena, Tabii, mutlaka eline geçmiştir, diye onu rahatlatmaya çalıştı.

Gemi Vicksburg'u geride bırakıp, Memphis'e doğru yol almaya başlayıncaya kadar, Selena, Julia ile orada kaldı. Julia ancak Vicksburg tümüyle gözden kaybolduğu zaman içeri girmeyi önerdi.

Akşamüstü Selena, Orleans Salonu'nda düzenlenen, denizcilikle ilgili bir film gösterisine gitti. Filmden sonra arka güvertedeki salonda çay servisi yapılıyordu. Temiz hava almak istediği için, Selena salona geminin içinden değil de, dış güverteyi dolaşarak gitmeyi yeğledi. Çevresini seyrederek ağır ağır yürürken açık bir pencereden iki tanıdık sesin konuştuklarını duydu. Birden, Julia'nın kamarasının bulunduğu yere geldiğini anladı. Chance'in kendisinden söz ettiğini duyunca, ister istemez durdu. Chance'in ne dediğini anlayamamıştı, ama Julia'nın söylediklerini duyabildi.

Bunu nasıl söylersin? Selena çok iyi, eşsiz bir insan. Onunla sürekli bir arada olduğuna göre, senin de tanıman gerekirdi, diyordu Julia.

Selena bir gece önce, kendisini rahat bırakmasını söylediğinden beri, Chance'i hiç görmemişti. Ama anlaşılan, gezide sık sık birlikte oldukları, Julia'nın da gözünden kaçmamıştı.

Kamarada bir süre tedirgin edici bir sessizlik oldu. Bir an Selena, Chance'in kendisiyle nasıl tanıştığını halasına anlatacağından korktu. Ama Chance onun yerine başka bir şey söyledi.

Julia, insanlara çok fazla güveniyorsun. Er ya da geç...

Selena'nın beni inciteceğini söylemek istiyorsun, değil mi? diye yumuşak bir sesle Chance'in sözünü kesti Julia.

Şu ya da bu şekilde seni kıracaktır, bundan eminim.

O sırada bir yolcu Selena'ya doğru geliyordu. Selena orada daha fazla kalamazdı, sessizce pencerenin önünden uzaklaştı. Demek Chance onun hakkında hala yanılıyordu. Julia'yı kırabileceğini nasıl düşünebilirdi?

İki gün sonra Delta Kraliçesi Memphis limanına yanaştı. Gökyüzü gri bulutlarla kaplıydı, hafif bir yağmur çiseliyordu.

Gemi rıhtıma yanaşmak için manevra yaparken Selena, Julia ile birlikte limanı seyrediyordu. Üst güvertenin çıkıntısı onları yağmurdan koruyordu. Kötü havaya karşın, rıhtıma geminin limana girişini izleyen insanlar birikmişti.

Leslie yok, dedi Julia. Aslında söylemese de bu, yüzünden belli oluyordu.

Selena umudunu yitirmek istemiyordu. Gemi biraz erken geldi, limana saat dokuzda gireceği bildirilmişti. Belki de Leslie birazdan burada olur, bence bekleyelim.

Mesaj eline geçmemiş de olabilir, diye içini çekti Julia.

Yarım saat geçti, Leslie hala ortalarda görünmüyordu. Selena, Julia'nın tahmininin doğru olabileceğine inanmaya başladı. İçinden o anda halasını yalnız bıraktığı, ona destek olmadığı için Chance'e de kızıyordu.

Selena'nın pes etmeye niyeti yoktu. Dinle Julia, dedi kararlı bir sesle. Ben kıyıya çıkıp otellere telefon edeyim. Mutlaka onu bulurum. Belki de uyuyakalmıştır.

Selena, çok teşekkür ederim, ama bunu senden isteyemem.

Sen istiyor değilsin ki, ben gönüllü olarak öneriyorum bunu. Selena çantasından kalem kağıt çıkardı. Leslie'nin soyadı ne?

Reid. Leslie Reid.

Selena kağıdı çantasına koydu. Leslie'nin burada bir dostu ya da akrabası var mı?

Sanmıyorum, diye tereddütle başını salladı Julia. Leslie ve ben bu gemiyle sonbahar gezisine çıktığımızda yine Memphis'e uğramıştık. O zaman bana, burada oturan bir dostundan ya da akrabasından söz etmemişti. Olsaydı, mutlaka söylerdi.

O zaman yalnızca otel ve moteller kalıyor. dedi Selena gülümseyerek. Bu kadar büyük bir kentte tüm otelleri aramanın ne kadar güç bir şey olacağını düşünmemeye çalıştı. Gecikmemeye çalışırım. Bana iyi şanslar dile.

Selena az sonra rıhtıma çıkmıştı. Islak sokaklardan geçerek kent merkezine ulaştığında, birden gök delinmiş gibi, bardaktan boşanırcasına bir yağmur başladı. Ne şemsiyesi, ne de yağmurluğu olan Selena bir anda iliklerine kadar ıslanmıştı.

İki saat sonra bir avuç jeton harcayarak tüm otel ve motelleri aramış, ama Leslie'nin izine rastlayamamış olarak limanın yolunu tuttu. Giysileri sırılsıklamdı. Soğuk bir kuzey rüzgarı içine işliyor, tüm vücudu tir tir titriyordu. Bir yandan da, döndüğünde Leslie'yi gemide bulma umudunu yitirmemeye çalışıyordu.

Rıhtımın parke taşlarında, gemiye doğru yürürken, her yanı buz kesmişti. Ayrıca bu kadar çabasına karşın Leslie'yi bulamamış olmanın sinir bozukluğu da soğuğun dondurucu etkisini artırıyordu sanki.

O sırada yoğun yağmur altında birisinin kendisine doğru yürüdüğünü zar zor seçebildi. Karşılaştıklarında yolunu değiştirip yanından geçeceğini düşünerek, aldırmadan yürümeye devam etti.

Oysa adam dosdoğru ona doğru yürümeyi sürdürüyordu. Selena gözünü adım attığı yerden ayıramıyor, yağmur sularıyla dolmuş çukurlardan birine düşmekten korkuyordu. Birden Chance'in sesini duydu.

Benim bildiğim, aklı başında insanlar böyle yağmurda bir an önce içeri kaçmaya çalışırlar.

Selena durdu, yüzüne düşmüş ıslak saçlarının arasından ona baktı. Yolumdan çekilirsen, benim de yapmak istediğim bu. Öyle titriyordu ki, konuşurken dişlerinin birbirine vurmasına engel olamamıştı.

Chance kolunu Selena'nın beline doladı, kendine doğru çekerek neredeyse tüm ağırlığını üstüne aldı. Ayaklarını yerden kesercesine onu iskeleye doğru götürdü, iskelenin üzerinden geçip üstü kapalı güverteye gelinceye kadar adımlarını hiç yavaşlatmadı.

Islak bir sıçana benziyorsun!

Teşekkürler! Çok naziksin. Selena hiç durmadan titriyordu.

Chance onu merdivenlerden yukarı çıkarırken sordu. Bu yağmur altında dışarı çıkmanı gerektiren önemli işi merak ediyorum doğrusu.

Leslie'yi aramaya çıkmıştım. Gemiye geldi mi?

Chance, Allah kahretsin! diye öfkeyle kendi kendine söylendikten sonra, Selena'ya cevap verdi. Hayır, gelmedi.

Selena derin bir soluk aldı. Zavallı Julia. Şu anda onunla birlikte olmalıydın.

Pekala, onunla konuşurum. Sesinde Selena'yı tedirgin eden garip bir ton vardı. Ama önce sen kamarana gidip üzerindekileri değiştireceksin!

Başka ne yapacaktım ki? Yoksa onları üzerimde kurutacağımı mı sandın?

Chance onu, yolcuların garip bakışlarına aldırmadan, neredeyse sürükleyerek çay salonundan geçirdi. Bir yandan da cevap yetiştiriyordu. Bu havada şemsiyesiz ya da yağmurluksuz sokakta dolaşacak kadar aptal biri, üzerini değiştirmeyi de akıl edemeyebilir Dış güverteye açılan kapıyı iterek Selena'yı dışarı çıkardı, kamarasına doğru götürdü.

Selena, Çıktığımda yalnızca hafif hafif çiseliyordu, diye kendini savunmaya çalıştı. Üstelik şeker değilim, erimem.

Chance ters ters ona baktı, sonra sert bir sesle sordu. Anahtarın nerede?

Çantamda.

Chance onun itiraz etmesine fırsat bırakmadan, genç kızın titreyen elleri arasından çantayı çekti aldı, içini açıp anahtarı buldu. Kapıyı açtıktan sonra Selena'yı içeri itti.

Selena şimdi daha da şiddetli titriyordu. Chance'in de arkasından kamaraya girdiğini fark edince durdu. Çık buradan! Soyunacağım! diye ürpertiler içinde bağırdı.

Chance ona öyle acıyarak bakıyordu ki Selena söz dinletecek halde olmadığını anladı.

Seni buraya üzerini değiştirmen için getirdim. Hiç durma, soyun, dedi genç adam gayet ciddi bir sesle.

Selena itiraz etmek için ağzını açtığında, Chance onu iterek banyoya girdi, bir iki saniye sonra elinde bir havluyla çıktı.

Kendin mi soyunursun, yoksa o işi senin yerine benim yapmamı mı yeğlersin?

Selena onun yüzüne baktığında, tartışmanın yararsız olduğunu anladı. Islak giysilerin iliklerine işleyen soğukluğunu gittikçe daha şiddetli hissediyordu. Sonunda direnmekten vazgeçerek bluzunun düğmelerini açmaya çalıştı
ama soğuktan uyuşmuş parmakları dokunma duyusunu bile kaybetmiş gibiydi.

Düğmeleri çözmeyi bir türlü beceremediğini gören Chance sabırla bekliyordu.

Selena öfkeyle söylendi. Hiç değilse arkanı dönme nezaketini gösterebilirsin!

Chance onu duymamış gibi, Sen onları çıkarıncaya kadar giysilerin üzerinde kuruyacak. dedi. Selena'ya yaklaştı, ellerini iki yana iterek düğmelerini kendi çözdü.

Ben yaparım! Selena, ağlamaklı bir sesle karşı koymaya çalışıyordu. Kendini öyle güçsüz, öyle perişan hissediyordu ki, gözlerinden yaşlar boşanmak üzereydi.

Utangaçlığın yeri ve zamanı değil. Chance bluzu Selena'nın omuzlarından sıyırarak çıkardı, banyoya doğru fırlattı.

Selena'yı yatağa oturttu, önünde diz çökerek ayakkabılarını çıkardı, onları da banyoya, bluzun yanına attı. Sonra, sanki çok doğal bir şey yapıyormuş gibi pantolonunun beline uzandı, düğmesini açıp fermuarını indirdi. Az sonra pantolon da öteki giysilerin yanına atılmıştı. Chance ayağa kalkarak yatak örtüsünü açtı.

Havluyu başına sar ve yatağa gir, utangaç küçük kız. Örtünün altında da iç çamaşırlarını çıkar.

Selena söylenenleri yaparken, Chance de başında bekledi. Genç kız çamaşırlarını da çıkarıp yatağın yanına yere koyduktan sonra döndü, kamaradan çıktı.

Hala titremeye devam eden Selena, gözlerini kapatıp, yatak örtüsüne iyice sarındı. Sanki hiç ısınamayacakmış gibi geliyordu. Ama en azından
Chance'in gitmesi onu biraz olsun rahatlatmıştı.

Ancak on beş dakika kadar sonra ısınıp kendine gelebildi. O sırada bir anahtar sesi duydu. Kapı açıldı, Chance içeri girdi. Selena öfkeyle bağırdı. Kapı kilitliydi!

Anahtarı yanıma almıştım, dedi Chance sakin bir sesle. Sonra anahtarı tekrar cebine koydu.

Neden beni rahat bırakmıyorsun? Senin için yeterince eğlence konusu oldum. Kamaramdan çık ve bir daha da gelme, anlıyor musun?

Chance söylediklerinin hiçbirini duymamış gibi yumuşak bir sesle sözünü kesti. Sana çorba getirdim.

Konsolun üzerine bırak.

Chance yatağın kenarına oturup, tepsiyi dizlerinin üzerine koydu. Kasenin kapağını açtığında Selena'nın ağzını sulandıran nefis bir çorba kokusu odayı doldurdu. Chance kaşığı çorbaya daldırdıktan sonra Selena'nın ağzına götürdü. Selena gözlerine inanamıyordu. Chance düpedüz ona kendi eliyle yemek yedirmeye kalkışıyordu.

Hadi bakalım, aç ağzını, dedi genç adam yumuşak bir sesle. Kaşığı dudaklarına dayadı.

Selena çaresiz ağzını açtı boğazını yakıp, içini ısıtan bir kaşık çorbayı hevesle yuttu. Chance kaşığı tekrar çorbaya daldırınca gülmekten kendini alamadı.

Çok komik bir halin var, dedi. Küçük bir bebeğe mama yedirir gibisin.

Yiyecek misin, yoksa konuşacak mısın?

Yiyeceğim. Selena yatağın içinde doğruldu, örtüyü göğsüne çekip, kollarıyla sıkıştırarak oturur duruma geçti. Ama kendim yiyeceğim.

Chance tepsiyi Selena'nın dizlerine koydu, rahat etmesi için arkasına bir yastık daha yerleştirdi.

Selena, çorbayı kaşıklarken, Julia'ya Leslie'yi bulamadığımı söyledin mi? diye sordu.

Henüz değil. Chance'in sesi düşünceliydi.

Onun için üzülüyorum, diyerek içini çekti Selena.

Halamın senin merhametine ihtiyacı yok.

Selena, Chance'in bu hiç beklenmedik kabalığına hem şaşırmış, hem de derinden yaralanmıştı. Zaten kendi yeğeninden de en küçük bir merhamet belirtisi gördüğü yok, diye öfkeyle cevap verdi. Leslie hiç ortaya çıkmasa da umurunda değil!

Chance gözlerini kısarak Selena'ya baktı. Halam, ben ve ailem hakkında bilmediğin çok şey var. Tüm gerçekleri bilmeden benim davranışlarımı yargılamaya hakkın yok.

Öyleyse gerçekleri sen anlat bana.

Aile sorunlarımı yabancılarla konuşmaya alışkın değilim. Ve sen, kızıl saçlı, aramızda geçen, ya da neredeyse geçecek olan o çok yakın anlara karşın, yine de bir yabancısın.

Selena'nın çorbadan bir kaşık daha alacak iştahı kalmamıştı. Kaşığı bırakıp tepsiyi Chance'e uzattı. Artık yiyemeyeceğim. Getirdiğin için teşekkürler.

Chance, onun teşekkürünü kayıtsız bir tavırla karşıladı. Ben yalnızca gerekeni yaptım. Nede olsa, bu işler başına halam yüzünden geldi.

Chance tepsiyle birlikte kamaradan çıktıktan sonra Selena tekrar uzandı, örtüyü boynuna kadar çekti. Chance'in tüm yaptıkları yalnızca bir görev duygusunun, sorumluluk dürtüsünün sonucuydu, o kadar.

Birden kendini çok kötü hissetti. Sanki ona verilmiş güzel bir armağan, daha tadına varamadan elinden geri alınmıştı. Bu duyguyu içinden atabilmek için gözlerini sımsıkı kapadı. Çok geçmeden uykuya dalmıştı.

Bir elin omzuna dokunmasıyla, irkilerek döndü. Uyku sersemi, gözlerini kırpıştıracak, karşısındakini seçmeye çalıştı. Chance yatağının kenarına oturmuş, duygularını hiçbir zaman dışa vurmayan o kapkara gözleriyle ona bakıyordu.

Kendini nasıl hissediyorsun? Avucunu Selena'nın alnına bastırdıktan, sonra elinin tersini yanağına koydu.

İyiyim, dedi Selena, uykunun verdiği boğuk, kısık bir sesle. Chance ateşinin olmadığını anlayıp rahatlayarak elini yanağından çekti. Burada ne arıyorsun? diye ters ters sordu Selena.

Nasıl olduğuna bakmaya ve akşam yemeği için aşağıya inip inmeyeceğini öğrenmeye geldim. Yüzünde gizlemeye çalıştığı sevecen bir gülümseme, vardı sanki. Saat altı oldu da.

Olamaz!

Ama oldu bile! Kararın ne? Aşağıya mı inersin, yoksa yemeğini yukarıya mı çıkarsınlar?

Aşağıya geliyorum.

İyi, seni dışarıda bekliyorum.

Chance kapıya doğru yürürken, Selena arkasından seslendi. Anahtarı konsolun üzerine bırak.

Chance, Selena'nın söylediğini yaptı ve kamaradan çıktı. Selena kapının kapandığını kendiliğinden kilitlendiğini duyar duymaz kalkarak hızla giyindi.

Chance ile Selena, Orleans Salonu'na iner merdivenlere geldiklerinde, yolcuların çoğu masalarında yerlerini almışlardı bile. Bir başka çift de onlarla aynı anda merdivenlerin başına varmıştı. Erkekler, kadınlara yol verdi.

Kadın, Selena'ya, Kendinizi nasıl hissediyorsunuz? diye sordu.

İyiyim. Selena şaşırmıştı.

Önemli bir tehlike atlattınız. Üşütüp hastalanmamanız bir mucize.

Kolay kolay hastalanmam, diye cevap verdi Selena.

Bu mevsimde insan nasıl korunacağını bilemez. Ben en çok ilkbaharda hastalanırım. Bütün öğleden sonra kamaranızda yatıp kendinizi sıcak tutmanız çok iyi oldu.

Evet. Selena bir yandan da içinden 'Aman Tanrım, bu kadın benim hakkımda neler biliyor,' diye geçiriyordu.

Merdivenlerin son basamaklarına geldiklerinde, kadın tekrar Selena'ya dönüp gülümsedi. Chance'in size özenle bakması, sıcak çorba getirmesi ne güzel. Kimse bana bu kadar iyi bakmazdı. Tabii kocam hariç!

Selena çiftten ayrılıp Julia'nın kendilerini beklediği masalarına otururken, alçak sesle Chance'e çıkıştı. Gemide daha kaç kişi bugün başıma gelenleri biliyor, merak ediyorum.

Sanırım herkes. Chance'in, Selena'nın kaskatı olmuş yüzüne bakan gözlerinde keyifli hatta onun bu halinden hoşlanmış gibi bir ifade vardı.

Onlara söylemek zorunda mıydın? diye fısıldadı Selena. Sonra da Julia'ya dönerek gülümsedi. Merhaba Julia.

Julia merakla ona baktı. Nasıl oldun, Selena?

İyiyim.

Chance onun oturmasına yardım ederken, az önce sorduğu soruyu cevaplamak için Selena'nın kulağına eğilerek fısıldadı. Gün ortasında kamaranda ne aradığımı başka türlü açıklamamı ister miydin?

Selena birden kıpkırmızı kesildi. Chance sorusuna daha açık bir cevap alamazdı.

Genç adam doğruldu, Selena'nın karşısındaki sandalyeye oturdu. Selena tüm dikkatini toplamaya çalışarak, Çok üzgünüm, Julia, ama... diye Leslie'yi bulamadığını söylemek üzereydi ki, Julia mutlu bir gülümsemeyle onun sözünü kesti.

Chance söylemedi mi? Leslie'den bir mesaj aldım!

Hayır, söylemedi. Selena dönüp öfkeyle Chance'e baktı. Julia için ne kadar üzüldüğünü bile bile, nasıl olurdu da bu önemli haberi vermezdi? Bu çok harika bir şey!

Gerçekten öyle. Julia'nın yüzü mutluluktan ışıl ışıldı.

Memphis'te bulunamayışının nedenini açıklamış mı?

Evet. Bir karışıklık olmuş ve benim mesajımı geç almış. Şimdi arabayla Louisville'e gidiyor. Beni orada karşılayacak.

Selena, Leslie konusunun her açılışında Chance'in üzerine çöken suskunluğu bir kez daha tüm ağırlığıyla hissetti.

İlk yemekleri geldiğinde, Julia, Selena'ya dönerek sordu. Yarınki kıyafet balosu için değişik bir giysi düşündün mü?

Yarın gece miydi? Tamamen aklımdan çıkmış, diye cevap verdi Selena. İlk duyduğum zaman bir kıyafet hazırlamayı düşünmüştüm, ama artık çok geç. Chance'e döndü. Sen bir kıyafet giyecek misin?

Bilmem. Hiç düşünmemiştim.

Eski günlerde olduğu gibi, nehir gemilerini mesken edinmiş bir kumarbaz kılığına girebilirsin, dedi Selena, yarı şaka yarı ciddi. Dar bir kravat takar, brokar yelek giyersin.

Fena fikir değil. Sen de bar kızı olursun.

Evet, ama ona uygun giysim yok. Chance'in önerisinin altında yatan gizli anlam Selena'nın yüreğini burkmuştu.

O sırada Julia lafa karıştı. Tabii ille de bir kıyafet giymek zorunda değilsiniz. Yolcuların büyük bir bölümü olağan giysilerle gelir. Ama gecenin geleneksel özelliğine uyup değişik kılıklar giyerseniz, elbette çok daha zevkli olur.

Selena tam ağzını açıp bir şey söyleyecekken. Chance alçak sesle, Kırmızı elbisen bu iş için biçilmiş kaftan, dedi.

Selena önce elbisenin yanında olmadığını söylemek için duraksadı. Sonra, onun Chance'te olduğunu, üstelik geziye çıkarken onu da yanına aldığını anladı, öte yandan Julia, Selena'nın gemide hiç giymediği bir elbiseyi Chance'in nereden bildiğini merak edecekti. Selena bir an Julia'nın bunu sorabileceğini düşünüp sıkıntılı bir gerginliğe kapıldı. Olabilir, ama elbiseyle iş bitmiyor ki, aksesuar da gerek, diyebildi güçlükle.

Saçlarını tepene toplar, gösterişli bir topuz yaparsın, yanağına da kocaman bir siyah ben kondurursun, diye önerilerini sıralamaya başladı Chance. Ayrıca boynuna siyah bir kadife bant takarsan, tam olur. Orkestradaki çocuklardan biri sana papyonunu ödünç verir herhalde.

Julia da hevesle ekledi. Bende de boyna atılan siyah, kürklerden var. Onu boynuna dolar, saçına da kırmızı bir gül takarsın. Selena, bu harika bir fikir. Mutlaka yap, olur mu?

Selena'ya söyleyecek bir şey kalmamıştı. Tamam. Eğer Chance kumarbaz kılığına girerse, ben de bar kızı olurum. Tamam mı?

Demek benimle pazarlığa giriyorsun, diye güldü Chance. Bakışlarında, Selena'nın ummadığı bir yumuşaklık vardı.

Selena bir zamanlar, eline geçse bile bir daha o elbiseyi giyemeyeceğini düşünmüştü kendi kendine. Oysa şimdi kendini bir kapana kıstırmış, üstelik Chance'le birlikte gideceği bir baloda onu giymek zorunda kalmıştı. Herhangi bir kıyafet giymek istemediğini, sıradan bir elbise giyeceğini neden söylememişti, bunu kendisi de anlayamıyordu. Olan olmuş, kendi kendini tuzağa düşürmüştü işte.

Derin bir soluk alma isteğini güçlükle tutarak, tüm dikkatini yemeğe vermeye çalıştı.

Selena kıyafet balosunu kaçırmamakla ne, iyi ettiğini daha ilk dakikalarda anladı. Ortalık, çeşit çeşit giysiler içindeki yolcularla dolmuştu. Gladyatörler, beyaz çarşaflara bürünmüş hayaletler, yarı çıplak Tarzanlar, kağıttan yapılmış zırhlarla dolaşan şövalyeler vardı.

Kıyafetleriyle gelenlerin sırayla, geçit resmi yapar gibi merdivenlerden inip salonda birkaç tur atmasından sonra, orkestra eşliğinde, benzeri az bulunur, çok güzel bir eğlence programı sunulmaya başlandı. Bir yandan soğuk yemek servisi yapılıyordu. Geç vakit dans müziği başladığında, Selena kendini bu renkli dünyanın olağanüstü havasına öylesine kaptırmıştı ki gitmek aklından bile geçmedi. Chance de böyle bir şeyi önereceğe hiç benzemiyordu.

Tersine, Selena'ya döndü, yüzünde şakacı bir gülümsemeyle, Rahip kızlarının dans etmesi yasak mıdır? diye sordu.

O anda hiçbir iğneleyici söz Selena'nın keyfini bozamazdı. Neşeyle cevap verdi. Başka rahip kızlarını bilemem, ama benim için değil.

Chance kalktı, onu belinden tutarak dans pistine doğru götürdü. Selena kendini onun kollarında bulur bulmaz bir kez daha erkeksi gücünü, bedeninden yayılarak ona ulaşan o karşı konmaz çekiciliği ve beline dolanan kolunun büyüleyici temasını tüm benliğinde hissetti. Chance'in kendisine sarıldığı, öptüğü, ellerinin vücudunda dolaştığı o anları yeniden yaşıyordu sanki. O anlara ait duyguları çok karmaşıktı. Hem her hatırlayışında engelleyemediği bir heyecan dalgası bütün bedenine yayılıyor, hem de Chance'in gerçek duygularını bilememenin, anlayamamanın verdiği bir kırıklık, bir çeşit pişmanlık duyuyordu.

Bir rüyadan uyanır gibi, daldığı düşüncelerden koptu. Chance, onun yüzünü daha iyi görmek için başını hafifçe öne doğru eğmiş bakıyordu. Seni bu elbiseyle bir kez daha göreceğimi hiç düşünemezdim. Sanki Selena'nın düşüncelerini okuyor gibiydi.

Ben de bir kez daha onu giyebileceğime asla inanamazdım.

Chance'de o gece bir başkalık vardı. Selena'yı ürkütecek, tehlikeli denebilecek kadar çekiciydi ve tüm ilgisi genç kıza yönelikti. Selena'nın üzerinden hiç eksik olmayan o simsiyah gözlerinde hiç sönmeyen, tanımlanması güç, büyüleyici, tutsak edici bir ışık parlıyordu. Bütün gece boyunca, bakışlarında, sesinin tonunda, davranışlarında, Selena'ya olan ilgisi apaçık kendini gösteriyor, görünmeyen, tılsımlı bir ağ gibi çevresini sarıyor, ayaklarını yerden kesiyordu.

Her dansta Selena adımlarını onunkilere daha kolay uyduruyor, vücudunu, müziğin ritmiyle uyum içinde hareket eden Chance'in vücuduna daha büyük bir rahatlıkla bırakıyordu. Kollarında tüm duyularının algılama yeteneği doruğa çıkmıştı. Chance'in bedeninden yayılan sıcaklık, onu da sarıyordu. Her soluk alışında tıraş losyonunun kokusunu içine çekiyordu. Chance'in kalp atışlarını kendi göğsünde duyuyor, bu düzenli titreşim Selena'yı aklın, mantığın yetersiz kaldığı, yalnızca duyguların saltanat sürdüğü bir evrenin derinliklerine sürüklüyordu.

Son parça da bittiğinde, Selena bu evrenden zorla koparılıp götürülmüş gibi oldu. İstemeye istemeye kollarını Chance'in boynundan indirdi. Birlikte merdivenlere doğru yürüdüler.

Chance Kamaralarımıza uzun yoldan, güverteyi dolaşarak gidelim mi? diye sordu.

Selena 'evet' anlamına başını salladı. Bir yandan da Chance'in önerisi üzerine birden hızlanan kalp atışlarını yatıştırmaya çabalıyordu.

Ağır ağır güverteyi dolaşıp Texas merdivenlerine yöneldiler. Yarımay, gece yarısının karanlığında gümüş rengi bir ışıkla ortalığı aydınlatıyordu. Serin hava Selena'nın zaten duyarlılığı artmış tenini derinden ürpertiyor, altüst olmuş iç dünyasının kargaşasını körüklüyordu.

Merdivenleri çıkıp üst güvertede de bir tur attılar. İkisi de hiç konuşmuyordu. Sanki tek bir sözcük söyleseler, geceye bambaşka bir özellik veren o tılsımın bozulacağından korkuyor gibiydiler.

Hiç durmadan dönen ve düzenli, ritmik hareketlerle suyu savuran çarkın üstündeki yere geldiklerinde rüzgar Selena'nın boynundaki kürkü yüzüne doğru savurdu. İnce tüylerden biri burnuna kaçınca, genç kız hapşırıverdi.

Chance aniden durup merakla Selena'nın yüzüne bakarak, Soğuk mu aldın yoksa? dedi.

Selena başını salladı. Yo, hayır. Kürkün tüyü hapşırttı sanırım.

Ama yine de hava serin. Bu kürk kollarını korumuyor. Elini Selena'nın belinden çekti ceketini çıkarıp, Bir centilmen gibi davranıp sana ceketimi vermeliyim, dedi gülerek.

Selena karşı koydu. Üşümüyorum, inan bana.

Chance onu dinlemeyip ceketini Selena'nın omuzlarına koydu, iki yakasını göğsünde birleştirirken gözleri genç kızın dudaklarına takıldı. Selena'nın damarlarındaki kan hızlanmış, soluğu tıkanmıştı. Chance'in parmakları ceketin yakasında daha sıkı kenetlendi ve onu ağır ağır kendine doğru çekti. O anda Selena bütün gece boyunca tek beklediği şeyin bu olduğunu anladı.

Chance yavaş yavaş başını Selena'ya yaklaştırırken, genç kızın yüzüne vuran ay ışığını da tümüyle kapadı. Selena'nın ağzında kenetlenen dudaklarında doymak bilmez bir açlık, yoğun bir özlem ve sürekli daha fazlasını isteyen bir arzu vardı. Chance onu güvertenin gölgelerle kararmış iç kısmına doğru sürüklercesine götürdü ve gövdesinin bütün ağırlığıyla ince vücudunu geminin ahşap duvarına bastırdı.

Chance onu ne zorluyor, ne de ustalığını kullanarak direncini kırmaya çalışıyordu. Selena'yı baştan çıkaran, ona her şeyi unutturan, içinde boy verip coşan kendi duygularıydı. Titreyen ellerini kaldırdı, yavaşça Chance'in geniş omuzlarına doladı.

Chance başını kaldırdığı zaman, ondan uzaklaşmak yerine, yüzünü ay ışığında kızıl pırıltılar saçan ipek gibi saçlarının arasına gömdü. Selena! Sesi kısık, pürüzlü, soluk alıp verişleri düzensizdi. Eğer söylediğin doğru değilse bir rahip kızı olmadığını öğrenirsem, seni öldürürüm.

Selena yavaşça güldü. Ama yüreğine bir sızının saplanmasına da engel olamamıştı. Tıpkı Chance'e duyduğu özlemin verdiği acıya benzer bir duyguydu bu. Her zamanki gibi, o anda içinden geçenleri söyledi. Zaten ben de şu anda kendimi hiç de bir rahip kızı gibi hissetmiyorum.

Chance dudaklarını Selena'nın kulağında gezdirirken, Ben de senden daha az günahkar sayılmam, çünkü şu anda içimden, 'kilisenin canı cehenneme' demek geçiyor.

Selena birden, ona karşı duygularının gerçekte, zannettiğinden çok daha güçlü olduğunu bütün somutluğuyla anlayarak hafifçe titredi. Bunu fark eden Chance, ona daha da sıkı sarılarak Selena'nın yüzünü göğsüne gömdü. Bir yandan da yumuşak hareketlerle hiç durmadan sırtını okşuyordu. Üşüdün mü?

Keşke üşüseydim, diye fısıldadı Selena ve yüzünü saçlarının arasına gömmüş, öylece duran Chance'in gülümsediğini hissetti.

Hiç değilse şimdi benim duygularımı biraz olsun anlıyorsun, değil mi?
dedi Chance. Sonra derin derin içini çekti. Öpücüklerle yetinilen bu aşk oyunlarına alışık değilim, Selena ender durumlar hariç, her zaman istediğimi elde etmişimdir. Ama işte, günlerden bir gün karşıma sen çıktın; şu kahrolası kızıl saçların, yeşil gözlerin ve peşimizi hiç bırakmayan o çatık kaşlı rahip babanın hayaliyle... İşin kötüsü, kendimi günahlarından arınmış, dünya nimetlerinden yoksun, dindar biri gibi görmeye başladım.

Selena başını Chance'in göğsünden kaldırıp yüzüne baktı.

Chance, ben...

Chance onu öperek susturdu, bıraktığında Selena soluksuz kalmıştı. Kendi kendime yenilmeden seni kamarana bırakayım en iyisi, dedi genç adam boğuk bir sesle.

Kolunu yavaşça Selena'nın beline dolayarak onu kamarasına doğru götürdü. Elinden anahtarı alıp kapıyı açtı. Selena hemen içeri girmedi. Kapıda durdu. Ateşle oynadığını bile bile, Chance'in uyandırdığı duygularla alev alev yanan gözlerini ona doğru kaldırıp baktı.

Chance, ben... diye tekrar söze başlamıştı ki, Chance eliyle ağzını kapadı. Yalnızca iyi geceler de, kızıl saçlım.

İyi geceler, dedi Selena, küçük bir çocuk gibi onun sözünü dinleyerek. Ceketini geri verdikten sonra sessizce içeri girip kapıyı kapadı.

Kamarasında öylece durup, Chance'in ayak seslerini dinledi. Onun, aralarında olup bitenler hakkında konuşmak istememesini kısmen anlayabiliyordu, çünkü kendi duyguları da karmakarışıktı. Zaman zaman ona çok kızıyor, güven duyamıyordu. Gerçek duygularının ne

olduğunu bilemiyordu. Öte yandan, Chance'in onda daha önce hiç duymadığı çok güçlü heyecanlar, coşkun duygular uyandırdığı da bir gerçekti. Ama buna 'sevgi' diyebilir miydi? Herhalde Chance de aşağı yukarı aynı durumdaydı.

Selena o gecenin orada sona ermesi gerektiği konusunda Chance'in haklı olduğunu biliyordu. Sabah karşılaşmadan önce ikisinin de üzerinde düşünmeleri gereken önemli şeyler vardı.

Sabah uyandığında, gemi Kentucky'nin Paducah limanına demirlemişti. Buradan su ihtiyacını karşılayacaktı. Gece Delta Kraliçesi, Mississippi Nehri'nden ayrılmış, Ohio Nehri'ne girmişti.

Selena kahvaltıya indiğinde, masada Julia'yı gördü, ama Chance yoktu. Oturduğu yerdeki artıklardan, onun daha önce gelip, kahvaltısını ettikten sonra gittiği anlaşılıyordu.

Günaydın, Selena. Chance'le dün bütün gece dans ettiniz mi? Julia dans müziği başladığı sırada, çok yorgun olduğunu söyleyerek ayrılmış, kamarasına çekilmişti.

Evet, elimizden geldiği kadar, dedi Selena yerine otururken. Bakışları karşısındaki boş sandalyeye takıldı. Chance bugün erken kalkmış galiba.

Evet. Ben geldiğimde o çıkıyordu. Nedense oldukça sinirli ve huzursuz görünüyordu. Sanki kafasını kurcalayan bir sorun varmış gibiydi. Kente kadar yürüyeceğini söyledi.

Selena elinde olmadan kırıldığını hissetti. Chance kendisine önerseydi, onunla birlikte kente inmeyi çok isterdi. Özellikle dün geceden sonra bunu beklemesi çok doğaldı. Artık yapacak bir şey olmadığına göre, kahvaltısını ısmarladı. Ancak, iştahı çoktan kaçmıştı.

Chance döndüğünde Selena çay salonunda oturuyordu. Gemi limandan ayrılmak üzereydi. Chance koltuğunun altında bir gazeteyle merdivenlerden çıktı, Selena'ya hafifçe gülümseyerek Günaydın, dedikten sonra kahve servisinin yapıldığı yerden kahvesini aldı, koltuklardan birine oturup gazetesini açtı.

Ondan daha yakın bir ilgi bekleyen Selena düş kırıklığını gizlemeyi güçlükle başararak, yolculardan birkaçıyla söyleşiye daldı. Gemi limanı terk edip yola koyulduğunda, kalkıp güverteye çıktı.

Bir hafta boyunca görmeye alıştığı, setlerle düzenlenmiş, arkasında dümdüz ovaların uzandığı Mississippi kıyılarının görünümünden sonra Ohio Nehri'nin manzarası tam bir tezat oluşturuyordu. Nehrin bir kıyısında, suyun hemen kenarından başlayarak dimdik tepeler yükseliyor, yoğun ağaç kümelerinin arasında yer yer sarp kayalıklar görülüyordu.

Nehrin öbür kıyısındaysa, geniş tarım alanlarını oluşturan yüksek vadiler göze çarpıyor, daha gerilerde irili ufaklı tepeler yükseliyordu.

Nehir boyunca yapılar da değişiklik gösteriyordu. Kimi yerlerde tek katlı çiftlik evleri, kimi yerlerde harap kulübeler, bazen de çok güzel malikaneler dikkati çekiyordu. Rüzgar oldukça şiddetlenmişti. Selena geminin rüzgar altı tarafına geçip, her an değişmekte olan manzarayı seyretmeye koyuldu.

Chance ancak akşamüstü yanına geldi. Davranışları dostça ve sıcaktı, ama yine de eksik olan bir şeyler vardı. Selena onun, gerçek duygularını dış dünyadan gizleyen çelik bir zırhın içine çekildiğini çok somut bir biçimde hissediyordu. Yüzünden, neler düşündüğü, nasıl bir ruh hali içinde olduğunu anlamak olanaksızdı.

Sanki bir gece öncesinin o güzel, eşsiz anları hiç yaşanmamış gibiydi. Öyle ki, Selena neredeyse o gece Chance'in davranışlarında meydana gelen değişikliğin kendi düş gücünün bir ürünü olduğundan kuşkulanmaya başlayacaktı.

Ertesi gün öğleden sonra uçurtma şenliği yapılacaktı. Yolculara, nasıl monte edileceği yazılı olarak tarif edilmiş parçalar halinde uçurtmalar dağıtılmıştı. Selena da uçurtmasının parçalarını birleştirmiş, çocukça bir neşeyle üst güverteye çıkarken Chance'le karşılaştı.

Kırmızı şapkalı küçük kız oyun oynamaya mı çıkıyor? dedi Chance gözlerinin içi gülerek.

Selena da güldü. Neden sen de bir uçurtma alıp uçurmayı düşünmüyorsun?

Chance, onun uçurtmasına bir göz attı. Bunu uçurabileceğini mi sanıyorsun?

Neden? Selena da uçurtmasına baktı, hiçbir terslik göremedi.

Çok basit. Çünkü bu uçurtma uçmaz. Verilen tarife uymamışsın.

Açıklamaları bir türlü çözemedim ki! Selena çaresizlikle omuz silkti. Ama bitirdiğimde bayağı uçurtmaya benzemişti.

Ver onu bana. Chance, Selena'nın elindeki uçurtmaya uzandı. İpi yanlış bağlamışsın. Ben yapayım sana.

Selena uçurtmayı ona verdi. Chance çabuk usta hareketlerle Selena'nın bağladığı ipleri çözüp, bozdu, sonra tekrar bağlayıp, genç kıza geri verdi.

Daha önce hiç uçurtma uçurtmuş muydun? diye sordu.

Hayır. Selena mahcup, gülümsedi.

O zaman seni seyretmeye gelebilir miyim? Görülmeye değer, eğlenceli bir olay olacağa benzer. Dudaklarının kenarında, derinleşen çizgiler, gülmemek için kendini güç tuttuğunun işaretiydi.

Memnuniyetle, diye kabul etti Selena. Ama benimle alay etmek yok.

Hiç öyle şey yapar mıyım? Sesinde abartmalı bir masumiyet vardı.

Güverteye çıktıklarında. Uçurtma uçuran öbür yolcularla karşılaştılar. Ama havalanmayı başaran yalnızca iki uçurtma vardı. Öteki yolcular hala uğraşıp duruyorlardı. Anlaşılan pek de kolay bir iş değildi bu.

Dört başarısız girişimden sonra Chance yanına gelerek Selena'ya yol gösterdi. Onun yardımıyla beşinci denemede Selena'nın uçurtması havalandı.

Biraz daha ip bırak! Chance, Selena'nın hemen arkasında duruyordu. Selena, hareket ettikçe omuzlarının Chance'in göğsüne sürtündüğünü hissediyordu.

Hey! Uçuyor, gerçekten uçuyor bak! diye heyecanla bağırdı genç kız. Gözleri sevinçle parlıyordu. Ancak tam o sırada uçurtması havada, ipini koparmaya çalışan vahşi bir hayvan gibi sağa sola savrulmaya başladı. Ne oldu, bir yanlışlık mı yaptım? Selena telaşla daha çok ip bırakmaya başladı.

Chance uçurtmanın düzensiz hareketlerine bakarak cevap verdi. Sanırım, çarkın dönmesiyle ortaya çıkan hava akımına kapıldı. Aynı anda uçurtma çarka doğru alçalmaya başladı. Dikkat et, düşecek!

İkisi birden, uçurtmayı çarktan kurtarmak için ipi hızla çekerek sarmaya çalıştılar. İlk önce başaracak gibi oldularsa da, uçurtma hızla alçaldı, çarkın paletleri arasına takılıp parçalandı.

Kocaman kırmızı dev, uçurtmamı yedi! dedi Selena ağlamaklı bir sesle.

Gel öteki uçurtmalara bakalım, diye gülümsedi Chance.

Bir kenara çekilip öteki yolcuların çabalarını seyretmeye başladılar. 'Kırmızı dev' uçurtmaya doymak bilmiyor, birer birer hepsini yutuyordu. Sonunda yalnızca, onun yetişemeyeceği kadar yükseklerde gezinen altı uçurtma kaldı. Şimdi de yolcular arasında bir yarışma başlamıştı. Kimin uçurtması en yükseğe çıkacak diye tahminler yürütülüyordu.

O sırada seyredenler arasından birisi bağırdı. Dikkat! Uçurtmaları indirin! Dönemecin hemen ilerisinde bir köprü var.

Uçurtmacılar arasında bir panik başladı. Ama çok geçmeden bunun bir oyun olduğu anlaşıldı. Bu arada şakacı yolcu oldukça zor dakikalar geçirdi. Suya atılmasını önerenler, hatta bunun için eyleme geçenler bile oldu. Ama altı uçurtma göklerde süzülmeye devam etti.

Bir süre sonra izleyenlerin sayısı azaldı, Chance ile Selena da güvertede dolaşmaya başladılar, kimselerin görünmediği bir yerde durup çevreyi seyre daldılar. Chance dirseklerini parmaklıklara dayayarak ellerini kavuşturmuştu. Güneşin sıcak ışınlarını, hafif hafif esen meltemin serinliği dengeliyordu. Selena da ellerini parmaklığa yaslayarak, yüzünü rüzgara ve güneşe verdi.

Chance hiçbir giriş cümlesine, ya da Selena'yı hazırlamaya gerek görmeden, damdan düşer gibi. Sekreterimden, sözünü ettiğin yardım kurumuna telefon etmesini istemiştim. dedi.

Chance'in sözleri Selena'yı çok hazırlıksız yakalamıştı. Hiçbir şey söyle-yemeden, dili tutulmuş gibi dondu kaldı, yalnızca dönüp yüzüne bakabildi. Chance omzunun üstünden Selena' ya bakarak, tepkisini izledi.

Yardım kurumu, o tarihlerde, adını belirtmeyen bir kişiden, o miktarda bir para aldığını doğrulamış.

Selena en sonunda güçlükle konuşabildi. Sonunda sana söylediklerimin doğru olduğuna inandın mı?

Evet. Chance doğruldu, ona dönüp gözlerinin içine baktı. Senden özür diliyorum. Selena; New Orleans'daki ve bu gemideki davranışlarım için...

Selena'nın gülümsemesinde keder ve kırgınlık karışımı acı bir ifade vardı. Hakkımda yanlış bir kanıya varmanın tek sorumlusu sen değildin, dedi.

Beni bağışlıyor musun?

Elbette.

Çok hoşgörülüsün, dedi Chance kuru bir sesle. Döndü, geminin yaklaşmakta olduğu ekili bir vadiyi seyretmeye koyuldu. Senin yerinde olsaydım, bu kadar kolay bağışlamazdım. Selena bir cevap vermek istedi, ama Chance, dikkatini başka bir yöne çevirdi. Bak!

Selena onun parmağıyla gösterdiği yöne doğru baktı ve ekilmiş tarlalarda var gücüyle, düşe kalka koşan bir çocuk gördü. Çocuk Delta Kraliçesi geçmeden kıyıya ulaşmak istiyordu. Sanki o anda yaşamının tek amacı buydu. Onun heyecanını ikisi de aynı coşkuyla yaşamaya başladılar.

Başaracak, dedi Chance.

Öyle mi dersin? Selena kuşkuluydu.

Delta Kraliçesi nehir kıyısındaki çayırlık alanı geçmek üzereyken, çocuk oraya ulaştı. Başındaki tozlu kasketi çıkarıp kendinden geçercesine onlara sallamaya başladı. Rüzgarda bir o yana, bir bu yana sallanan yemyeşil ince bir fidan gibiydi. Selena ile Chance de neşeyle gülerek ona el salladılar.

Gemi yavaş yavaş uzaklaşıyor, çocuk ise usanmadan kasketini sallıyordu. Selena her geçen saniye biraz daha küçülen, silikleşen çocuktan gözlerini ayıramıyordu. En sonunda küçük vücudu gözden kayboldu. Selena birden, dünyadaki tüm insanlara, tüm çocuklara karşı sıcak bir sevgi duydu.

Küçük bir oğlan çocuğu için Delta Kraliçesi gibi eski bir nehir gemisinin geçişini seyretmek ne kadar heyecan verici bir olay. Aslında yalnız çocuklar için değil, herkes için bu böyle olmalı. Ama bu coşkuyu en güzel dile getiren yine de çocuklar.

Doğru, diye onayladı Chance, ama aklı başka yerde gibiydi. Parmaklıklardan çekildi, Selena'nın hiç ummadığı bir anda, Akşam yemeğinde görüşürüz, diyerek oradan uzaklaştı.

Önceki davranışlarından ötürü özür dilemesinden ve Selena'nın başından beri doğruyu söylediğini öğrenmesinden sonra, Selena aralarındaki gerginliğin ortadan kalkacağını umuyordu. Ama Chance bir yanıyla hala ona kapalı ve uzaktı. Sürekli kendini denetim altında tutar, içinden geldiği gibi davranmamaya özen gösterir gibi bir hali vardı. Selena tüm çabasına karşın bunun nedenini anlayamıyordu.

Perşembe günü Delta Kraliçesi, Kentucky'nin Louisville kentine vardı. Üçüncü kez, Selena gemi rıhtıma yanaşırken Julia'nın yanında, güvertede bekledi. Leslie'nin bu kez de gelmeyeceğine inanamıyor, inanmak istemiyordu. Ama yine de rıhtımda, Delta Kraliçesi'nin bağlanmasına yardım eden Louisville Güzeli'nin birkaç tayfasından başka kimse yoktu. Selena, Julia'nın yüzüne bakmaktan korkuyor, onu nasıl teselli edeceğini bilemiyordu. O güne kadar iyimserliğini koruyabilmişti. Ama bu kez gelmeyişini nasıl açıklayacaktı?

Rıhtımın üzerindeki, eyaletler arası geniş karayolunun bir parçası olan üst geçitten vızır vızır arabalar, kamyonlar geçiyor, bazıları durup Delta Kraliçesi'nin limana yanaşmasını seyrediyordu. Personelin bir bölümü de Delta Kraliçesi'ni süslemekle meşguldü. Güvertelerin parmaklıkları küçük küçük bayraklarla donatılıyor, direklere flamalar çekiliyordu. Tüm bunlar o gün başlayacak olan buharlı gemi yarışı için yapılan hazırlıklardı. Delta Kraliçesi bir gelin gibi süsleniyor, donatılıyordu.

Ama ne Selena, ne de Julia bu bayram havasına kendilerini kaptıracak durumdaydılar. Selena şaşkın ve üzgündü. Julia'nın yüzünde de aynı duygular seziliyordu. Ama onunkinde ayrıca, acı veren, bir düş kırıklığı da okunuyordu. Selena onu teselli edebilmek, biraz olsun umut verebilmek için o anda her şeyini verirdi. Ama kuru teselli sözcüklerinin acı gerçek karşısında ne yararı olabilirdi ki?

Yine de bir şeyler söyleme ihtiyacını duyarak. Sence bu kez ne olmuştur? diye sordu Selena. Doğal görünmeye çalışıyordu.

Bilemiyorum. Julia kederle başını iki yana salladı. Sararmış, birkaç da-
kika içinde yaşlanmış gibiydi. Leslie buraya doğru yola çıktığını bildirmişti. En geç pazartesi günü Louisville'de olması gerekiyordu. Neden gelemediğine ilişkin hiçbir tahmin yürütemiyorum. Ne kadar merak ettiğimi bir bilsen! Aslında Selena onun duygularını çok iyi tahmin edebiliyor, dahası sanki kendi içinde duyuyordu. Bu kadının mutluluğunu en az kendi mutluluğu kadar istiyordu. Elinden geleni yapmaya hazırdı. Böyle eli kolu bağlı durmak istemiyordu.

Kıyıya çıkıp birkaç yere telefon etmemi ister misin?

Julia hemen onun önerisini geri çevirdi. Yo, hayır. Hele benim yüzümden yağmurda sırılsıklam ıslanmış durumda döndüğün o günden sonra buna izin veremem. Zaten o gün sana karşı ne kadar suçluluk duyduğumu bilemezsin. Chance bu kez beni bağışlamaz.

Chance'in bir kez daha Julia ile arasına girmesi, zaten yeterince üzülen bu iyi kalpli kadını bir de kendisini araç olarak kullanıp baskı altına almaya kalkışması, Selena'yı çileden çıkardı.

Benim yaptığım hiçbir şeye Chance karışamaz. Senin olabilir, ama benim üzerimde söz hakkına sahip olmadığını unutuyor. Hiç değilse senin böyle düşünmemeni isterdim! Selena, Chance'e duyduğu öfkenin sesine yansımasına engel olamamıştı.

Belki de haklısın. Yine de, Julia öneriyi kabul etmeye yanaşmıyordu. Sanki onu düşündüren başka şeyler vardı. Bir süre düşündükten sonra Selena'ya dönüp gülümsedi. En iyisi, benim telefon etmem. Ben kentteyken sen gemide kalıp bekler misin? Belki de ben gittikten sonra Leslie geliverir. Her şeye karşın umudumu yitirmiyorum. Hiçbir zaman da yitirmeyi istemem.

Julia, ben memnuniyetle burada beklerim. Umudunu yitirmemen de çok güzel bir şey.

Julia'nın yüzü mutlu bir gülümsemeyle aydınlandı. Görünce tanıyabilmesi için Leslie'nin dış görünüşünü Selena'ya anlatmaya koyuldu.

Uzun boylu, yapılı sayılabilecek bir adamdır. Bıyıklıdır ve her zaman şapka giyer. Bir süre sustu, gözlerinin önünde Leslie'yi canlandırıyor, gelecek mutlu günlerin düşünü kuruyor gibiydi. İlk bakışta dikkati çeken, kendisine özgü bir havası vardır. Eminim, görür görmez tanırsın. Leslie'yi tarif ederken yüzünde beliren ifade Selena'ya çok dokunmuş, yüreğinin derinliklerinde ince bir sızı hissetmişti.

Hiç merak etme, onu gözden kaçırmayacağımdan emin olabilirsin.

Julia gittikten yirmi dakika kadar sonra Chance göründü. Üzerindeki mavi spor ceket ve gri pantolonla göz alıcı, çekiciydi. Selena'nın içini heyecanla dolduran, sevecen bir gülümsemeyle ona doğru yürüdü. Bu kez gülümsemesi yalnızca dudaklarında değildi, gözlerine de yansıyordu. Öylesine yakışıklı, öylesine etkileyici bir havası vardı ki, Selena ona bakarken içinde bir alevin tutuştuğunu hissetti.

Chance yanına geldi, ellerini pantolonunun ceplerine sokarak tam önünde durdu.

Benimle Louisville'e gelir misin? Gezecek bir sürü güzel yer var. Ayrıca, at yarışlarını da izleyebiliriz. Ne dersin?

Selena'nın yüreği burkuldu. Bu güzel öneriyi geri çevirmek onun için gerçekten zor olacaktı.. Özür dilerim, ama olmaz, dedi gülümsemeye çalışarak. Julia, Leslie'yi aramak için kente gitti. Ben de burada oturup. Leslie'yi bekleyeceğime söz verdim. Bakarsın Julia kentteyken çıkagelir.

Chance'in yüz çizgileri birden gerildi, gülümsemesi dudaklarında dondu kaldı. Öfkeyle, Leslie... diye söze başlamışken ansızın sustu.

Selena zaten gezinin başından beri Chance'in Leslie konusunda sürdürdüğü olumsuz tavra duyduğu tepkiyle dolmuştu. Sözünün sonunun nasıl geleceğini bilmiyordu, ama yine olumsuz bir şeyler söyleyeceğinden, 'Leslie gelmeyecek,' diyeceğinden emindi. Öfkeyle patladı.

Evet, Leslie'ye ne olmuş? Yarım bıraktığı cümlesini tamamlaması için dik dik Chance'e baktı. Bu konuda bildiğin bir şey mi var?

Chance birden, yine o tüm duygularını gizleyen ifadesiz, donuk maskesini takıvermişti.

Bir şey biliyor değilim, dedi daha sakin bir sesle. Yalnızca, Leslie senin sorunun değil diyecektim.

Ben öyle görmüyorum, diye cevap verdi Selena, kararlı bir tavırla. Julia'yı çok seviyorum. Onu üzen, mutluluğunu ya da mutsuzluğunu etkileyecek her şey beni de ilgilendiriyor. Ama senin için aynı şey söylenebilir mi, ondan kuşkuluyum. Aslında Chance'in başka bir şey söylemeye niyetlendiğini, ama sonradan sözü çevirdiğini hissetmişti.

Chance kayıtsız bir tavırla omuz silkti. Selena'nın sözleri onu etkilememiş gibiydi. Ona cevap verme gereğini bile duymamıştı. Bu Selena'ya daha da ağır geldi. Chance son bir kez ona bakıp, soğuk bir sesle, Daha sonra görüşürüz, diyerek oradan ayrıldı.

Selena kendini, bir bilmeceyle karşı karşıya kalmış gibi hissediyordu. Bazen son derece duyarlı olabilen bir insan nasıl bu kadar katılaşabilirdi? Galiba bu adamı hiçbir zaman anlayamayacaktı.

Julia ancak öğleden sonra dönebildi. Leslie'yi bulma çabaları boşa çıktığından, yorgun ve umutsuzdu. Büyük bir heyecanla beklediği insanla bir türlü buluşamamasının nedenini bilmemek, belli ki onu çok üzüyordu. Ama gerçekten soylu bir davranışla, kederini olabildiğince içine gömmeye, kimseyi rahatsız etmemeye özen gösteriyordu.

Yarışı izlemeye fotoğrafçılar, kameramanlar, gazeteciler de gelmişti. Ayrıca yarış için, Delta Kraliçesi'ne fazladan yüze yakın yolcu binmişti. Ortalık bir bayram yeri gibi canlı, hareketliydi. Ama bu bile Julia'nın gerginliğini azaltamadı. Gözü hiçbir şey görmüyor gibiydi.

Kamaranda biraz dinlenmek istemez misin Julia? Buna gerçekten ihtiyacın var, diye önerdi Selena. Gemi müdürü ve kamarotlara nerede olduğunu ben haber veririm. Eğer Leslie'den bir mesaj gelecek olursa, seni hemen bulabilirler. Ayrıca ben de güvertede yarışı seyrediyor olacağım.

Galiba haklısın, dedi Julia içini çekerek. Sinirli bir hareketle ellerini birbirine kenetledi. Gidip biraz dinlensem iyi olacak.

İkisi birlikte Julia'nın kamarasına gittiler. Selena bir süre Julia'nın yanında kalarak, onu teselli etmeye, içini rahatlatmaya çalıştı. Umut verici sözler söyledi. Ama hepsinin yetersiz kaldığını, yaşanan gerçek karşısında sözlerin etkilerini yitirdiklerini biliyordu. Yine de böyle anlarda gerçek bir dostun, içten bir dayanışmanın yerini hiçbir şeyin tutamayacağına inanırdı. Julia kendini biraz daha iyi hissedip uyumak üzere uzanınca, Selena oradan ayrıldı.

Güverteye döndüğünde, her yer yarışın başlamasını heyecanla bekleyen insanlarla dolmuştu.

Delta Kraliçesi'nin artık Selena'nın yakından tanıdığı keskin düdüğü, bir kez uzun, iki kez kısa çalarak, limandan ayrılmak üzere olduğunu haber yerdi. Louisville Güzeli ise, yarışı başlatacak olan küçük gemiyle birlikte nehrin orta yerinde bekliyordu. Rıhtımda, demir parmaklıkların gerisine yığılmış bir meraklı kalabalığı, hazırlıkların tamamlanmasını heyecanla izliyordu. Büyük yarış başlamak üzereydi. Sonunda Delta Kraliçesi limandan ayrılarak ağır ağır ilerledi, Louisville Güzeli'yle aynı hizada durdu.

Selena birden yanı başında duyduğu bir sesle irkildi.

Şu demiryolu köprüsü yarışın başlangıç noktasını belirliyor, dedi Chance. Selena'nın hemen yanında durmuştu. İki elinde, içinde nane likörü olan iki küçük kadeh tutuyordu. Sanki, bir saat kadar önce aralarında o gergin konuşma geçmemiş, hiçbir şey olmamış gibi rahat ve sakindi. Kadehlerden birini Selena'ya uzattı.

Teşekkürler. Selena içkiyi aldı. Chance'le fazla ilgilenmeden çevreyi seyretmeye devam etti.

İki geminin de çarkları durmuştu, köprüye doğru kayar gibi ağır ağır yol alıyorlardı.

Gemilerin pruvaları aynı hizaya, köprünün altındaki başlangıç çizgisine geldiğinde, Selena bir top sesiyle irkildi. Birden, gemilerin bacaları tütmeye, çarkları dönmeye başladı.

Selena şaşırdı. Beklediği heyecanlı yarış atağını görememişti. Gemiler ne ani bir çıkış yapmışlar, ne hızla öne atılmışlar, ne de öbür yarışlarda olduğu gibi heyecanlı bir çekişmeye girmişlerdi. Tersine ikisi de birer kaplumbağa gibi ağır ağır ilerliyordu. Güvertelere yığılmış

yolcularsa, sanki dörtnala giden atları yüreklendirir gibi, Hadi! İleri! Daha hızlı! diye bağrışıyorlardı. Selena'ya göre, bunun yarış olduğuna bin şahit isterdi. Elinde olmadan gülmeye başladı.

Bunlar eski tip buharlı nehir gemileri. Selena. Yoksa sen sürat teknesi mi sanmıştın? dedi Chance, Selena'nın kahkahalarına cevap olarak. Louisville Güzeli daha küçük ve hafif. Bu yüzden manevra yeteneği daha çok. Tüm gücünü toplayıp, çabucak hız alarak önce o öne geçecek. Delta Kraliçesi'nin ona yetişmesi biraz zaman alır. Ama o da Louisville Güzeli'nden daha güçlüdür, sonunda mutlaka ona yetişir.

Selena için daha önce hiç görmediği, hatta işitmediği bu yarış çok yeni, çok ilginç bir olaydı. Merakla Chance'in açıklamalarını dinliyordu. Anlaşılan, bu geziyle ilgili pek çok anısı olacaktı.

Chance'in tahmini doğru çıktı. Louisville Güzeli önce arayı epey açtı; yolcuları çılgınca bağrışıyorlardı. Ama sevinçleri fazla sürmedi, çünkü Delta Kraliçesi yavaş yavaş arayı kapatıyordu. Selena bir yandan Chance'in getirdiği lezzetli içkiyi yudumlarken, bir yandan da bu renkli günün tadını çıkarıyordu. İnsanlar günlük yaşamın tüm dertlerinden, tekdüzeliğin getirdiği durgunluktan sıyrılmış, çocuklar gibi eğleniyor, gülüyorlardı. Selena tüm olumsuzluklara karşın, dünyadaki en küçük bir güzellikten bile tat almasını bilmek gerektiğini düşündü. Yoksa sorunları büyütmek, onlar arasında boğulmak ve yaşayan bir ölü haline gelmek işten bile değildi. Bu yarış da, o anda yüzlerce insana yeniden yaşam sevinci veren küçük bir örneğiydi bunun.

Chance'e döndü, Ne kadar sürecek? diye sordu.

On iki mil. Altı mil gidilip geri dönülecek. diye cevapladı Chance. Başlangıç noktası aynı zamanda bitiş çizgisi oluyor. Sanırım, yarış toplam iki saat kadar sürer.

Nehrin iki yakasına da insanlar yığılmış, buharlı iki geminin yarışını seyrediyordu. Kimileri, özellikle aileleriyle gelenler yiyeceklerini de beraberlerinde getirmişler, bir yandan da piknik yapıyorlardı. Çocuklar çimenlerin üzerinde koşup oynuyor, bu güneşli günün keyfini çıkarıyorlardı.

Yarışı daha yakından izlemek isteyen gazetecileri taşıyan iki helikopter de gemileri havadan takip ediyordu. Bazen sanki güverteye konacakmış gibi alçalıp heyecan yaratıyorlar, bazen de yükselip gemilerin üzerinde daireler çiziyorlardı. Alçaldıkları zaman, yolcular helikopterdekilere de el sallıyorlardı.

Biraz sonra, Delta Kraliçesi öne geçmeye başlayınca, yolcular arasından bir uğultu halinde çığlıklar, bağrışlar yükseldi. Kıyıda toplanan yerli halk ise kendi yörelerinin gemisi olan Louisville Güzeli'ni destekliyordu. Belli ki, henüz umutlarını tümüyle kaybetmemişlerdi.

Yarış artık daha da heyecanlı bir aşamaya gelmişti. Selena da kendini havaya kaptırmış, yerinde duramaz olmuştu.

Gemiler yarı yola geldiklerinde, Chance, Selena'ya döndü. Orleans Salonu’nda bir büfe düzenlenmiş, self-servis yemek veriliyor. Öteki yolcular doluşmadan erkenden aşağı inip yemeğimizi yiyelim mi?

Selena birden acıktığını fark ederek, öneriyi hevesle kabul etti. Nasıl olsa daha çok zamanları vardı, yemeklerini yedikten sonra yarışın sonunu izleyebilirlerdi.

Gerçekten de salon aşağı yukarı bomboştu. Belli ki Chance'in düşündüğünü akıl eden çok az kişi olmuştu. Yemeklerini büfeden kendileri alıp, her zamanki masalarına oturdular.

Yemeğin sonlarına doğru Delta Kraliçesi birden sarsıldı.

Bu neydi? diye sordu Selena, korkuya kapılarak.

Hemen ardından gelen ikinci bir sarsıntıdan sonra Chance gülerek açıkladı. Bir römorköre bağlandık, sarsıntı ondan. Anlaşılan, dönüş noktasına ulaşmışız. Orada iki römorkör bekler, biri bizim, biri de Louisville Güzeli için. Gemilerin manevralarını çabuklaştırıp, kolay dönüş yapmalarını sağlarlar.

Delta Kraliçesi geriye dönüş manevrasını tamamlayıp yol almaya başladığında, düdüğünü iki kez öttürdü. İlk önce bu işaretin anlamını kavrayamayan Selena, çok geçmeden hatırladı. Gemiye bindikleri ilk gün Julia ona açıklamıştı. Bu işaretle Delta Kraliçesi, Louisville Güzeli'ne sancak tarafından geçeceğini haber veriyordu.

Selena yolculuklarının ilk günlerini hatırladı. O zaman bu gezi hiç bitmeyecekmiş gibi geliyordu ona. Her şey yepyeni, değişik, ilgi çekiciydi. Oysa günler birbiri ardından geçmiş, yolculuğun sonlarına gelmişlerdi. Döndüğünde annesine, babasına, arkadaşı Robin'e anlatacağı ne kadar çok şey vardı!

Ne düşünüyorsun? Sanki çok uzaklarda gibisin.

Bu yolculuğa nasıl çıktığımı, ilk günleri düşünüyordum. Günler ne kadar çabuk geçmiş!

Öyle. Chance'in yüzü ciddileşti. Selena'nın sözleri, ona hatırlamayı hiç istemediği bir şeyleri düşündürmüş gibiydi. Peki, geldiğine memnun musun?

Birkaç bakımdan, evet. Selena bir süre sustu, sonra isteksizce ekledi. Hiçbir şey kusursuz olamaz.

Chance ne demek istediğini anlamaya çalışır gibi uzun uzun onu süzdü, ama cevap vermedi. Bir süre hiç konuşmadan yemeklerini yediler.

Louisville Güzeli hala dönüş noktasına ulaşamamıştı. Delta Kraliçesi arayı iyice açmıştı. O sırada zaferi müjdeleyen keskin düdüğü duyuldu.

Biz kazanıyoruz, değil mi? diye sordu Selena.

Öyle görünüyor.

Selena'nın bakışları Julia'nın boş sandalyesine takılınca, birden neşesi uçup gidiverdi. Kadıncağız odasında yapayalnız, Leslie ile ilgili kaygıları ve mutsuzluğuyla baş başaydı. Onlar ise, Julia'yı unutmuş, kendi havalarındaydı-lar. Selena yüreğinin burkulduğunu hissetti. Herkes kendi acısını tek başına yaşıyor, sorunlarının ağırlığını tek başına omuzluyordu bu dünyada. Bu, genç kızın içini isyanla doldurdu. İnsanlar yalnız olmamalıydılar.

Sesli düşünür gibi mırıldandı. Leslie'nin neden Julia'yı karşılamaya gelmediğini merak ediyorum. Acaba başına bir şey mi geldi? Yoksa sıradan bir aksilik mi?

Chance'in cevabı kuru, duyarlılıktan yoksundu. Bilmiyorum.

Onun bu kayıtsız hali, yine aralarına görünmez bir duvar örüvermişti. Ne zaman güzel bir dostluk havası doğsa, birlikte olmanın mutluluğunu duymaya başlasalar, bu konu mutlaka aralarına giriyor, neşeyle bakan gözler donuklaşıyor, sıcak ses tonları buz kesiyordu. İşte yine öyle olmuştu. Selena, 'Bilmiyorum,' cevabının altında yatan anlamı çok iyi tahmin edebiliyordu.

Gerçekte, seni hiç ilgilendirmediğini söylemek istiyorsun, değil mi?

Chance sakin bir sesle cevap verdi. Ne demek istediğimi ben de tam olarak bilmiyorum. Bir süre susup Selena'nın yüzüne baktı. Söylemek istediği çok başka şeyler varmış da kendini güç tutuyormuş gibi bir ifade vardı gözlerinde Ama bildiğim bir şey var: Seninle şimdi bu konuyu konuşmak istemiyorum. Söylenecek her şeyi söyleyip noktayı koymuş bir insan tavrıyla, yemeğine devam etti.

Chance'in her fırsatta onu konu dışı bırakması, bir yabancı olduğunu bu kadar kaba ve kırıcı bir biçimde yüzüne vurması, Selena'yı başından beri çok kırıyordu. Bir kez daha bu tavırla karşılaşınca yüreğine bir bıçak saplandı.

Senin herhangi bir şeyi konuşarak çözüme kavuşturmaya çalışabileceğini düşünemiyorum. Hele benimle bunu hiçbir zaman denemedin... Selena dokunsalar ağlayacak durumdaydı.

Selena... Chance'in sesi acı çeker gibi pürüzlü, boğuktu. Bu ses, Selena'nın iç dünyasını derinden sarsıyor, duygularını, düşüncelerini altüst ediyordu. Zaten hep böyle olmuyor muydu? Chance'in kendisine karşı sürekli değişen tavırları karşısında ona karşı duyguları, hakkındaki düşünceleri de sürekli değişiyordu. Ama bu kez ona bu fırsatı vermemeliydi. Julia'ya olan katılığını, duygularına karşı kayıtsızlığını ne söylerse söylesin bağışlamayacaktı.

Bana hiçbir şey söyleme. Julia'ya karşı davranışlarını, onun Leslie ile birlikte sürdürebileceği mutlu yaşamı elinden almak için nasıl çaba harcadığını hiçbir şey bana unutturamaz.

Aslında Selena'yı bu kadar sarsan, kendisi için gittikçe daha çok önem kazanan Chance'in, Julia'ya karşı davranışlarıyla gerçek kişiliğini ortaya koyduğuna inanmasıydı. Selena buna neden bu kadar önem verdiğini bir türlü çözemiyordu, ama Chance'in katı, duyarsız, insancıl olmayan bir kişiliğe sahip olmasına büyük bir tepki duyuyordu.

Gözlerini ondan ayırmayan Chance alçak sesle sordu: Ya benim hakkımda yanılıyorsan? Bunu hiç düşünmedin mi?

Evet, çok düşündüm. Daha doğrusu, düşünmeye çalıştım. Ama sen her defasında hakkında yanılmadığımı bana kendin, hareketlerinle, sözlerinle kanıtladın. Sesinin titremesine engel olmak için bir süre sustu, sonra kendini yeniden toparlayarak ekledi. Aslında, yanılmış olmayı senden çok ben isterdim. Sen de bunu düşünmüş müydün?

Selena... Gerçekte Selena'nın söylemek istediği daha birçok şey vardı, ama boğazına sanki bir yumru tıkanmış, genzini yakıyordu. Titreyen elleriyle sandalyeyi geri çekti, Chance'in onu geri çağıran sesine kulak vermeden hızlı adımlarla salonu terk etti.

Merdivenleri çıkarken adımlarını yavaşlattı. Neden bu kadar büyük tepki gösterdiğini kendisi de anlayamıyordu. Julia için üzülüyor ve onun adına Chance'e kızıyordu. Doğru, ama bu yeterli bir neden olamazdı. Nasıl olsa, bu gezi bitince bu insanlardan ayrılacak, kendi yaşamına geri dönecekti. Bu, Julia'yı unutması anlamına gelmezdi elbette. Daima onun dostu olarak kalacaktı, ama sinirlerinin bu kadar gerilmesi için tek neden bu muydu acaba?

Güverteye çıktığında kalabalığa karıştı. Chance onu aramaya çıksa bile bulamazdı. Delta Kraliçesi bitiş çizgisine en önde ulaştığı zaman, kalabalığın coşkun gösterilerine Selena da katıldı ister istemez. Oysa içi buz gibi ve bomboştu. Çünkü yüreği orada değil, çok başka bir yerdeydi.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Ertesi gün, Delta Kraliçesi, Indiana'nın, klasik mimarinin güzel örnekleriyle ünlü Madison limanından ayrılırken, Selena tek başına güverteden kenti seyrediyordu. Bir gün öncesinin yarış heyecanından sonra gemide her şey alışılmamış bir sessizliğe, durgunluğa gömülmüştü. Bunun bir nedeni daha vardı. Ertesi gün Cincinnati'ye varacaklardı. Burası, on bir günlük bu güzel nehir gezisinin son durağıydı. Güzel, renkli bir yolculuğu geride bırakmanın verdiği boşluk duygusunu bütün yolcular duyuyor olmalıydı.

Selena karmaşık duygularla, acı, tatlı anılarla yaşanmış bu yolculuğu bir kez daha ayrıntılarıyla hatırladı. İçini çekerek döndü, çay salonuna doğru yürüdü.

O sırada kamarasına gitmekte olan Julia'yı gördü. Başka bir dünyadaymış gibi yürüyor, yüzünden umutsuzluk ve keder okunuyordu. Selena endişeler, kuşkularla için için kahrolan bu ince ruhlu kadına duyduğu merhametle, yüreğinin ezildiğini hissetti.

Miss Merrick, ne kadar kederli bir haliniz var. dedi yanı başında bir ses. Umarım bizlerle birlikte geçirdiğiniz yolculuk değildir bunun nedeni.

Selena şaşırarak döndüğünde, yanında duran gemi müdürü Douglas Spencer'i gördü. Kendini toparlayarak gülümsedi.

Hayır, Mr. Spencer. Benim için çok güzel, unutulmaz bir gezi oldu. Gerçekten sizlere teşekkür borçluyum. Beni düşündüren Julia. Gözleriyle az önce onun çıktığı kapıyı gösterdi. Keşke onun için yapabileceğim bir şeyler olsay-
dı. Çok üzülüyorum.

O sırada bir yolcu gemi müdürüne bir şeyler sormak için yaklaştı; Douglas Spencer onunla konuştuktan sonra tekrar Selena'ya döndü.

Evet, duygularınızı anlıyorum, diyerek başını salladı, düşünceli bir ifadeyle. Bizler, özellikle birkaç yıldır bu gemide çalışanlar, Miss Julia'yı çok severiz. Gerçekten buna layık bir insandır. Her yıl kendisine aynı acıyı çektirmesi, inanın hepimizi çok üzüyor. Ama sizin de söylediğiniz gibi elimizden bir şey gelmiyor.

Selena çok şaşırmış, adamın söylediklerinden hiçbir şey anlayamamıştı.

Affedersiniz, anlayamadım?

Douglas Spencer hayretle kaşlarını kaldırdı. Bilmiyor musunuz?

Neyi bilmiyor muyum?

Gemi müdürü ne diyeceğini bilemez gibi bir süre Selena'ya baktı, sıkıntıyla içini çekti.

Leslie on beş yıl önce öldü. Miss Julia'yla buluşmak üzere Louisville'e gelirken geçirdiği trafik kazasında yaşamını kaybetti.

Olamaz! Selena bembeyaz kesilmişti. Bi... Bilmiyordum...

Evet, inanılmayacak kadar acı bir son, ama gerçek.

Mr. Spencer... O sırada bir başka yolcu araya girmiş, gemi müdüründen bir sorununu çözmesini istiyordu. Douglas Spencer, Selena'dan özür dileyerek döndü, yolcuyla ilgilenmeye başladı.

Öğrendiği inanılmaz gerçekle beyninden vurulmuşa dönen Selena, rüyada gibi salondan çıktı. Nereye gittiğini bile bilmiyordu. Biraz sonra, serin havanın yüzüne çarpmasıyla kendine geldi. Güverteye çıkmıştı. Eli ayağı titriyor, dizlerinin bağı çözülüyordu. Yere yığılmamak için parmaklığa yaslandı.

Duyduklarının hiçbirini kabul etmek istemiyordu. Leslie ölmüştü! Tam
on beş yıl olmuştu. Ve Julia, sevgili, tatlı Julia tüm olayları, en küçük ayrıntısına kadar her yıl yeni baştan yaşıyordu. Boğazına bir hıçkırık düğümlendi, güçlükle yutkunabildi. 'Ah Julia! Zavallı Julia!' diye düşünüyordu hiç durmadan.

Onunla, ilk karşılaşmasını, Delta Kraliçesi'ni nasıl seyrettiğini, sonra sessiz sessiz ağlamasını hatırladı. Leslie'den her söz edişinde yüzünde beliren o mutlu ifadeyi, onunla ilgili anılarını anlatışını, limanlarda onu bulamayınca, tüm düş kırıklığına karşın nasıl umuduna hiç yitirmeyişini bir bir hatırladı. İçindeki acı gittikçe daha da büyüyor, dayanılmaz bir hal alıyordu.

Selena! İyi misin? Chance yanında durmuş, kaygılı gözlerle perişan yüzüne bakıyordu. Yüzünde gerçekten yumuşak, duygulu bir ifadenin belirdiği ender anlardan biriydi bu.

Selena döndü, gözyaşlarıyla buğulanmış gözlerini Chance'in yüzüne doğru kaldırdı. Onu bir sis perdesinin ardından görüyordu sanki.

Az önce... Leslie ile ilgili gerçeği öğrendim. Sesi titriyor, konuşmakta güçlük çekiyordu. Leslie ölmüş...

Chance'in yüz çizgileri birden sertleşmiş, derinleşmişti. Evet. Selena'ya, sesinde acı dolu bir alay varmış gibi geldi. Julia kaza haberini almıştır herhalde.

Verdiği cevap, duyduklarına sıradan bir şeymiş gibi tepki göstermesi, zaten perişan olmuş Selena'yı derinden yaraladı.

Sen duygusuz, acımasız adamın tekisin! Yüreğinde en küçük bir merhamet kırıntısı bile yok, diye ağlamaklı bir sesle haykırdı. Seni bir daha hiç görmemek üzere bu gemiden ayrıldığım zaman, hayatımın en mutlu anı olacak. İğrençsin! Tek kelimeyle iğrenç!

Chance kılı kıpırdamadan, yüzünde tek bir çizgi bile oynamadan taştan bir heykel gibi öylece duruyordu. Selena döndü, koşarcasına oradan uzaklaştı.

Salona girdiği zaman birden durdu, bir süre düşündü, sonra Julia'nın kamarasına yöneldi. Leslie'nin yıllar önce ölmüş olması bir şey değiştirmiyordu, Julia'nın hala teselliye, desteğe ihtiyacı vardı. Chance'in bunu hiçbir zaman veremeyeceği de apaçıktı. Ayrıca Selena, Julia'nın neden böyle yaptığını, Leslie yaşıyormuş gibi davrandığını da anlamak istiyordu.

Julia'nın kapısının önünde bir an duraksadı. Karşısına böyle perişan çıkmak istemiyordu, kendini toparlamaya çalıştı. Sonra iki kez kapıyı çaldı. İçerden Julia'nın sesi gelince, yavaşça kapıyı açtı.

İçeri girdiğinde Julia bir köşede oturmuş, küçük bir karta bakıyordu. Selena kartı tanıdı. Bu, gemideki ilk gün, güllerle birlikte gelen ve üzerinde 'Seni seviyorum, Julia ve daima senin Leslie'n olarak kalacağım.' sözlerinin yazılı olduğu karttı. Selena bir sızının yüreğine bıçak gibi saplandığını hissetti.

Julia'ya ne diyecekti? Böyle birdenbire sorarsa onu kırmaz mıydı? Ya da ters bir etki yapıp daha çok üzülmez miydi?

Sevgili Selena, gel otur. Julia onu sevgiyle karşıladı. Ben de... diye kederli bir gülümsemeyle söze başladı, elindeki küçük karta bakarak, .Leslie'nin güllerle birlikte gönderdiği kartı bir kez daha okuyordum.

Selena, Julia'nın yanına yatağa oturdu.

Nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum... Duraksayarak konuşuyordu. Az önce Leslie'nin öldüğünü öğrendim, Julia.

Julia'nın yüzü ciddileşti. Hayır. O haber yarın gelecek. Sonra, Selena'nın yüz ifadesini görünce, birden gerçeği anlayarak, kendine geldi. Elini alnına götürdü, kaşları çatıldı. Ah, Anladım. Birisi sana Leslie'nin çoktan öldüğünü söylemiş!

Evet, Douglas Spencer söyledi. Benim bilmediğimden haberi yokmuş.

Julia kederle Selena'nın gözlerinin içine baktı. Herhalde o hala yaşıyormuş gibi davrandığım için benim deli olduğumu düşünüyorsundur.

Hayır, diyerek başını salladı Selena.

Deli olmasam bile ruhsal sağlığı yerinde olmayan biri olarak görüyor-sundur.

Hayır, Julia. Seni çok iyi tanıdığımı sanıyorum. Ben yalnızca bu acıyı neden tekrar tekrar yaşadığına akıl erdiremiyorum.

Julia tekrar geldi, Selena'nın yanına oturdu.

Selena, anlamıyor musun? O gemi yolculuğu yaşamımın en mutlu dönemiydi. Evet, belki benim için çok acı bir biçimde sonuçlandı, ama Leslie'nin öldüğünü öğrendiğim güne kadar kendimi dünyanın en mutlu, en güzel, en yaşam dolu kadını hissediyordum. Çünkü onunla evlenecektim. O gezi boyunca gökyüzü bir başka mavi, güneş daha bir parlak, insanlar daha iyi, yaşam daha güzeldi. İçtiğim kahvenin, dinlediğim müziğin, gördüğüm düşlerin bile tadı değişmişti.

Selena hala tam olarak anlayamıyordu. Evet, belki o günlerdeki mutluluğu yeniden yaşamak güzel olabilirdi, ama Julia aynı zamanda o büyük acıyı da yeniden yaşıyordu. Buna bir insan nasıl dayanırdı, nasıl gönüllü olarak her yıl yeniden yaşardı?

Julia, Selena'nın daima dürüst, açık ifadeli gözlerinden neler düşündüğünü anladı. Gülümseyerek elini ellerinin arasına aldı, bir çocuğunkini okşar gibi sevecenlikle okşadı. Alçak sesle anlatmaya başladı.

Leslie'yi tanıdığım zaman evlilik çağını geride bırakmış, orta yaşa yaklaşan bir kadındım. Bu durumu kabullenmiş, yaşama sevincimi büyük ölçüde yitirmiştim. Kadın olduğumu bile unutmuştum. Beni bekleyen şeyin ne olduğunu da çok iyi biliyordum. Çok geçmeden tüm canlılığını yitirmiş, yaşamak için bir amacı kalmamış binlerce kara kuru, evde kalmış yaşlı kadınlardan biri olacaktım. Babam hep benim kimseyi beğenmediğimi söylerdi. Oysa yaşamım boyunca yalnızca iki evlilik teklifi almıştım ve onların ikisi de bana çok itici gelmişti. Julia uzun uzun içini çekti. Kalktı, pencerenin yanına giderek gözlerini dışarıya dikti. Sonra anlatmasını sürdürdü.

Bir gün Leslie yaşamıma girdi ve her şey birden değişti. O yalnızca beni seven bir erkek değildi, bana yaşamın anlamını öğreten, insan olmanın gerçek değerini gösteren, beni yeniden yaratan insandı. Beni kadın olduğuma, üstelik güzel bir kadın olduğuma inandıran o oldu.

Selena onu dinlerken yaşama henüz yeni yeni adım atan bir genç kız olarak bu dünyada daha öğrenmesi gereken ne kadar çok şey olduğunu anlıyor, gözlerinin önünde yepyeni bir pencere açılıyordu. Julia konuşmasına devam etti.

Ailem ise, sana anlattığım gibi, bu evliliğe karşıydı. Hepsi el ele vermiş, bu işe engel olmaya çalışıyordu. Belki de haklıydılar, Leslie ile evliliğimiz yü-rümeyebilirdi. Ama önemli olan bu değil. Leslie'ye, bende yarattığı bu değişiklik için ömrüm boyunca minnettar kalacağım. Bana yaşattığı o mutlu anları kimse elimden alamaz. İnsanlar başkalarının elinden pek çok şeyi alabilir, pek çok şeyden yoksun bırakabilirler, ama bir insanın yüreğine atılmış bir tohumun filiz vermesine, serpilip gelişmesine hiç kimse engel olamaz. Hele bu tohum, yaşamı sevmenin, insanlara güvenmenin, kendi gerçek değerini bilmenin ve her zaman yapacak bir şeyler olduğuna inanmanın mucizevi tohumu ise, er ya da geç kök salacak, ve ölünceye kadar meyvelerini verecektir.

Selena'nın gözlerine yaşlar dolmuştu. Yutkunmaya çalışarak, kısık bir sesle sordu. Peki, ya onu yitirdiğin zaman?

Julia bakışlarını pencereden Selena'nın yaşlarla ıslanmış yüzüne çevirdi. Hüzünle gülümsedi.

Onu yitirdiğim zaman en çok korktuğum şey, yine eskisi gibi cansız, ruhsuz, yaşlı bir kadın haline dönmekti. Bu korkuyu bütün keskinliğiyle içimde duyduğum anda, her yıl bu geziye katılmaya karar verdim.

O günlerdeki duygularını yeniden yaşamak için... diye Julia'nın sözlerini tamamladı Selena. Şimdi her şeyi daha iyi anlamaya başlıyordu.

Evet. Kendi içimde oynadığım zararsız bir oyundu bu. Zarar bir yana, beni ayakta tutan bir şeydi. Bu yılki geziye kadar, eskiden tanıdığım gemi personeli hariç, hiç kimseyi bu oyuna katmamıştım.

Ama bu kez beni de kattın.

Evet, öyle oldu. dedi Julia acılı bir ses tonuyla. Belki böyle yaparak yanlış davrandım. Seni de üzdüm. Ama seni ilk tanıdığımda, herkesten farklı bir insanla karşılaştığımı anlamıştım. Görür görmez sevmiştim seni. Ama itiraf etmeliyim ki asıl neden başkaydı. Bana karşı sıcak, içten ilgin, öykümü kendi sorununmuş gibi benimsemen, oyunu öylesine gerçeğe yaklaştırdı ki, kendime engel olamadım. Sende kendimden bir şeyler buluyordum. En önemlisi, gerçeği öğrendiğinde, beni anlayışla karşılayabileceğini hissetmiştim. Sende bu duyarlılığın olduğunu sezmiştim. Bu yüzden sana güvendim. Bana ruh hastası gözüyle bakmayacağına inanıyordum.

Bu sözler Selena'yı çok etkilemişti. Bu kadının güvenini boşa çıkarmadığı için belki de yaşamında ilk kez kendi kendisiyle övünüyordu. Ah, Julia, beni ne kadar mutlu kıldın bilemezsin, dedi titrek bir sesle.

Julia ona sevgiyle baktı. Ama benim kendimi bağışlamam yine de kolay olmayacak. Bir oyun uğruna seni üzdüm. Dilerim, benim hakkımda kötü düşünmezsin. Gerçekten amacım seni üzmek değildi.

Julia, senin için kötü düşünmüyorum, inan bana; kötü düşünemem, istesem bile... Gözlerinde Julia'ya karşı duyduğu içten sevgi pırıl pırıl parlıyor-
du. Sen iç dünyanda genç, yaşama bağlı bir insan olarak kalmak için herkesten farklı, belki de en güzel yolu seçmişsin. Başkası olsa, yaşayan bir ölü haline gelirdi. Bana gelince... Ne yalan söyleyeyim, Leslie'nin çok önce öldüğünü öğrenmek benim için gerçekten şok oldu. Tek endişem... Selena duraksadı, nasıl ifade edeceğini bilemiyordu.

Julia yardıma koştu. Benim kendi kendimi kandırmaya, Leslie'nin ölmediğine inandırmaya çalıştığımı düşünüp endişelendin, değil mi?

Evet, onun gibi bir şey...

Julia güldü. Bundan kaygılanman çok doğal, kendini suçlama. Ama hayır canım, ben gerçekleri saptırmanın, onlara gözlerini kapamanın hiçbir yararı olmadığını biliyorum. Asla bunu yapmayı düşünmedim. Bu Leslie'nin acısına da saygısızlık olurdu. O bana tam tersini öğretmişti. Ben yalnızca onun bana verdiği yaşam armağanını saklamaya, canlı tutmaya çalışıyordum. Onu sevmiştim, onu yitirdiğim zaman çok acı çektim. Bu acı hiçbir şeye benzemiyordu. Bazı; günler yaşama gücümü tümden yitirdiğimi sandığım oluyordu. Ama yitik bir sevgili ardından sonsuza kadar ağlamak hiçbir şeyi geri getirmez. İnsan o sevginin kendisine bıraktığı güzel şeylerle mutlu olmayı, onları en iyi şekilde değerlendirmeyi bilmeli. O sevgi ancak böyle yaşatılabilir. Benim bütün yapmak islediğim de işte bu.

Anlıyorum. Selena gerçekten anlıyordu.

Bundan emindim zaten, diyerek gülümsedi Julia. Ama başka bir sorun daha vardı: Senin de beni anlayacağına Chance'i inandırmak! Ona senin nasıl bir insan olduğunu anlatmaya çok çalıştım, ama o doğuştan kötü bir kuşkucu olduğundan, kendi gözleriyle görmeden, kulaklarıyla duymadan, kendisi tanık olmadan hiçbir şeye inanmaya yanaşmaz. Hep sen öğrendiğin zaman benim için ileri geri konuşacağından, beni yürekten yaralayacağından korkuyordu. Beni bu yüzden sık sık uyarıyordu.

Şimdi anlıyorum, diye kendi kendine konuşur gibi mırıldandı Selena.

Julia merakla ona baktı. Neyi şimdi anlıyorsun?

Selena birden kendine gelerek, Yok bir şey, öyle kendi kendime konuşuyordum, diye mırıldandı. Sonra Julia'nın inanmamış gözlerle ona baktığını görünce suçluluk duydu, ona karşı dürüst olma isteği daha ağır bastı. Utanarak anlattı.

Bir gün senin pencerenin önünden geçerken tartışmanızı duymuştum. O zaman onun öyle konuşmasına, senin de beni o şekilde savunmana bir anlam verememiştim.

Julia biraz düşündükten sonra olayı hatırladı. Nedenini bilmediğin için o tartışmayı duymak senin için epey üzücü olmuştur mutlaka, dedi yumuşak bir sesle. Ama Selena, Chance'i de anlamaya çalış. Beni çok sever, başıma gelenlere en çok üzülen kişi belki de odur. O zamanlar çok gençti, ama o olaydan çok etkilenmişti. Bu yüzden, büyüdükçe benim gönüllü koruyucum rolünü üstlendi. Ona seni beni anlayacağını defalarca anlatmaya çalıştım. Haklı da çıktım. Ne de olsa aşık olmanın anlamını, ta içinde, yüreğinin derinliklerinde nasıl sıcacık bir duygunun yeşerdiğini sen de bilirsin.

Ben mi? Selena şaşkınlıktan iri iri açılmış gözlerle baktı.

Julia başını hafifçe yana eğerek soran gözlerle Selena'yı süzdü. Evet, sen canım. Chance'e aşık oldun, değil mi?

Ben... Selena, Julia'nın sözlerini yalanlamak için söze başlamıştı, ama birden gerçeği anlayarak sarsıldı. Evet...

Müthiş bir duygu, değil mi?

Evet, öyle. diye zayıf bir sesle onayladı Selena. Ama bu gerçeğin bilincine varalı henüz birkaç saniye olmuştu. Onun için duygularını hala tam olarak çözümleyemiyordu. Chance'e kırgınlığı geçmemişti. Birincisi, kendisine hala güvenemediğini Julia az önce söylemişti. Selena'yı gerçek kişiliğiyle hala tanıyamamıştı demek. İkincisi, Julia'yı korumak istemesi, Selena için halasının duygularına karşı hoşgörüsüzlüğünü ve kayıtsızlığını haklı çıkaracak bir gerekçe olamazdı. Selena, Julia'nın oynadığı bu oyunda asil anlayış göstermeyenin asıl Chance olduğunu düşünüyordu. Yoksa onu bu geziden vazgeçirmek için o kadar çaba gösterir miydi? Evet, Chance'i sevdiği artık yadsınamaz bir gerçek ama bu nedenlerden dolayı ona karşı duyduğu kırgınlığı da hiçbir şey değiştiremezdi.

O sırada bir anons duyuldu. Ama Selena kendi düşüncelerine o kadar dalmıştı ki, ne söylendiğini anlayamadı bile.

Çay servisi başlamış, gidelim mi? diye sordu Julia.

Efendim? Selena ilk anda soruyu algılayamadı, sonra başını salladı. Eşyalarımı toplamam gerek. Kaptanın verdiği yemek için hazırlanmadan önce bir duş yapmak istiyorum, diyerek ayağa kalktı.

Julia da kalkmıştı. Ben gidip bir fincan çay içmek istiyorum. Gülümseyerek Selena'ya baktı. Bir bakıma, gerçeği öğrendiğin için seviniyorum. Gezi sona ermeden her şeyi sana açıklamam gerektiğini biliyordum. Bu benim için kolay olmayacaktı. Oysa şimdi gerçeği öğrendiğine ve beni anlayışla karşıladığına göre, artık içim rahat olabilir.

Ben de rahatladım, Julia, dedi Selena; ama aklı başka yerdeydi. Kendi başına kalabilmek için bir an önce oradan ayrıldı. Chance'e karşı duygularının en sonunda adını koymak, ona aşık olduğunu anlamak Selena'nın tüm iç dengesini altüst etmişti. Şimdi içinde yepyeni bir heyecan kaynayıp duruyordu.

Kaptanın verdiği yemek, gezi boyunca yolcular için, resmi giysilerin zorunlu olduğu tek davetti. Bu Selena için de özel bir geceydi. Bu nedenle büyük bir özenle giyindi.

Üstüne giydiği elbiseyi o güne kadar hiç giymemiş, o gece için özel olarak saklamıştı. Oysa daha önce bu davetin, kendisi için bir başka açıdan da büyük bir önem taşıyacağını bilmiyordu. Bu, onun Chance'le birlikte olacağı son yemekti. Bir türlü silkinip üzerinden atamadığı kederle ağır ağır hazırlandı, makyajını yaptı. Aynanın önünde dakikalarca yüzüne, kendi gözlerinin içine baktı. Karşısında gördüğü yüz; sanki yeni tanıdığı bir insana aitti. Kendini öylesine değişmiş hissediyordu. Chance'e aşık olduğunu anlamak onu bambaşka bir insan yapmıştı sanki. Bu yeni insanı tanımak, ruhunun derinliklerine inmek istiyor, ama bunun hiç de kolay bir şey olmadığını anlıyordu. İnsanın kendisini tanıması, en az başkasını tanıması kadar zordu demek!

Kamarasından çıkıp büyük merdivenlere doğru yürürken, bir kamarot da yemek saatinin geldiğini haber vermek için elindeki zili çala çala koridorlarda dolaşıyordu. Birden, merdivenlerin önünde duran Chance ile Julia'yı gördü. Selena onunla göz göze gelince bir an için duraksadı, hızlanan yürek atışları kulaklarında yankılanıyordu. Chance'in kendisini baştan aşağı süzen bakışlarını üstünde hissettiğinde, bedenini bir ürperti sardı. Bu bakışlar, Selena'ya, görünümünün kusursuz olduğunu büyük bir açıklıkla anlatmaya yetmişti.

Selena, boyundan ince askılı, sırtı açık, mavi üzerine kırmızı çiçekli şifon elbisesi, bileklerine kadar inen kat kat eteğiyle gerçekten göz alıcıydı. Kızıl saçlarıyla bütünleşen bu renklerin kadınsı bir çekiciliği vardı.

Chance onu karşılamak için bir adım öne çıkınca, yüreği daha da hızlı çarpmaya başladı. Uzun boyu, olağanüstü yakışıklı, sert hatlarla biçimlenmiş yüzüyle soluk kesiciydi. Siyah takım elbisesi esmer tenini, simsiyah saçlarını, koyu renk gözlerini daha da belirginleştiriyor, ona neredeyse esrarengiz bir hava veriyordu. Selena'ya bakan gözlerinde açık bir hayranlık okunuyordu, ama dudaklarından tek bir övgü, beğeni sözcüğü çıkmadı.

Aşağı inelim mi? diye sordu Chance, ikisine birden bakarak.

Evet, dedi Selena, kendini güçlükle toparlayarak. Sanki dili tutulmuş gibiydi.

İçine düştüğü bu gerginliği yenmek elinde değildi. Onun yanında doğal olmayı başaramıyor, büyük bir güvensizlik ve tedirginlik duyuyordu. Bu halde bütün gece onunla birlikte olmak, eğleniyor gibi davranabilmek, gerginliğini belli etmemek Selena için bir işkence olacaktı. Hepsinden önemlisi, ağzını açıp konuşacak rahatlığı bile bulamıyordu kendisinde.

Neyse ki, suskunluğu, hiç durmadan içilen içkiler, çeşitli güzel yemekler ve hazırlanan eğlence programı sayesinde fazla dikkati çekmedi. Eğlence programının bitmesi ve dans müziğinin başlaması üzerine, Julia ikisini yalnız bırakarak çekildi.

Ama Selena onun bu ince davranışının hiç bir işe varamayacağını biliyordu. Artık hiçbir şey eskisi gibi olamazdı. Eskiden, Chance'ten etkilendiğinin farkındaydı, ama bunu aşk olarak adlandıramıyordu. Bu nedenle de ona karşı içinden geldiği gibi, büyük bir doğallıkla davranabiliyor, aklından geçeni açık yüreklilikle söyleyebiliyordu. Oysa şimdi, hayatında ilk kez bir erkeğe aşık olduğunu anlamıştı. Eskiden sahip olduğu tüm yetenekler birden uçup gitmişti sanki. Onun yanında daha fazla kalamazdı.

Özür dilerim, ama kalkmak zorundayım, dedi Selena, zoraki bir gülümsemeyle ayağa kalkarak.

Dansa kalmayacak mısın?

Eşyalarımı hala toplayamadım, diye aklına gelen ilk yalanı söyleyiverdi Selena.

Peki, öyleyse, iyi geceler.

Merdivenlerin başına geldiğinde, Selena dönüp arkasına baktı. Chance bir sigara yakmış, kayıtsız gözlerle yükselen dumanı seyrediyordu. Selena'nın onu bırakıp çıkmasından hiç mi hiç etkilenmişe benzemiyordu. Sanki gözünün önünden ayrıldığı anda kafasından da silinmişti. Selena, onun hakkındaki kuşkularında haklı olduğunu anladı. Julia ne derse desin, Chance tıpkı halasının duygularına karşı olduğu gibi, kendisine karşı da duygusuz, aldırmaz, bencil ve kayıtsızdı.

Döndü, ağır ağır basamakları çıktı. Başını dik tutmaya, ne kadar yaralandığını kendinden bile gizlemeye çalışıyordu.

ONUNCU BÖLÜM

Selena ertesi sabah erkenden uyandı. Gece hemen hiç uyuyamamıştı.
Ancak zaman zaman dalmış, tavşan uykusu gibi hafifçe kendinden geçtikten sonra tekrar sıçrayarak uyanmıştı. Gözlerini her kapatışında garip, rahatsız edici rüyalar görmüştü. Yaşamının çok kısa, ama belki de en önemli dönemini o sabah geride bırakacaktı. Şimdi onu bekleyen çetin bir görev vardı. Duygularına yenik düşmemeli, onları içine gömerek unutmayı başarmalıydı.

Bu konuda kendine güveniyordu. Herkes tarafından güçlü bir insan olarak tanınmıştı. Şimdi bunu kanıtlamanın tam sırasıydı.

Bu düşüncelerle çabucak yataktan kalktı, giyindi. Son kalan eşyalarını da topladıktan sonra valizlerini kamarasının kapısı önüne çıkardı.

Veznenin önünde, gezideki harcamalarının hesaplanmasını bekleyen yolcular bir kuyruk oluşturmuştu. Selena da kuyruğa katılıp beklemeye başladı.

O sırada uzaktan Chance'in geldiğini gördü. Onunla hiç karşılaşmaz, ayrılık anını olabildiğince doğal ve çabuk atlatabilirse, işi çok kolaylaşacaktı. Bu yüzden onu görmezlikten gelerek başka yerlere bakmaya başladı. Onu görmemiş gibi yapabilse de, hızlanan kalp atışlarını duymamış gibi yapması olanaksızdı. Kendini yatıştırmak için başka şeyler düşünmeye çalıştı.

Chance durdu, gözleri bir süre yolcuların üzerinde dolaştıktan sonra Selena'yı buldu, kararlı adımlarla ona doğru yürümeye başladı.

Aynı anda geminin düdüğü, limana geldiklerini haber veriyordu.
Cincinnati'ye varmışlardı en sonunda. Selena, Chance'in veda etmek için yanına geldiğini sandı, kısa kesmesi için içinden dua etmeye başladı.

Chance gelip yanı başında durduğu zaman, gergin bir sesle onu selamladı. Günaydın Chance.

Chance ona cevap verme gereğini bile duymadan, kesin bir sesle, Seninle konuşmak istiyorum, Selena, dedi. Koyu renk gözleri öteki yolcuların üzerinde dolaştı. Sakıncası yoksa özel olarak, diye ekledi.

Selena'nın sinirleri bir anda gerildi. Onunla yalnız konuşmak istemiyordu. Henüz kendini toparlayabilmiş değildi, duygularını içine gömebilmesi için zamana ihtiyacı vardı. Eğer hazırlıksız bir şekilde onunla yalnız konuşacak olursa, istemeden duygularını açığa vurmaktan, sonradan pişman olacağı bir şey yapmaktan ya da söylemekten korkuyordu. Kendisi için en güvenlikli yer, her şeyden önce Chance'in bulunmadığı, ondan uzak bir yerdi.

Kuyruktaki yerimi kaybetmek istemiyorum, diye kaçamak bir cevap verdi. İşimi bitirdikten sonra konuşamaz mıyız? Hesabını ödedikten sonra bir yolunu bulup kaçmak istiyordu.

Hayır, bekleyemem. Chance'in sert, kararlı bakışları, isteğinde direteceğini gösteriyordu.

Selena gözlerini ondan kaçırarak saatine baktı. Fazla zamanım yok, Chance. Iowa'ya giden ilk uçağa yetişmeliyim.

Başka bir uçakla gidersin. Chance'in gergin yüz çizgilerinden, tartışmayı uzatmak istemediği, sabırsızlandığı belli oluyordu.

Evet ama ben ilk uçakla gitmek istiyorum.

Chance ona daha da yaklaştı, kısılmış gözlerinde tehdit edici bir ifade vardı. Benimle konuşacaksın, Selena, dedi, sesini tehlikeli bir biçimde alçaltarak. Yoksa burada rezalet çıkarırım. Böyle bir şey ister miydin? Söylediğim
şeyi hiç tereddüt etmeden yapacağımdan kuşkun olmasın.

Selena'nın yapacak bir şeyi kalmamıştı. Chance'in boşa tehdit savurmadığı belliydi. Öfkeli bir hareketle başını hafifçe arkaya atarak sıradan çıktı. Chance hemen onu dirseğinden tuttu, dış güverteye götürdü. Sürüklercesine merdivenleri çıkararak Texas Güvertesi'ne ve oradan da kendi kamarasına getirdi.

Chance anahtarı kilide sokarken Selena, Dışarıda da konuşabilirdik, dedi gergin bir sesle.

Özel olarak konuşmak istediğimi söylemiştim. Chance onu yavaşça, ama kararlı bir hareketle içeri doğru itti, sonra kapıyı kapadı.

Selena içeri girer girmez hızla ona döndü. Kamarasında onunla yalnız olmak genç kıza birlikte geçirdikleri anları hatırlatmış, yeniden aynı gerginliğin içine itmişti. Pekala, bu konuşmayı bana zorla, hatta şantajla kabul ettirdin, dedi meydan okuyan bir sesle. Yalnızca odanda konuşabileceğimiz bu çok özel konu neymiş bakalım?

Kimsenin göremeyeceği ve duyamayacağı bir yer seçmek istedim. Chance'in simsiyah, büyüleyici gözleri dikkatle Selena'nın yüzünde dolaştı. Bunu sağlayacak tek yer de kamaramdı.

Benimle ne konuşmak istiyorsun? Selena'nın solukları düzensiz, sesi boğuk çıkıyordu.

Chance ona doğru yürüdü, ayakta, karşısında durdu, dimdik gözlerinin içine baktı.

Halam, Leslie ile ilgili gerçeği ve oynadığı küçük oyunu öğrendiğini söyledi.

Evet, doğru.

Ve? Chance'in tek kaşı soran bir tavırla hafifçe kalkmıştı.

Ne demek... Ve? Selena da gözlerini kaçırmadan onun dik bakışlarını karşıladı.

Chance bir süre elindeki anahtara baktı, zaman kazanmak ister gibi bir hali vardı.

Peki, davranışını biraz garip bulmuyor musun? Bakışları tekrar Selena'ya doğru çevrildi. Gözlerine, iç dünyasını gizleyen simsiyah bir duvar çekilmiş gibiydi. Selena ona ulaşmak için atacağı her adımın bu duvara çarpıp geri geleceğini hissediyordu.

Garip sözcüğüyle sanırım 'deli' ya da 'dengesiz' demek istiyorsun. Selena'nın içinde, kırgınlıkla karışık güçlü bir öfke gittikçe büyüyordu. Bu adam kendini ne sanıyordu? İnsanları böyle gelişigüzel yargılama hakkını kendinde nasıl bulabiliyordu? Gittikçe yükselip tizleşen sesiyle devam etti.

Anladığım kadarıyla, senin yaptığın gibi, benim de onun bu davranışını kınamamı bekliyorsun. Gerçek şu ki, Mr. Chance Barkley, Julia'nın oynadığı bu küçük oyun beni çok duygulandırdı, hatta bana çok şey öğretti. Eğer Julia'nın çıktığı bu yolculuklara bir son verme çabalarında seni destekleyeceğimi, sana yardımcı olacağımı sanıyorsan, düş kırıklığına uğrayacaksın. Şimdi anlıyorum ki, senin asıl amacın bu hayali evliliğe engel olmak değil, halanın oynadığı bu mutluluk oyununa bir son vermek. Julia'nın yaptığını candan

alkışlıyorum ve onun bu oyunu sürdürmesi için elimden gelen her şeyi yapacağım. Eğer yüreğinde en küçük bir duygu kırıntısı kalmışsa, sen de benim gibi yaparsın. Ama yo, yapamazsın, çünkü sen bencil, duygusuz, kaba bir adamsın. İsteklerinin ne olursa olsun yerine gelmesi için her şeyi...

Selena sözünün sonunu getiremedi, çünkü ne olduğunu anlayamadan, Chance onu kollarının arasına hapsetmiş, dudaklarını ezercesine öpmeye başlamıştı.

Selena ilk başta kaskatı kesilmişti, ama saniyeler geçtikçe gevşemeye başladı. Kendini yüreğinden taşan, dalga dalga büyüyen özlemin doğal akıntısına kaptırdı. Chance'e duyduğu tüm tepkiye karşın, ona olan karşı konulmaz, engel tanımayan aşkı ağır basıyordu.

Chance dudaklarını serbest bıraktığı zaman soluk soluğa kalmış, gücü tükenmişti.

Ben yalnızca soruma bir cevap bekliyordum, uzun bir söylev değil, dedi Chance. Gözlerinin derinliklerinde Selena'nın hiç beklemediği, ummadığı bir mutluluk pırıltısı vardı.

Kolları hala vücudunu sımsıkı kavrıyor, dudaklarının yüzüne yakınlığı Selena'nın düşüncelerini toplamasına engel oluyordu.

Uzun söylevler dinlemek istemiyorsan, halana karşı davranışlarını değiştirmelisin, dedi Selena, gözlerini onun bakışlarından kaçırarak.

Halama nasıl davranıyorum, söyler misin? Chance başını hafifçe eğmiş, dikkatle Selena'nın yüzüne bakıyordu. Selena o çelikten zırhın o anda bir kağıt gibi kolayca yırtıldığını, karşısında duranın, zaman zaman bulup sonra yine kaybettiği o içten, gerçek Chance olduğunu anladı.

Nasıl davrandığını çok iyi biliyorsun. Selena zayıf bir sesle kendini savunmaya çalıştı. Leslie'den her söz edişinde buz gibi oluyor, kaskatı kesiliyorsun. Duygularına en küçük bir anlayış göstermiyorsun. Bir de, başkalarının ona anlayış göstermeyeceğinden korkuyorsun. Bu geziye çıkmasını engellemek için sen ve o çok yüksek, çok güçlü ailen, elinizden geleni yaptınız. Unutma, onu eve dönmeye ikna etmek için diller dökerken ben de oradaydım. Son cümlelerini söylerken sesi yeniden güçlenmiş, kendine güven gelmişti.

Chance için için gülen gözlerle ona baktı. O da oyunun bir parçasıydı, kızıl saçlım.

Selena şaşkınlıkla Chance'e bakakaldı. Bu gözlerde, daha önce bir türlü çözemediği, derinliklerine ulaşamadığı Chance'in gerçek duygularını artık görebiliyordu. Aralarındaki duvar bir anda yıkılmıştı. Yani Julia'nın geziye çıkmasını engelleme çabalarının bir rolden ibaret olduğunu mu söylemek istiyorsun?

Evet.

O zaman geziye katılman da...

Hayır, diye sözünü kesti Chance. Geziye katılmamın nedeni sendin. Beni aldatarak, paramı alıp kaçtığına inanıyordum. Kimse bana oyun oynaya-mamış, beni atlatıp sonra da paçayı kurtaramamıştı. O olayı hazmedemiyor-dum. Ayrıca sen benim için mutlaka çözülmesi gereken bir bilmeceydin. Delice öfkelenmeme karşılık, kendi kendime açıklayamadığım bir duyguyla beni kendine çekiyordun. Kızıl saçların, yeşil gözlerinle beni büyülemiştin sanki. Seni kıstırmak ve öcümü almak istiyordum.

Anlıyorum...

İkinci neden, diye sözlerini sürdürdü Chance. Seni Julia ile birlikte, hem de çok yakın iki dost olarak gördüğümde, seninle ilgili kuşkularım arttı. Orta yaşlı, zengin ve insanlara çabucak güvenen bir kadından yararlanmaya çalışacağını düşünmem için çeşitli nedenler vardı.

Tahmin edebiliyorum. Selena onun kendince haklı olduğunu bilmesine karşın, yine de içinde o eski kırgınlığı hissetti. Şimdi Chance gerçeği anlamış olsa bile, sevdiği erkeğin bir zamanlar kendisi hakkında bunları düşündüğünü bilmek, bir de bunları onun ağzından duymak onur kırıcıydı.

Chance onun aklından geçenlerden habersiz, anlatmaya devam ediyordu.

Leslie'nin adı geçince gösterdiğim soğuk tepkiye gelince... Bunun nedenini de artık anlamış olman gerek. Julia'nın seni de bu oyuna karıştırmasından hoşlanmıyordum. İlk başta, gerçeği bildiğini ve oyuna gönüllü olarak katıldığını sanıyordum. O zamanlar da halamla alay ettiğini, içten içe onunla eğlendiğini düşünüp kızıyordum. Sonra işin iç yüzünü bilmediğini öğrenince, eninde sonunda gerçeği anlayacağını ve halamı akıl hastası yerine koyacağını düşünmeye başladım. Julia ise seni çok seviyordu. Senin onu incitmene ve ruhsal dengesi üzerine kırıcı sözler söylemene tanık olmak istemiyordum. Bir süre susup düşündükten sonra devam etti. Julia her zaman koruyuculuk görevimi fazla abarttığımı, biraz ileri gittiğimi söyler. Galiba haklı da. Ama sen gerçeği öğrendiğin zaman, olacaklara karşı onu koruyamayacağımı düşünüp aşırı bir gerginliğin içine giriyordum.

Ama ben sandığın gibi düşünmüyorum ki, diye itiraz etti Selena.

Halam da bu sabah bana bunu anlattı. Ona anlayış gösterdiğini söyledi. Ama senin dediğin gibi, her zamanki aşırı kuşkuculuğumla gerçeği bir de kendi kulaklarımla duymak istedim.

Ve onun için beni buraya getirdin, diye Chance'in sözlerini tamamladı Selena.

Evet.

Selena gözlerini Chance'ten kaçırarak, söyleyeceklerini kafasında toparlamaya çalıştı. Tüm gücünü toplayarak tekrar gözlerini kaldırıp ona baktı.

Yine de benim için hazmedilmesi güç bir gerçek var, Chance, dedi alçak, ama kendine güvenli bir sesle. Beni tanıman, bana inanıp, güvenmen için bu kadar uzun bir zaman mı geçmesi gerekiyordu? Sen insanlara karşı bu kadar olumsuz önyargılarla mı dolusun her zaman? Eğer öyleyse, nasıl bir yaşam sürdüreceksin, mutlu olabilecek misin, her şeye karşı bu kadar güvensizsen?

Chance'in yüzü bu sözler üzerine değişti, çizgileri derinleşti. Ağır ağır söze başladı.

Selena, ben insanlara karşı senin sandığın kadar katı değilim. Ancak, edindiğim deneyler, kişilere peşinen güvenmenin yanlışlığını bana öğretti. Onlara karşı kuşkulu davranırken, aslında içimden en çok istediğim şey, kuşkularımın boşa çıkmasıdır. Gerçekte aradığım şey insanların kötü yanları değil, iyi yanlarıdır. Ama iyiyi bulabilmek için çoğu kez, kötüleri ayıklamamız gerekir öncelikle. Bunu insana hiçbir okul öğretemez, yaşam öğretir. Benim sende bulduğum iyi, dürüst, güzel yan, uzun sıkıntılı saatlerin, acı veren kuşku dolu gecelerin bedeli olduğu içindir ki, şimdi çok daha değerli, çok daha vazgeçilmez bir armağan benim için.

Bu sözler Chance'in onları söyleyiş tarzı ve gözlerindeki ifade, Selena'yı altüst etmişti. Chance'in kendisine karşı gerçek duygularını hala bilemiyordu. Yapacağı tek şey oradan bir an önce ayrılmak ve evine dönmekti.

Bu düşünceyle, Chance'in kollarından kurtulmak için elleriyle onu itmeye çalıştı. Artık gerçeği öğrendiğine göre, lütfen beni bırakır mısın? Uçağa yetişmem gerek.

Selena'nın vücudunu saran çelik çember daha da daraldı. Bir şey daha var.

Ne?

Julia senin beni sevdiğini söyledi. Bu doğru mu? diye yavaşça sordu Chance.

Selena kaskatı kesildi. Bunu sana söylemeye hakkı yoktu!

Soruma cevap ver, bu doğru mu, Selena? diye üsteledi Chance.

Evet, doğru, dedi meydan okuyan bir sesle Selena. Ama bu Julia'yı ilgilendirmez, sana söylemek de ona düşmezdi.

Peki, başka türlü nasıl öğrenecektim? Chance'in sesi yumuşacık, bakışları okşayıcıydı.

Ne bileyim ben? Selena gözlerine dolan yaşları umutsuzca engellemeye çalışıyordu.

Selena, hatırlıyor musun, bir keresinde benim iğrenç olduğumu söylemiştin. O an seni tümüyle kaybettiğime inanmıştım. Oysa beni sevdiğini senden duymak için neler vermezdim. Dün gece benimle dansa kalacağını umuyordum. Tersine, bir buz parçası gibiydin ve erkenden ayrıldın. Julia'ya kızmak yerine ona teşekkür borçlu olduğumuzu bilmemiz gerek. Belki o gerçek sevdiğini kaybetti, ama bizlerin sevgiyi bulmamıza yardımcı oldu.

Chance, bırak beni gideyim. Bütün bunların bir anlamı yok. Senin için benim duygularım ne derece önemli? Ya da ben bundan nasıl emin olabilirim?

Chance sevgi dolu gözlerle Selena'ya baktı, parmaklarını gür, kızıl saçlarının arasında dolaştırdı.

Sanırım, yapmam gereken ilk iş seninle birlikte Iowa'ya gelip babandan seni istemek olacak. O zaman bana inanır mısın?

Ne? Selena başını kaldırıp Chance'e baktı. Kulaklarına inanamıyordu.

Chance'in siyah gözleri sessizce gülerek Selena'ya bakıyordu. Umarım, müstakbel kayınpederim uzun bir nişanlılık dönemini uygun bulan babalardan değildir. Kendimi o kadar zaman senden uzak tutabileceğimden kuşkuluyum.

Selena hala şaşkındı. Chance... Eğer bu bir şakaysa, hiç de komik bulmadığımı bilmelisin!

Şaka değil. Chance artık gülmüyordu. Delici bakışları, Selena'nın ruhunun derinliklerini görmek ister gibi yüzünde dolaştı. Seni seviyorum, Selena. Ve karım olmanı istiyorum.

Yaa... Selena mutluluktan söyleyecek başka şey bulamamıştı.

Ne demek 'Yaa...'? Ben 'evet' demeni tercih ederim.

Ah, evet! Elbette, tabii evet! Selena aynı anda hem ağlıyor, hem de gülüyordu. Kesinlikle evet!

Kolları Chance'in boynuna dolandı, dudakları bir kez daha birleşti. Chance onun dudakları arasında mırıldandı. Çocuklarımıza nasıl tanıştığımızı anlatmakta ne kadar güçlük çekeceğimizi düşün! Hem de sen, bir rahip kızı! Çok, çok ayıp!

Gerçekten de zor olacak, diye gülümsedi Selena. Ama daha fazla konuşamadı. Chance onu yine sıcacık dudaklarıyla susturmayı başarmıştı.

